ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ,
ΔΕ
4
ΙΟΥΝΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 6 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 40
ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 30.6 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 18.1 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡ. ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΜΕΤΡ. ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΤΕΤΑΡ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.4

ΥΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΟΡΟΥΣ
ΕΧΕΤΑΙ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ
Α ΤΕΘΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΤΙΚΟΝ
ΚΛΟΓΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ ΣΥΣΤΗΜΑ
Ε ΣΦΑΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΙ ΕΥΡΕΙΑΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΝ
ΥΠΟ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗΝ ΚΟΙΝΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ἐγκύρως ὅτι ἡ στάσις τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἔναντι τῆς προκλήσεως τοῦ Βενιζελισμοῦ, ὅπως τὸ πολιτειακὸν ζήτημα τεθῇ ὑπὸ τὴν κρίσιν τοῦ Λαοῦ, ἀναλαμβανόντων τῶν κομμάτων ν' ἀναγνωρίσουν ἀνεπιφυλάκτως τὴν, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε, λαϊκὴν ἐν προκειμένῳ ἐτυμηγορίαν, εἶνε ἡ ἑξῆς:

Δέχεται τὸ Λαϊκὸν Κόμμα ὅπως κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τεθῇ ζήτημα πολιτεύματος, ἐφ' ὅσον:

α) Αἱ ἐκλογαὶ ἐνεργηθῶσιν ὑπὸ Κυβερνήσεως ὑπηρεσιακῆς τῆς κοινῆς ἐμπιστοσύνης πάντων τῶν κομμάτων.

β) Διεξαχθῶσι κατὰ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, μὲ σφαιρίδιον καὶ μὲ τὴν εὐρεῖαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν.

γ) Παρασχεθοῦν ἰσχυραὶ ἐγγυήσεις ὅτι οὐδεὶς θέλει ἀντιταχθῆ κατὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς λαϊκῆς ἀποφάνσεως ἂν προκύψῃ αὕτη κατὰ τῆς Δημοκρατίας.

Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους τὸ Λαϊκὸν Κόμμα θ' ἀνεγνώριζε τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ὡς τερματίζον, κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΦΥΓΑΣ

Α΄

Παρῆλθον ἓξ ἔτη, ἢ περίπου ἓξ ἔ ρο' ὅτου οἱ πρόσφυγες, φεύγοντες ὀργὴν τῶν Κεμαλικῶν, ἐγκατέ ψαν τὰς ἑστίας των καὶ ἐζήτη καταφύγιον εἰς τὰ ἐδάφη τοῦ ληνικοῦ κράτους. Τώρα οἱ πρόσ γες δὲν εἶνε πλέον πρόσφυγες. Ἀ ἢ ἀγρόται, ἐπαγγελματίαι ἢ ἐρ ται, ἔμποροι, ἐπιστήμονες, ἐπιχει ατίαι ἔχουν ἀποκατασταθῆ— λάχιστον κατὰ πλειονότητα—καὶ δὲν ἐπανεῦρον τὴν παλαιὰν εὐμά αν—ὅσοι τὴν εἶχαν—κατέστη ν ἱκανοὶ ν' ἀντιμετωπίζουν τὸ πρό ημα τῆς ζωῆς... Οἱ πρόσφυγες ν εἶνε πλέον πρόσφυγες. Εἶνε Ἕλ νες μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων, σπα ωνται δὲ εἶνε πλέον αἱ συγκρού ς αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων. ταξὺ τῶν παλαιῶν καὶ τῶν νέων ιτῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους ποκατεστάθη οἰκονομικὴ συνεργα καὶ σύμπνοια. Ἡ ἀφομοίωσις χισε. Ἡ ἀφομοίωσις θὰ προχωρή . Οἱ Σμυρναῖοι θὰ γίνουν Ἀθηναῖ ἢ Θεσσαλονικεῖς, θὰ μᾶς ἐπιδρά ν καὶ θὰ τοὺς ἐπιδράσωμεν. Διό εἶνε αἷμα ἀπὸ τὸ αἷμά μας. Διότι ε σάρξ ἐκ τῆς σαρκός μας. Διότι ε ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μας.

Ἄλλως τε τὸ εἴπαμεν καὶ ἄλλο : Δὲν ἐτροφοδοτεῖτο ποτὲ ἡ μύρνη ἀπὸ τὴν Στερεὰν καὶ ἀπὸ ν Πελοπόννησον καὶ ἀπὸ τὰς νή ς; Δὲν ἦσαν Πελοποννήσιοι καὶ ήριοι καὶ Κυκλαδῖται καὶ Μα όνες πολλοὶ ἀπὸ τοὺς Σμυρναίους; ἀκόμη: Δὲν συνέρρευσαν πρὸ μιᾶς ατονταετίας σχεδὸν ἐδῶ εἰς τὰς ήνας Κωνσταντινουπολῖται καὶ μυρναῖοι καὶ Κυκλαδῖται καὶ Πε οννήσιοι; Πόσοι ἀπὸ τοὺς Ἀθη ίους εἶνε ἀπόγονοι τῶν γηγενῶν ν πρὸ τοῦ Ἀγῶνος; Οὐδὲ τὸ δέ τον, οὐδὲ τὸ ἑκατοστὸν τοῦ πλη σμοῦ. Ἕλληνας ἡμεῖς γνωρίζο ι, δὲν γνωρίζομεν αὐτόχθονας καὶ ερόχθονας, δὲν γνωρίζομεν πλέον ωριεῖς καὶ Ἴωνας καὶ Αἰολεῖς καὶ ωροῦμεν ἀνοήτους ἐκείνους οἱ ὁ ῖοι θέλουν νὰ χωρίζουν τοὺς Ἕλ νας εἰς «φυλὰς» καὶ θεωροῦμεν τὸν ἀκόμη τὸν τίτλον τοῦ «πρόσ γος» ἀπροσδιόνυσον καὶ προωρι ένον νὰ καταργηθῇ... Μετ' ὀλί ἔτη οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Σμυρ ῖοι καὶ ἄλλοι Μικρασιᾶται καὶ οἱ ᾶκες θὰ εἶνε τόσον Ἀθηναῖοι ὅσον ἡμεῖς οἱ ἄλλοι. Ἡ ἀφομοίωσις εἶνε πλήρης. Τώρα εἶνε ἡμιτε ς. Τί εἶν' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον τὴν ἐπε ύνει; Ἰδοὺ τὸ ἐρώτημα εἰς τὸ ὁ ῖον θὰ προσπαθήσωμεν ν' ἀπαντή μεν.

* * *

Διαιροῦμεν τοὺς πρόσφυγας εἰς εῖς κατηγορίας:

1) Εἰς τοὺς λαβόντας τὴν εὐκαι ν νὰ μάθουν τὰ κατὰ τὴν Μικρα ατικὴν περιπέτειαν καὶ τὰ κατὰ ν πρόσφατον Ἑλληνικὴν ἱστο αν καὶ διακηρύσσοντας ὅτι ἄνευ ς παρεμβάσεως τοῦ κ. Βενιζέλου Μικρασιᾶται Ἕλληνες δὲν θὰ ναγκάζοντο νὰ ἐγκαταλείψουν ς ἑστίας των. Εἶνε οὗτοι ἀρκετοί, λ' εἶνε μειοψηφία.

2) Εἰς τοὺς γνωρίζοντας τὸ κα ν τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ κ. Βενιζέλος ς τὸν Μικρασιατικὸν πληθυσμόν, λλὰ μὴ ἐννοοῦντας νὰ τὸ διακηρύ ουν, διότι ἀντίκειται τοῦτο εἰς τὸ μφέρον καὶ τὰς φιλοδοξίας των· ἶνε οὗτοι οἱ καταδημαγωγοῦντες ούς προσφυγικοὺς πληθυσμοὺς εὐά θμοι ἄνθρωποι, τῶν ὁποίων τὴν ἀ ναμίαν ἐκολάκευσεν ὁ κ. Βενιζέλος, διορίζων αὐτοὺς βουλευτάς, ὑπουργοὺς κλπ.

3) Εἰς τὴν μεγάλην μᾶζαν ἡ ὁποία δὲν ἔχει τὰ στοιχεῖα τῆς ἐλευθέρας κρίσεως καὶ τὴν ὁποίαν καταπλήττει τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐπήγαμεν καὶ ἐπὶ τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἐφύγαμεν ἀπὸ τὴν Σμύρνην. Πῶς, λέγουν αὐτοί, νὰ μὴ ψηφίζωμεν τὸν κ. Βενιζέλον, ὅταν μάλιστα μᾶς ὑπόσχεται διὰ τῶν ἀνθρώπων του παλιννόστησιν;

Οἱ πρόσφυγες τῆς πρώτης κατηγορίας δὲν ἔχουν ἀνάγκην διαφωτίσεως. Εἶνε τελείως διαφωτισμένοι.

Οἱ πρόσφυγες τῆς δευτέρας κατηγορίας εἶνε ἐνεργούμενα τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων.

Οἱ πρόσφυγες τῆς τρίτης κατηγορίας, ὁ προσφυγικὸς Λαός, τὸ ἄθῳον πλῆθος, τὸ θῦμα τῆς Βενιζελικῆς πολιτικῆς, ἔχει ἀνάγκην διαφωτίσεως. Πρέπει νὰ λεχθῇ πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους ὅτι εἶνε ἄνευ σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐπῆγεν εἰς τὴν Σμύρνην καὶ οἱ διάδοχοί του ἔφυγαν, ὅπως εἶνε ἄνευ σημασίας τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνας διοικητὴς Τραπέζης παύεται τὴν παραμονὴν τῆς χρεωκοπίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὤθησεν ἡ διαχείρισίς του τὴν Τράπεζαν. Πρέπει νὰ λεχθῇ πρὸς τοὺς πρόσφυγας ὅτι ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν ἦτο συνθήκη πολέμου καὶ ὄχι εἰρήνης, ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία τὴν ὑπέγραψαν διὰ νὰ μὴ τὴν ὑποβάλουν ποτὲ εἰς ψήφισιν πρὸ τῶν Βουλῶν, ὅτι ἡ Τουρκία ἥτις τὴν ὑπέγραψεν ἦτο ἡ ἀνύπαρκτος Τουρκία τοῦ Σουλτάνου καὶ ὄχι ἡ ζῶσα καὶ πραγματικὴ Τουρκία τοῦ Κεμάλ. Πρέπει νὰ λεχθῇ πρὸς τοὺς πρόσφυγας τούτους ὅτι ὁ Λόϋδ Τζώρτζ, στέλλων τὸν Βενιζέλον εἰς τὴν Σμύρνην, τοῦ εἶπε: Πήγαινε καὶ κατάκτησε τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ἀλλὰ μὴν περιμένῃς ἀπὸ ἐμὲ οὔτε ἕνα σελλίνι. Οὔτε ἕνα Ἄγγλον στρατιώτην, οὔτε ἕνα κανόνι. Καὶ μὴν περιμένῃς βοήθειαν, ἀλλ' ἀντίδρασιν ἀπὸ τοὺς Γάλλους καὶ τοὺς Ἰταλούς. Ἀντίδρασιν ἀκόμη νὰ περιμένῃς ἀπὸ τοὺς συνυπουργούς μου. Ἀντίδρασιν νὰ περιμένῃς ἀπὸ τὸ Ἀγγλικὸν Ἐπιτελεῖον.

Καὶ ὁ Βενιζέλος παρ' ὅλα ταῦτα ἐπῆγεν εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Καὶ παρὰ τὰς παρακελεύσεις τοῦ Μιλλεράν καὶ τοῦ Μ. Παλαιολόγου καὶ τοῦ στρατάρχου Οὐΐλσων ἀνέλαβε τὴν Μικρασιατικὴν ἐκστρατείαν. Ἀνέλαβε νὰ διεξαγάγῃ πόλεμον ἀγνώστου ἐκβάσεως καὶ ἐκτάσεως τὴν ἑπομένην τῆς λήξεως τοῦ παγκοσμίου πολέμου. Καὶ ἀνέλαβε νὰ κάμῃ ἐπιστράτευσιν. Εὐρεῖαν ἐπιστράτευσιν, ὡς ἀποδεικνύει τηλεγράφημά του ἐκ Λονδίνου, σταλὲν ὀλίγον πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συνθήκης τῶν Σεβρῶν εἰς τὸν κ. Πολίτην καὶ εἰς τὸν Ρέπουλην. Εἰς τὸ τηλεγράφημα τοῦτο συνίστα νὰ ζητηθῇ ἡ συνδρομὴ τοῦ Δημητρίου Ράλλη διὰ τὴν ἐπιστράτευσιν, ἀφοῦ προηγουμένως κατηργεῖτο ἡ ἐναντίον τοῦ ἐν λόγῳ πολιτευτοῦ κατηγορία... ἐπὶ προδοσίᾳ.

Ἀλλ' ἡ ἐπιστράτευσις ἐκείνη δὲν ἔγινε διότι ἐπῆλθεν ἡ 1 Νοεμβρίου 1920, καὶ ἡ φυγὴ τοῦ κ. Βενιζέλου μέσῳ τῶν σιδηροφράκτων ἵππων τοῦ κ. Ὀθωναίου, ἀρχηγοῦ τότε τῆς «Ἀναπληρωματικῆς Διοικήσεως».

Αὔριον θὰ ἴδωμεν τί ἐπηκολούθησε καὶ πῶς ἐφθάσαμεν ἐκεῖ ὅπου ἐφθάσαμεν, ἀναλαβόντες ἐγχείρημα ἀνώτερον τῶν δυνάμεων τῆς Ἑλλάδος.

ΕΠΙΛΕΚΤΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΔΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ
Η ΠΑΛΗ ΜΕΤΑΞΥ ΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΧΩΡΙΟΥ
ΠΡΩΤΗ ΑΛΗΘΕΙΑ: Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ
ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΡΑΜΠΙΝΤΡΑΝΑΘ ΤΑΓΓΟΡ

Οἱ λαοὶ τῆς συγχρόνου Δύσεως δημιουργοῦν τὰ διανοητικὰ καὶ ὑλικὰ πλούτη των εἰς τὰς μεγάλας πόλεις.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ἄλλοτε, ἡ διανόησις ἐπεξέτεινε τὴν δρᾶσίν της εἰς ὁλόκληρον τὴν χώραν μέχρι καὶ τῶν πλέον ἀπομεμακρυσμένων χωρίων. Αὐτὰ τὰ ἴδια τὰ χωρία ηὐνόουν πολὺ τὴν διανοητικὴν ζωήν, δημιουργὸν σκέψεως δράσεως καὶ χαρᾶς. Καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἐκέρδιζεν ἐκεῖ μίαν γενικὴν ἁρμονίαν. Ἡ ἀπόλαυσις τῶν καλῶν πραγμάτων τῆς ζωῆς δὲν ἦτο οὔτε στενή, οὔτε ἐγωϊστική.

Ἀλλὰ ἡ χαρίεσσα καὶ ἐλευθέρα αὐτὴ ἀνάπτυξις τῶν Ἰνδιῶν ἐδέχθη θανάσιμον κτύπημα ὅταν, κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Εὐρώπης, αἱ πόλεις ἤρχισαν νὰ ἀπορροφοῦν τὰ νέα πλούτη τῶν συγχρόνων ἐποχῶν καὶ τὰ χωρία ἤρχισαν νὰ πτωχαίνουν. Τὸ νευρικὸν σύστημα τῆς ἰνδικῆς κοινωνίας ἐξαφνικὰ παρέλυσεν.

Αὐτὴ ἡ κατάστασις μοῦ ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Βεγγάλην. Εἶδα, εἶδα μὲ τὰ μάτια μου, τὸ κῦμα τῆς διανοητικῆς καὶ ὑλικῆς ζωῆς νὰ ἔχῃ ἀποσυρθῆ καὶ νὰ εἶνε σκεπασμέναι μὲ ἄμμον αἱ φυσικαί του κοῖται. Ἐσχημάτισα τότε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐφ' ὅσον δὲν λύεται τὸ πρόβλημα τῆς καταπτώσεως τῶν χωρίων, ὅλαι αἱ προσπάθειαι διὰ τὴν ἐξασφάλισιν πολιτικῆς προόδου, στεροῦνται βάσεως καὶ ἡ πραγματικὴ εὐημερία καθυστερεῖ.

Τοιοῦτον ὑπῆρξε τὸ θέμα τῶν λόγων τοὺς ὁποίους δημοσίᾳ ἐξεφώνησα τὸν τελευταῖον καιρόν. Δὲν ἀρκεῖ ὅμως νὰ ἐκφωνῇ κανεὶς λόγους. Ἤρχισα νὰ ἐργάζωμαι διὰ νὰ κάμω ἕνα ὅμιλον χωρίων νὰ πάρουν καὶ πάλιν συνείδησιν τῶν συμφερόντων των. Ἀπὸ αὐτὰς τὰς προσπαθείας ἐπῆρα ἕνα μάθημα. Εἰς τὴν ῥίζαν τῶν βασάνων τοῦ ἀνθρώπου ὑπάρχει πάντοτε ἡ παράβασις κάποιας ἀληθείας. Ἡ οὐσιώδης ἀλήθεια διὰ τὸν ἄνθρωπον εἶνε νὰ ἔχῃ σαφῆ ἀντίληψιν τῆς ἀληθοῦς αὐτῆς ἁρμονίας, ἡ ὁποία μόνη δύναται νὰ ἀποκαταστήσῃ σχέσεις πραγματικὰς καὶ βαθείας. Εὐθὺς ὡς ἡ ἀλήθεια αὐτὴ διαταραχθῇ, τὰ τέλματα τῶν χωρίων ἐκτείνονται καὶ οἱ ἀγροὶ γίνονται ὄχι παραγωγικοί, ὁ ἄνθρωπος ὑποκύπτει εἰς τὴν ἀσθένειαν. Ἡ πτώχεια τῆς ἀπομονωμένης ζωῆς, μιᾶς ζωῆς ἡ ὁποία χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τοὺς γείτονάς του, εἶνε μοιραία. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐσωτερικὴν πτωχείαν καμμία ἐξωτερικὴ δύναμις δὲν δύναται νὰ τὸν σώσῃ. Ἕνα παράδειγμα: Ἡ πυρκαϊὰ ἐκρήγνυται καὶ καίει ὁλόκληρον τὸ χωρίον—ἐδῶ εἶνε ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις τῶν πραγμάτων. Ἡ πραγματικὴ ἀλήθεια εἶνε ὅτι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου ἐστεροῦντο ἑνὸς σταθεροῦ δεσμοῦ διὰ νὰ ἔχουν τὰ μέσα νὰ προλάβουν τὸ κακόν. Χάρις εἰς τὰς ῥωγμὰς τῆς διχονοίας, τὸ πῦρ μεταδίδεται καὶ δὲν γίνεται καμμία προσπάθεια ἐντοπισμοῦ του.

Ἤρκεσεν ὁ ἀνθρώπινος πολιτισμὸς νὰ ἀνακαλύψῃ καὶ πάλιν τὴν παλαιὰν καὶ ἁπλῆν αὐτὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ τὴν ἐφαρμόσῃ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς εὐρεῖαν κλίμακα διὰ νὰ ὑπερβῇ πολλοὺς σταθμοὺς εἰς τὴν ὁδὸν τῆς προόδου. Ἂς λάβωμεν ἕνα παράδειγμα. Χάρις εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς καλλιεργείας, πολυάριθμοι συνδυασμέναι ἐνέργειαι κατώρθωσαν νὰ παράγωνται καὶ νὰ διανέμωνται μεγάλαι ποσότητες τροφίμων. Μία πλέον στενὴ κοινὴ ζωὴ εὑρέθη ὅτι εἶνε δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ. Ἐξ αὐτοῦ ἡ ἀνθρωπότης ἔκαμεν ἕνα μεγάλο βῆμα. Ἡ ἑνότης τοῦ συνόλου: ἰδοὺ ἡ ἀλήθεια τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Εἰς αὐτὴν τὴν ἑνότητα ἑδρεύει ἡ πρόοδος τοῦ πολιτισμοῦ.

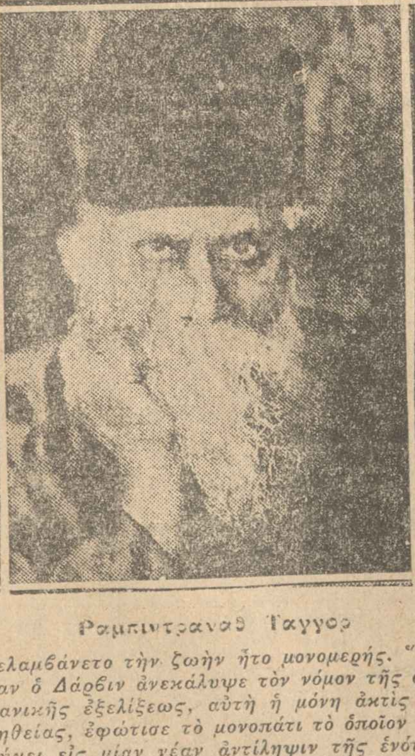
Ραμπιντρανὰθ Ταγγὸρ

Εἰς τὸ πεδίον τῆς ἐπιστήμης ἐπιστεύετο ἄλλοτε, ὅτι ἔπρεπε νὰ περιοριζώμεθα εἰς τὴν θεωρίαν μιᾶς ἰδιαιτέρας δημιουργίας. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἀντελαμβάνετο τὴν ζωὴν ἦτο μονομερής. Ὅταν ὁ Δάρβιν ἀνεκάλυψε τὸν νόμον τῆς ὀργανικῆς ἐξελίξεως, αὐτὴ ἡ μόνη ἀκτὶς ἀληθείας, ἐφώτισε τὸ μονοπάτι τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς μίαν νέαν ἀντίληψιν τῆς ἑνότητος εἰς ὁλόκληρον τὴν δημιουργίαν.

Συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νέων αὐτῶν νόμων, ἡ Εὐρώπη κατώρθωσε νὰ ἐπιτύχῃ μίαν τελειοποίησιν μοναδικὴν ἐν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἱστορίᾳ. Καὶ ἡ συνεργασία ὅλων τῶν χωρῶν τῆς Δύσεως προσέθηκεν καὶ ἄλλα εἰς τὸ σύνολον τῶν γνώσεων.

Ἀλλὰ εἰς ἄλλα ἐπίπεδα ἡ Εὐρώπη ἐξακολουθητικῶς ἠγνόησεν αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν τῆς ἑνότητος. Ἀφιερώθη εἰς τὸ χύσιμον τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος καὶ εἰς τὰς σπονδὰς ἐπὶ τῆς θυσιαστικῆς πυρᾶς τῆς καταστροφῆς. Ὁ κόσμος ἔχασε πᾶσαν εἰρήνην ἐν μέσῳ τῆς ἀγωνίας τῆς ἁμαρτωλῆς ἐξεγέρσεως ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀληθείας.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀπεδέχθη ἀκόμη τὴν ἀλήθειαν τῆς συνεργασίας πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Ἀντιμετώπισε τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς τοῦ πλούτου, τῆς διανομῆς καὶ τῆς ἀπολαύσεως ὡς μίαν προσωπικὴν ὑπόθεσιν. Ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἦτο διατεθειμένη νὰ περιορίσῃ τὴν ἀπληστίαν της καὶ τὸν ἐγωϊσμόν της. Ἡ ἀντίληψις τῆς ἠθικῆς εὐθύνης ἐξησθένησεν. Ἡ ἁρμονία ὅμως, τὸ εἴδομεν, εἶνε ἡ βάσις τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας. Παντοῦ ὅπου αὐτὴ ἡ ἁρμονία κατεστράφη, τὰ πάθη γίνονται μιασματικά, ἡ ἀναρχία κυριαρχεῖ, ἡ μειοψηφία κατατρώγει τὸ στήριγμα τῆς μάζης τὴν ὁποίαν ζητεῖ νὰ ὑποχρεώσῃ νὰ ἐξυπηρετῇ μόνον τὴν ἰδικήν της μεγέθυνσιν.

Ἡ συνεχὴς ἀνάπτυξις τῆς ζωῆς τῆς πόλεως, εἰς τὴν ἐποχήν μας, εἶνε στενῶς συνδεδεμένη μὲ αὐτὴν τὴν ὑπερβολήν. Μία μητρόπολις διὰ μιᾶς συγκεντρώνει τὴν οἰκονομικὴν ἐξουσίαν καὶ δημιουργεῖ τὸ μεγάλο της ἐμπόριον εἰς τὸ ὁποῖον αἱ μικραὶ ὁμάδες εἶνε φόρου ὑποτελεῖς. Τὸ μόνον φάρμακον εὑρίσκεται ἐν τῇ ἑκουσίᾳ ἑνώσει τῶν μικρῶν αὐτῶν ὁμάδων πρὸς ἀντιμετώπισιν τοῦ εἰσβολέως.

Εἰς τὰς προϊστορικὰς ἐποχὰς μεγάλα ζῶα διέθετον εἰς τὸ σῶμά των κολοσσιαίαν δύναμιν. Δὲν ἐπιβάλλει ὅμως κανεὶς τὴν ὑπεροχήν του γινόμενος τέρας μεγαλύτερον ἀπὸ τὰ λοιπά. Ὁ ἄνθρωπος ἐγεννήθη μικρὸς καὶ ἀδύνατος καὶ κατώρθωσε νὰ ἐπιβληθῇ ἐπὶ τῶν μεγάλων θηρίων, τῶν ἀπομονωμένων ὅμως, χάρις εἰς τὴν ἕνωσιν τῶν κεχωρισμένων δυνάμεων. Πᾶς ἄνθρωπος, σήμερον, ἔχει εἰς τὴν διάθεσίν του μεγάλους πόρους χάρις εἰς τὸν συνδυασμὸν τῶν φυσικῶν καὶ διανοητικῶν δυνάμεων πολλῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ εἶνε ποὺ τὸν καθιστᾷ σήμερον κύριον τοῦ βασιλείου τῶν ζώων.

Μόλις πρό τινος ὁ ἄνθρωπος ἀνεκάλυψε τὴν χρησιμότητα εἰς τὸ οἰκονομικὸν ἐπίπεδον, τὴν ἀλήθειαν περὶ τῆς ὁποίας ὁμιλοῦμεν. Αὐτὴ λαμβάνει ἐδῶ τὸ ὄνομα τῆς παραγωγῆς πλούτου διὰ τῆς συνεργασίας. Βλέπει κανεὶς ἐξ αὐτοῦ ὅτι δὲν εἶνε ἀπομεμακρυσμένος ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον, τὸ μεγάλο κεφάλαιον θὰ παύσῃ νὰ ὑπάρχῃ, ὁ καιρὸς κατὰ τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος θὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν τυραννίαν τῆς οἰκονομικῆς ἀνισότητος—καὶ αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχῃ ὄχι κολυμβῶν εἰς τὸ αἷμα, ἀλλὰ ἐναρμονίζων τὰς διαφόρους ἑνότητας δυνάμεων.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, τῶν ὁποίων ἡ ἀπουσία προεκάλεσε τόσας διαταραχὰς εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίον, ἀναγνωρίζονται τέλος. Ὅπως ἄλλοτε τὸ ἀσθενὲς κοινωνικὸν ζῶον κατέβαλε τὸ ἀπομονωμένον τέρας, οὕτω καὶ σήμερον ἡ νίκη θὰ εἶνε μὲ τὸ μέρος ἐκείνου ὁ ὁποῖος εἶνε οἰκονομικῶς ἀσθενής—ὄχι διὰ τῆς ἐξοντώσεως τῶν ἰσχυρῶν—ἀλλὰ διὰ τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἰδικῆς του ἰσχύος ἐν τῇ ἑνιαίᾳ δράσει.

Ὑπῆρξε καιρὸς καθ' ὃν εἰς τὰς Ἰνδίας ἡ κοινότης εἶχε δικαιώματα ἐπὶ τῶν χρημάτων τῶν πλουσίων. Ἦσαν ὑποχρεωμένοι, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι ἦσαν ὑπόλογοι διὰ τὰ πλούτη των ἀπέναντι τῶν ἄλλων. Αὐτὸ συνετέλει εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἡ κοινωνία διετηρήθη. Καθὼς ὅμως αἱ παραδόσεις αὐται ἔφερον χαρακτῆρα φιλανθρωπικόν, ὁ λαὸς δὲν ἔμαθε ποτὲ νὰ μὴ ὑπολογίζῃ παρὰ μόνον εἰς τὸν ἑαυτόν του. Οἱ ἄνθρωποι ἐπανεπαύοντο πολὺ ἐπ' αὐτῆς τῆς εὐκολίας. Δὲν εἶχον τὸ αἴσθημα ὅτι τὸ τρώγειν καὶ τὸ πίνειν, ἡ ὑγεία καὶ ἡ μόρφωσις, ἡ θρησκεία καὶ αἱ χαραὶ τοῦ χωρίου ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς καλῆς θελήσεως ὅλων καὶ τοῦ καθενός. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅταν ἐπῆλθον αἱ σύγχρονοι κοινωνικαὶ μεταβολαί, ὅταν ἡ ἀπόλαυσις τοῦ πλούτου ἔγινεν ἀποκλειστικῶς προσωπική, ὁ λαὸς ἀπέτυχεν ἀξιοθρηνήτως εἰς τὰς προσπαθείας πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων του. Οἱ πλούσιοι χωρικοὶ ἐπῆγαν νὰ ἐξοδεύσουν τὴν περιουσίαν των εἰς τὰς μεγάλας πόλεις. Οἱ πτωχοί, ἐγκαταλειφθέντες, δὲν εἶχον πλέον τὴν δύναμιν νὰ ζητήσουν πρωτίστως εἰς ἑαυτοὺς τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης των. Μανθάνομεν βραδέως σήμερον—εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ ἀλλοῦ—ὅτι ὁ μόνος δρόμος προόδου εἶνε ἡ ἀμοιβαία συνεργασία. Αὐτὸς εἶνε ὁ μόνος τρόπος προστασίας τῶν ἐσωτερικῆς ζωῆς τῶν ἰνδικῶν μας χωρίων.

RABINDRANATH TAGORE

Ἀπὸ τὰς χθεσινὰς τελετὰς

Ἡ ἔξοδος τῶν ἐπισήμων καὶ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν μετὰ τὴν δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἄστιγγος.

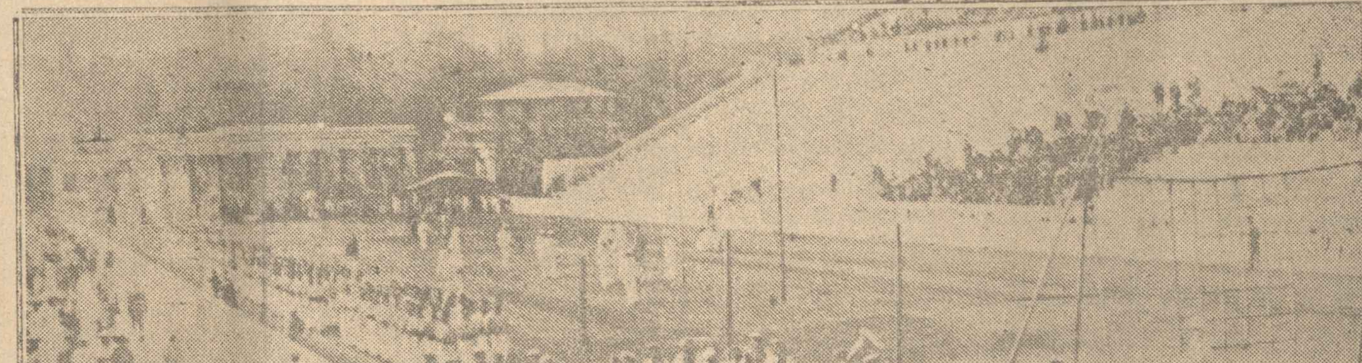
Ἡ εἴσοδος τῶν ναυτῶν εἰς τὸ Στάδιον

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ

ΠΟΣΟΝ ΘΑ ΔΙΑΡΚΕΣΗ Η ΕΙΡΗΝΗ;
ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ Η ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΕΣΙΛ, ΤΕΩΣ ΑΡΧΗΓΟΥ ΤΗΣ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗ Κ. Τ. Ε.

[Ὁ Μεγάλος Πόλεμος ἔθεσε τέρμα εἰς τὸν πόλεμον ἢ νέα καταστροφὴ—μεγαλυτέρα καὶ βαρβαρωτέρα—θὰ καταστρέψῃ τὸν Δυτικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν Εὐρώπην; Ἰδοὺ τὸ ἀγωνιῶδες ἐρώτημα, εἰς τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ ὁ μεγάλος Βρεττανὸς πολιτικός, ὅστις εἰργάσθη ὅσον ὀλίγοι διὰ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ ὁποίου ἡ παραίτησις, πρὸ μηνῶν, ἀπὸ τῆς κυβερνήσεως Μπάλντουϊν ἐδημιούργησε τόσον θόρυβον.]

«Πόσον θὰ διαρκέσῃ ἡ Εἰρήνη;» Εἶνε δύσκολον νὰ ἀπαντήσωμεν εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο. Τῆς ἱστορίας ἡ ἀπάντησις δὲν εἶνε ἐνθαρρυντική. Κατὰ τὸν αἰῶνα, ὅστις ἐπηκολούθησε τὴν Συνθήκην τῆς Βιέννης, ὑπολογίζεται ὅτι ἔλαβον χώραν κάπου ἑβδομήκοντα πόλεμοι—περίπου ἕνας πόλεμος κάθε δεκαοκτὼ μῆνας. Βεβαίως οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν σχετικῶς ἀσήμαντοι διαταράξεις εἰς τὰ ὀλιγώτερον ἑδραιωμένα μέρη τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἂν παραβλέψωμεν τούτους, ἀπομένουν πάντοτε δεκαπέντε—εἴκοσι μεγαλύτεραι διεθνεῖς συγκρούσεις. Δῆλα δὴ ἐλάμβανε χώραν ἕνας σοβαρὸς πόλεμος, κατὰ μέσον ὅρον, κάθε πέντε ἢ δέκα χρόνια κατὰ τὴν περίοδον μεταξὺ τῶν Ναπολεοντείων πολέμων καὶ τοῦ παγκοσμίου πολέμου, ὅστις ἔληξε τῷ 1918.

Λόρδος Σέσιλ

Σημεῖα κινδύνου

Καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι αἱ διεθνεῖς σχέσεις εἶνε σήμερον οὕτω διερρυθμισμέναι ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ φόβος διαρρήξεως τῆς εἰρήνης. Ρίξετε μιὰ ματιὰ ἀνὰ τὴν ὑφήλιον. Εἰς τὴν Ἀσίαν, ἡ Κίνα εὑρίσκεται εἰς κατάστασιν χρονίου ἐμφυλίου πολέμου. Ἄλλαι χῶραι ἐπαγρυπνοῦν καὶ διερωτῶνται ἂν πρέπῃ νὰ ἐπέμβουν. Ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἐφάνη κάποτε ὅτι θὰ ἐπωφελεῖτο τῶν Κινεζικῶν δυσχερειῶν.

Ὁ κίνδυνος αὐτὸς συγκεκριμένως παρῆλθεν· ἀλλὰ παρέστη ἀνάγκη νὰ ἀποστείλωμεν στρατὸν πρὸς προστασίαν τῶν συμφερόντων, ἐνῷ ἄλλαι Δυνάμεις, ἰδίως ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἰαπωνία, παρακολουθοῦν ἀνήσυχοι τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων. Εἰς τὰς Ἰνδίας ὑφίσταται εἰσέτι ἀνησυχία, ἂν καὶ ἐλπίζομεν ὅτι αὐτὴ ἐλαττοῦται. Εἰς τὴν Κεντρικὴν Ἀσίαν, τὴν Ἀραβίαν, τὴν Συρίαν καὶ εἰς ὡρισμένα μέρη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὑπάρχει συνεχὴς ἀνησυχία κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον συνεπαγομένη τὴν ἀνάμιξιν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων. Καὶ δὲν εἶνε ὑπερβολὴ νὰ εἴπωμεν ὅτι εἰς τὰς ἑστίας αὐτὰς τῆς ἀνησυχίας, θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκραγῇ πόλεμος ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε περισσότερον εἰρηνική, κατὰ μέγα μέρος, διότι οἱ ὑφιστάμενοι ἐξοπλισμοὶ τῶν ἰσχυροτέρων χωρῶν τῆς ἠπείρου ταύτης, Νοτίου καὶ Βορείου, εἶνε ἐλάχιστοι. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ἡ κατάστασις μερικῶν κρατῶν, ὅπως ἡ Νικαράγουα καὶ τὸ Μεξικόν, δίδει λαβὴν εἰς ἀνησυχίας. Εἰς τὴν Ἀφρικήν, ἡ βόρειος ἀκτὴ ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου μέχρι τῆς Ταγγέρης περιλαμβάνει περισσοτέρας τῆς μιᾶς περιοχάς, τῶν ὁποίων ἡ κατάστασις θὰ ἠδύνατο ἀνὰ πᾶσαν ὥραν νὰ προκαλέσῃ διεθνεῖς περιπλοκάς.

Εἰς τὴν Εὐρώπην δὲν ὑφίσταται ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀπειλὴ πολέμου. Ἀλλὰ στοιχεῖα κινδύνου ὑπάρχουν. Ἡ κυβέρνησις τῆς Ρωσσίας, μὲ τὴν ἀκατάπαυστον προπαγάνδαν της ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου ἐπαναστάσεώς της καὶ τὴν μέχρις ἐσχάτων ἄρνησίν της νὰ συνεργασθῇ μὲ τὰ ἄλλα ἔθνη, εἶνε συνεχὴς ἀπειλὴ διὰ τὴν εἰρήνην. Ἡ Πολωνία εὑρίσκεται κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εἰς ἔριδας πρὸς ὅλους τοὺς γείτονάς της. Μέχρι πρὸ ὀλίγων μηνῶν διετέλει τυπικῶς εἰς κατάστασιν πολέμου μὲ τὴν Λιθουανίαν. Ὑπάρχει ἓν λανθανούσης ὀξύτητος πολωνογερμανικὸν ζήτημα ἢ σειρὰ ζητημάτων.

Εἰς τὰ ἄλλο μέρη τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἡ κατάστασις δὲν εἶνε διόλου καλυτέρα. Οὐδεὶς δύναται νὰ εἶνε ἐντελῶς ἥσυχος διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ Οὐγγαρίας καὶ Ρουμανίας, Οὐγγαρίας καὶ Τσεχοσλοβακίας, Ρουμανίας καὶ Ρωσσίας, Ἰταλίας καὶ Νοτιοσλαυΐας καὶ Ἀλβανίας, Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας· οὔτε ὁ γαλλοϊταλικὸς οὐρανὸς εἶνε ἀπολύτως αἴθριος. Θὰ ἠδυνάμεθα νὰ ἐπεκτείνωμεν τὸν κατάλογον καὶ ὁ χρόνος ἀναμφιβόλως θὰ δημιουργήσῃ νέα ἀντικείμενα διεθνῶν ἐρίδων, ἂν ὄχι ἐχθροτήτων.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

Εἰς Τὸ Περιθώριον Τῶν Γεγονότων

ΑΜΑΧΗΤΙ Ἡ μία ἐκ τῶν δύο διαμφισβητουσῶν τὴν βενιζελικὴν ἡμιεπισημότητα ἐφημερίδων διεκήρυξε χθὲς ὅτι, «παρὰ τὴν ψῆφον ἐμπιστοσύνης», ἡ θέσις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε ἀκροσφαλὴς καὶ ὅτι ἐνδέχεται πρὸ τῆς παρελεύσεως δεκαπενθημέρου νὰ ἴδωμεν διὰ τετάρτην φορὰν ἀνατρεπόμενον τὸν κ. Ζαΐμην. Πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὴν εἴδησιν ἢ πρέπει νὰ τὴν ταυτίσωμεν πρὸς εὐλαβῆ πόθον; Ἢ πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὴν εἴδησιν τῆς πρωϊνῆς ἐφημερίδος ὡς ἑρμηνεύουσαν ἁπλῶς τὰς μυχίας διαθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου; Εἰς τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θὰ ἐματαιοῦτο τὸ ταξεῖδι τοῦ παιδοφάγου Κρόνου τῶν Φιλελευθέρων καὶ δὲν θὰ ἐσώζετο ἡ «κατάστασις» ἀπὸ τὰς ἐξάλλους αὐτοκινητοδρομίας τοῦ κ. Μεταξᾶ. Θὰ ἐχρειάζοντο μέτρα πολὺ περισσότερον τελεσφόρα, τὰ ὁποῖα ἀπὸ τοῦδε πρέπει ν' ἀποφασίσῃ καὶ τῶν ὁποίων ἀπὸ τοῦδε πρέπει νὰ παρασκευάσῃ τὴν ἐκτέλεσιν ὁ ἀντιβενιζελισμός.

Ὡς καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ἡ «Πρωΐα», δὲν ἀρκοῦν οἱ ἐξορκισμοί, τὰ ἄρθρα τὰ καυστικὰ καὶ τὰ καλῶς ἢ κακῶς διατυπούμενα ἀνακοινωθέντα. Ὁ Κοινοβουλευτισμὸς δὲν πρέπει νὰ πέσῃ πρὶν δώσῃ τὴν μάχην του.

ΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΚΤΗΜΑΤΑ Κατὰ τὴν σήμερον ἀρχομένην σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν θὰ συζητηθοῦν καὶ μερικὰ ζητήματα, ἀφορῶντα τὴν Ἑλλάδα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ δύο Ἀλβανικὰ ὑπομνήματα. Τὸ ἓν ἀφορᾷ τὰ ἐν Ἑλλάδι κτήματα Ἀλβανῶν ὑπηκόων, τὰ ὁποῖα ἀπηλλοτριώθησαν καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἀλβανικὴ Κυβέρνησις ζητεῖ ὅπως καταβληθῇ τιμὴ ἀνάλογος πρὸς ἐκείνην, εἰς τὴν ὁποίαν διετιμήθησαν τὰ κτήματα τῶν Ἄγγλων ὑπηκόων, τὰ ὁποῖα, ὡς γνωστόν, ἐπληρώθησαν εἰς τὴν πραγματικήν των ἀξίαν καὶ εἰς χρυσόν, τῇ ἀπαιτήσει τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, δημιουργηθέντος οὕτω—κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἀλβανίας—κάποιου προηγουμένου διὰ τὰ κτήματα τῶν ξένων ἐν Ἑλλάδι ὑπηκόων. Ἀλλὰ τὰ ἐν Ἑλλάδι—ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ—ἀπαλλοτριωθέντα Ἀλβανικὰ κτήματα ἀντιπροσωπεύουν ἑκατομμύρια στρεμμάτων. Καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ πληρωθοῦν ὡς ἀξιοῖ ἡ Ἀλβανία, ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ ἐπήρκει νὰ πληρώνῃ εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Οὕτως ἡ Ἑλληνικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος εἶναι ὅτι τὰ Ἀλβανικὰ κτήματα δέον νὰ πληρωθοῦν καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ ἀπαλλοτριωθέντα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Καὶ εἶναι τόσον λογικὴ ἡ ἄποψις αὐτή, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ ἀμφιβολία, ὅτι θὰ γίνῃ δεκτὴ ἐν Γενεύῃ, ὅπου, ἄλλωστε, δὲν ἀγνοεῖται, ὅτι τὰ κτήματα ἀπηλλοτριώθησαν διὰ τὴν ἐγκατάστασιν προσφυγικῶν πληθυσμῶν.

ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ *Ὁ κ. Βενιζέλος, εἰς τὰς πρὸς τὸν «Ἀνεξάρτητον» τῆς Κων)πόλεως δηλώσεις του, εἶπε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἡ κεντρικὴ Βουλγαρία δύναται νὰ ἐξυπηρετηθῇ ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριόν της διὰ τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης ἀντὶ ἄλλης διεξόδου εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀφοῦ τὸ ἀνατολικὸν τμῆμά της ἐξυπηρετεῖται ἐπαρκῶς ἀπὸ τὸν ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου λιμένα τοῦ Πύργου, διαθέτοντα κάλλιστον λιμενικὸν ἐξοπλισμόν. Ἡ γεωγραφία τοῦ κ. Βενιζέλου ποτὲ δὲν ὑπῆρξεν ἀκριβὴς ἀπὸ τὴν ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνεκάλυπτε τὸ ἀσπόνδυλον τῆς Μακεδονίας. Ἡ Βουλγαρία ἔχει κυριώτατον λιμένα τὴν Βάρναν διὰ τὸ ἀνατολικόν της τμῆμα, ὁ δὲ Πύργος ἔρχεται δεύτερος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε ἀναρμοδιώτατος διὰ νὰ ἀμφισβητῇ εἰς τοὺς Βουλγάρους διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον, ἀφοῦ τοὺς εἶχε παραχωρήσει, λόγῳ τῆς «ἐλλείψεως σπονδυλικῆς στήλης», τὴν Καβάλλαν ἡ ὁποία δὲν πταίει αὐτὸς ἐὰν σήμερον εἶνε Ἑλληνική.*

ΤΑ ΔΑΓ ΕΠΙ ΔΑΓ Βενιζελικὴ ἐφημερὶς κατηγορεῖ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ὡς «διαρρήξαντα συμμαχίας» ἐπομένως ἀνίκανον νὰ βοηθήσῃ τὸν κ. Βενιζέλον εἰς τὴν ὑψηλὴν διπλωματίαν. Ἀλλὰ πῶς; Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ὑπὲρ τῶν Παγκαλικῶν συμφωνιῶν μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ ὑπὲρ τῶν ἀδιακόπως πληθυνομένων ἀξιώσεων τῆς γείτονος ἐπὶ τοῦ λιμένος τῆς Θεσσαλονίκης; Θὰ ἦτο περίεργον νὰ τὸ μάθωμεν διὰ νὰ φυλαχθῶμεν ἀπὸ τὸν πολιτικὸν ὁ ὁποῖος εἶχεν ἄλλοτε προσπαθήσει νὰ πείσῃ τὸν Κωνσταντῖνον ὅτι δὲν μᾶς χρειάζεται ἡ Καβάλλα καὶ πρέπει νὰ τὴν δώσωμεν διὰ νὰ πάρωμεν τὰ «Δὰγ ἐπὶ Δάγ» τὰ ὁποῖα καὶ δὲν ἠμπορέσαμεν ἐπὶ τέλους νὰ πάρωμεν...

ΑΝΑΞΙΟΠΙΣΤΟΙ *Τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐν τούτοις ἔχει ἄλλας πληροφορίας. Κατ' αὐτὰς ὁ κ. Βενιζέλος θέλει νὰ συνεχισθῇ ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ὡς ὀρθὴ καὶ ὡς γενικῶς ἐγκρινομένη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Εἰς ἐπίρρωσιν δὲ τῶν πληροφοριῶν τούτων δημοσιεύει καὶ δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς ἐφημερίδα τῆς Κων)πόλεως καὶ δηλώσεις μάλιστα βριθούσας κοινοτοπιῶν. Ποῖον νὰ πιστεύσῃ κανείς; Ἡμεῖς προτείνομεν νὰ μὴ πιστεύσῃ κανεὶς οὔτε τὸν κ. Βενιζέλον τῆς «Πατρίδος» οὔτε τὸν κ. Βενιζέλον τοῦ «Ἐλ. Βήματος». Ἀμφότεροι οἱ... πολιτικοὶ οὗτοι ἄνδρες εἶνε ἀναξιόπιστοι.*

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ Ἡ «Ἑστία» στενοχωρεῖται διὰ τὸν μελετώμενον διορισμὸν ὑφυπουργοῦ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας: Ἐξερχόμεθα οὕτω, μᾶς λέγει, ἀπὸ τὸ πνεῦμα

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

[illegible] ...ησμονεῖ [illegible] ...λαυεν εἰς τὸ [illegible] ...γεωργίας, διωρίσθη δὲ τοιοῦτος [illegible] ...ουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρὸ [illegible] τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ λησμονεῖ [illegible] τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας εἶχε διχασθῆ ἄλλοτε διὰ τὸ εὐδιοίκητον.... Δὲν θέλομεν ἐν τούτοις νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι τὸ νέον ὑφυπουργεῖον συνιστᾶται διὰ λόγους καλυτέρας διεξαγωγῆς τῆς ὑπηρεσίας. Ἀφοῦ εἶναι γνωστὸν ὅτι εἰς τὸν διορισμὸν ἑνὸς ὑπουργοῦ ἐκ Τρικκάλων ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην ὁ κ. Μεταξᾶς δὲν ἠδύνατο ν' ἀντιδράση «προεκλογικῶς» παρὰ μόνον δι' ἑνὸς τοὐλάχιστον ὑφυπουργοῦ ἐκ τοῦ ἰδίου νομοῦ.

Tout expliquer, tout comprendre ὅπως λέγουν καὶ εἰς...τὴν Καρδίτσαν.

ΤΡΙΤΗΝ ΕΞΗΓΗΣΙΝ Μίαν ἑβδομάδα μετὰ τὴν «ἐπανεμφάνισιν» τῆς Κυβερνήσεως Ζαΐμη ὁ κ. Μεταξᾶς ἔλαβε τηλεγράφημα συγχαρητήριον ἐκ Ναυπάκτου διὰ τὴν νίκην του κατὰ τοῦ ἐχθροῦ (τοῦ κ. Βενιζέλου). Τὸ τηλεγράφημα ἔχει καὶ μερικὰς ὑπογραφὰς Ἐλευθεροφρόνων. Ἀλλὰ διατί καθυστέρησε τόσον; Ἦτο μήπως διακεκομμένη ἡ τηλεγραφικὴ συγκοινωνία μὲ τὴν Ναύπακτον; Ἢ μήπως ὑπῆρχε δυσχέρεια εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ὑπογραφῶν;

Προτιμῶμεν τὴν δευτέραν ἐξήγησιν ἐκτὸς ἂν οἱ ἀναγνῶσται μας ἔχουν διαθέσιμον καμμίαν τρίτην ἐξήγησιν.

ΕΚΑΣΤΩ ΤΑ ΕΑΥΤΟΥ Ἑσπερινὴ ἐφημερὶς σχολιάζουσα πικροχόλως ἀντιπροσφυγικὸν ἄρθρον πρωϊνῆς βασιλόφρονος συναδέλφου ἀποδίδει τὰς ἐν αὐτῷ ἐκφραζομένας γνώμας εἰς τὸν ἀντιβενιζελισμὸν ὁλόκληρον. Ἀλλὰ διατί αὐτὴ ἡ γενίκευσις; Ἡ πρωϊνὴ συνάδελφος ἐξέφρασε γνώμας τοῦ ἀρθρογράφου της καὶ οὐδὲν πλέον. Ἡμεῖς οἱ ἄλλοι δὲν χωρίζομεν τοὺς Ἕλληνας εἰς αὐτόχθονας καὶ ἑτερόχθονας καὶ ἐπανειλημμένως διεκηρύξαμεν ὅτι πιστεύομεν εἰς τὴν ἔλευσιν τῆς ἡμέρας καθ' ἣν οἱ πρόσφυγες ἐν πλήρει γνώσει τῆς προσφάτου ἱστορίας θὰ ἀποδώσουν ἑκάστῳ τὰ ἑαυτοῦ, καταδικάζοντες τὴν τυχοδιωκτικὴν πολιτικὴν ἡ ὁποία ἀπέληξεν εἰς τὴν ἐκρίζωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

ΖΗΤΩ ΤΗΣ Τὸ ἕνα ὕστερ' ἀπὸ τὸ ἄλλο καίονται τὰ ἄλσύλλια τὰ ὁποῖα ἐφύτευσεν ἡ μέριμνα τῆς Βασιλίσσης Σοφίας. Τελευταίως ἐκάη κατὰ τὸ ἥμισυ τὸ ἀλσύλλιον τοῦ Φιλοπάππου. Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐκινδύνευσε νὰ καῇ τὸ δάσος τοῦ Παγκρατίου. Καὶ...τράβα κορδέλλα. Μετ' ὀλίγον δὲν θὰ ὑπάρχουν βασιλικὰ ἴχνη εἰς τὴν Ἑλλάδα οὐδὲ θὰ χρειασθῇ νέον δημοψήφισμα διὰ τὴν κατακύρωσιν (!) τῆς Δημοκρατίας. Ζήτω της.

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΙΣ Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος εἰς τὸ χθεσινὸν ἐπίσημον γεῦμα, διὰ τοῦ ὁποίου ἐτερματίσθησαν αἱ ἑορταὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἄστιγγος, ἐκάλεσε καὶ τὸν κ. Βενιζέλον, καίτοι δὲν ἔχει καμμίαν ἐπίσημον ἰδιότητα. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος γνωρίζει ὅτι εἰς τὸν Μωρέαν, εἰς μᾶλλον πατριαρχικὰς ἐποχάς, εἰς τὰ τσιμπούσια ἐνεφανίζοντο καὶ ἀπρόσκλητοι συγγενεῖς ἐνίοτε ἀλλ' ἡ ἐλευθεριότης αὐτὴ δὲν ἔφθανε καὶ μέχρι κακῆς πενθερᾶς.

Ο ΑΣΤΙΓΞ ΚΑΙ Ο ΣΤΟΛΟΣ Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὁμιλῶν προχθὲς κατὰ τὰς ἑορτὰς διὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Ἄστιγγος, παρετήρησεν, ὀρθῶς, ὅτι ἐνῷ ὁ Φράγκ Ἄστιγξ εἶνε ὁ θεμελιωτὴς τοῦ τακτικοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, ὅπως ὁ Φαβιέρος εἶνε τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, καμμία μονὰς τοῦ στόλου μας δὲν φέρει τὸ ὄνομά του. Εἰς τὸν ὑπουργὸν ἀπόκειται νὰ ἐπανορθώσῃ τὴν παράλειψιν. Καὶ ἡ ἐπανόρθωσις αὐτὴ θὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν δημοσίαν γνώμην.

ΠΟΣΟΝ ΘΑ ΔΙΑΡΚΕΣΗ Η ΕΙΡΗΝΗ;

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΚΑΙ Η ΜΕΓ. ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ξεύρω ὅτι ὑπάρχουν μερικοί, οἱ ὁποῖοι λέγουν ἀμέριμνοι: «Δὲν πάει νὰ λυώσῃ στὰ πόδια της ἡ Εὐρώπη; Τί μᾶς νοιάζει, ἐμᾶς;» Ἀτυχῶς οἱ αἰῶνες ἀπέδειξαν ὅτι ἀποτελοῦμεν οἰκονομικῶς, κοινωνικῶς καὶ πολιτικῶς μέρος τῆς Εὐρώπης, καὶ τὸ Στενὸν τῆς Μάγχης δὲν εἶνε βεβαίως τόσον ἀποτελεσματικὸν χώρισμα μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης, ὅσον ἦτο ἄλλοτε.

Θὰ ἐπιζήσῃ ἡ Κ. Τ. Ε.;

Πρὸ ἑνὸς αἰῶνος οἱ Παρίσιοι ἀπεῖχον δύο-τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τὸ Λονδῖνον. Τώρα ἠμποροῦμεν νὰ μεταβῶμεν ἐκεῖ ἐντὸς δύο-τριῶν ὡρῶν. Πρὸ εἰκοσαετίας τὸ Λονδῖνον εὑρίσκετο ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐφ' ὅσον ὁ βρεττανικὸς στόλος ἦτο κύριος τῆς Μάγχης. Τώρα ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ στάχτη, χωρὶς ὁ στόλος νὰ ἀνακατωθῇ διόλου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ναπολεοντείων πολέμων, ἡ Ἀγγλία ἦτο σχεδὸν αὐτάρκης. Σήμερον ἡ διακοπὴ τοῦ ὑπερθαλασσίου ἐφοδιασμοῦ μας δι' ὀλίγας ἑβδομάδας θὰ ἔφερε τὴν λιμοκτονίαν εἰς τὰ πρόθυρά μας.

Οὔτε εἶνε ἀληθὲς ὅτι δὲν μᾶς νοιάζει ὁ πόλεμος παρὰ ὅταν λαμβάνῃ χώραν εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη ἀποτελεῖ ἓν ὅλον. Εἰς οἱονδήποτε σημεῖον διαρραγῇ, ὅλον τὸ οἰκοδόμημα ὑφίσταται τὸν ἀντίκτυπον. Ὁ πόλεμος εἰς τὸ πλέον ἀπομεμακρυσμένον σημεῖον τῆς ἠπειρωτικῆς Εὐρώπης δύναται εὐκόλως νὰ ἐμπλέξῃ τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν. Πράγματι, οἱ τελευταῖοι δύο εὐρωπαϊκοὶ πόλεμοι εἰς τοὺς ὁποίους ἐνεπλάκημεν, ὁ Κριμαϊκὸς καὶ ὁ παγκόσμιος πόλεμος, ἤρχισαν ἀμφότεροι εἰς τὴν ἀπωτάτην νοτιοανατολικὴν ἄκραν τῆς Εὐρώπης, ἐνῷ κατωρθώσαμεν — οὐχὶ ἄνευ δυσκολίας, εἶνε ἀληθὲς — νὰ κρατηθῶμεν ἔξω τοῦ Δανοπρωσσικοῦ καὶ τοῦ γαλλογερμανικοῦ πολέμου, οἵτινες ἔλαβον χώραν, οὕτως εἰπεῖν, μπροστὰ στὴν πόρτα μας.

Ἡ εὐρωπαϊκὴ εἰρήνη, ἑπομένως, εἶνε ἀπαραίτητος, ἂν θέλωμεν νὰ εἴμεθα ἠσφαλισμένοι ἀπὸ τοῦ πολέμου· καὶ ἂν στηριχθῶμεν μόνον εἰς τὰς παλαιὰς διπλωματικὰς μεθόδους ἀποσοβήσεως τῶν ἐχθροπραξιῶν, ἡ ἱστορία καὶ ἡ σημερινὴ διεθνὴς κατάστασις τῆς Εὐρώπης ὀλίγας μᾶς παρέχουν ἐλπίδας μακρᾶς περιόδου ἠρεμίας. Τὸ μόνον κεφάλαιον, τὸ μόνον ὅπλον τῆς εἰρήνης εἶνε ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν. Ἂν ἡ Κοινωνία καταρρεύσῃ ἡ κατάντησή ἀ... [illegible] ...ροφική, ὁ πόλεμος εἶνε, κατ' ἀνθρωπίνην πρόβλεψιν, βέβαιος ἐντὸς ὀλίγων δεκαετιῶν.

Θὰ ἐπιζήσῃ ἡ Κοινωνία καὶ θὰ γίνῃ ἀρκετὰ ἰσχυρά, ὥστε νὰ δεσπόσῃ μιᾶς μεγάλης διεθνοῦς κρίσεως; Ἰδοὺ τὰ θεμελιώδη ἐρωτήματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξαρτᾶται ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ πρόβλημα περὶ οὗ ἀσχολεῖται τὸ παρὸν ἄρθρον. Γενικῶς εἶμαι αἰσιόδοξος. Ἡ Κοινωνία ἔδειξε καταπληκτικὴν ζωτικότητα. Τὸ Καταστατικὸν της ἀπεδείχθη ἔγγραφον πολὺ περισσότερον ἐφαρμόσιμον παρ' ὅσον ἀνέμενον πολλοί. Ὁπωσδήποτε αἱ διατάξεις του ἐδοκιμάσθησαν, ἔδωκαν καλὰ ἀποτελέσματα. Ἡ Κοινωνία, ἐν τῷ συνόλῳ της, ἐμεγάλωσε σταθερῶς εἰς ἐπιρροὴν καὶ κῦρος ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος. Πολλοί, οἱ ὁποῖοι τὴν ἔβλεπον μὲ ἀδιαφορίαν πλησιάζουσαν τὴν περιφρόνησιν κατὰ τοὺς πρώτους ἀγῶνάς της, σήμερον ὁμιλοῦν περὶ αὐτῆς σχεδὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Ἀκόμη καὶ τὰ ὑπουργεῖα τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Εὐρώπης ἀρχίζουν νὰ τὴν βλέπουν μὲ καλὸ μάτι.

Τὸ μεγαλύτερον πρόβλημα

Ἡ Κοινωνία ἀναμφιβόλως ἔκαμε καλόν. Μέχρι ὡρισμένου σημείου ἔδειξεν ὅτι εἶνε χρησιμώτατον ὄργανον διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς διεθνοῦς συνεργασίας. Ὑπεβοήθησε κατὰ πολὺ τὴν ἐπίλυσιν τῶν κοινωνικῶν, πολιτικῶν καὶ δημοσιονομικῶν δυσχερειῶν τῆς μεταπολεμικῆς Εὐρώπης. Διεκ... [illegible]

διενέξεων καὶ κατέπνιξεν ἐν τῇ γενέσει των ἓν ἢ δύο δευτερεύοντας πολέμους.

Ἀλλὰ δὲν ἔδειξεν ἀκόμη ὅτι ἠμπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἕνα πραγματικῶς τρομερὸν διεθνῆ κίνδυνον. Ἀληθῶς, μέχρις ὥρας δὲν κατώρθωσε νὰ λύσῃ τὸ σοβαρώτερον ἐκ τῶν ὑποβληθέντων εἰς αὐτὴν πρόβλημα, τὸ πρόβλημα τοῦ ἀφοπλισμοῦ, καὶ μέχρις ὅτου λυθῇ τοῦτο, ἡ εἰρήνη παραμένει κατ' ἀνάγκην ἀκροσφαλής. Διότι, ἂν κάποιο γενικὸν σχέδιον διεθνοῦς ἀφοπλισμοῦ δὲν ἐπινοηθῇ καὶ ἐφαρμοσθῇ, τὸ πλέον βέβαιον ἐκ τῶν γεγονότων εἶνε ὅτι αἱ τέως ἐχθρικαὶ χῶραι θὰ ἀξιώσουν, καὶ θὰ ἀξιώσουν δικαίως, τὴν ἐλευθερίαν νὰ ἐξοπλισθοῦν ἐκ νέου. Ἂν ἐν τοῦτο συμβῇ, θὰ ἐπακολουθήσῃ ἀσφαλῶς ἀναζωπύρησις τῆς στρατοκρατίας καὶ τῆς ναυτοκρατίας, μὲ τὰ συνήθη παρεπόμενα: τεράστιας δαπάνας, ἐξημμένον ἐθνικισμόν, διεθνεῖς φόβους καὶ καχυποψίας — ἐν ὀλίγοις, τὸ ἔδαφος καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ποῦ ἐκκολάπτουν τὸν πόλεμον.

Ὅλα αὐτὰ ἠμποροῦν νὰ ἀποτραποῦν καὶ θὰ ἀποτραποῦν, ἂν ἡ Κοινωνία καὶ αἱ ἰδέαι, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται, ῥιζώσουν. Ποῖαι εἶνε αὐταὶ αἱ ἰδέαι; Μὲ μίαν φράσιν, ἡ Κοινωνία ζητεῖ νὰ ὑποκαταστήσῃ τὸν εἰρηνικὸν διακανονισμὸν τῶν διεθνῶν διενέξεων — συνδιαλλαγήν, διαιτησίαν, νομικὴν ἀπόφασιν — εἰς τὸν πόλεμον.

Νὰ πράξωμεν τὸ καθῆκον μας

Αὐτὸ δὲν ἔχει ἐπιτελεσθῇ εἰσέτι. Εἴμεθα μακράν. Ἀπομένουν πολλὰ νὰ γίνουν. Ἡ δικαιοδοσία τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου τῆς Χάγης πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ. Σήμερον δύναται μόνον νὰ ἐπιληφθῇ, γενικῶς, ὑποθέσεων ἑκουσίως παραπεμπομένων εἰς αὐτό. Θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸ ὑποχρεωτικὴ δικαιοδοσία, τοὐλάχιστον εἰς τὰ νομικοῦ χαρακτῆρος ζητήματα. Ἰδού, διατί ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ ἔπρεπε νὰ συνταχθῇ πρὸς τὰ ἄλλα κράτη, ὑπογράφουσα τὸν «Προαιρετικὸν ὅρον» καὶ τοιουτοτρόπως νὰ καταστήσῃ ὑποχρεωτικὴν τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δικαστηρίου ὅσον ἀφορᾷ πᾶσαν νομικὴν ἔριδα μεταξὺ τῶν ὑπογραψάντων.

Θὰ ἔπρεπε νὰ προχωρήσωμεν περισσότερον. Θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναλάβωμεν τὴν ἡγεσίαν, ἀποδεχόμενοι τὰς ἀμερικανικὰς προτάσεις περὶ ἀποκηρύξεως τοῦ πολέμου ὡς ὀργάνου ἐθνικῆς πολιτικῆς καὶ προωθοῦντες πᾶσαν περαιτέρω διεθνῆ συμφωνίαν, ἥτις θὰ ὑποκαταστήσῃ μίαν καθωρισμένην εἰρηνικὴν διαδικασίαν εἰς τὸ οὕτω πως ἐγκαταλειπόμενον δικαίωμα τοῦ πολέμου. Τοῦτο σημαίνει παραδοχὴν τῆς ἀρχῆς τῆς διαιτησίας ὑπὸ εὐρυτάτην ἔννοιαν ὡς τῆς τελικῆς μεθόδου διακανονισμοῦ τῶν διεθνῶν διενέξεων.

Δυὸ λόγια ἐν εἴδει συμπεράσματος. Ἡ Βρεττανικὴ Αὐτοκρατορία ἔχει μεγάλην δύναμιν. Ἔχει ἑπομένως μεγάλας εὐθύνας. Οὐδὲν δικαίωμα ἔχομεν νὰ εἴπωμεν: «Ἐκάμαμεν τὸ καθῆκόν μας, ἂς κάμουν καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἰδικόν των.» Δὲν θὰ ἔχωμεν πράξει τὸ καθῆκον μας διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν μονίμου εἰρήνης μέχρις ὅτου αὐτὴ ἐγκαθιδρυθῇ. Μετὰ θαθείας θλίψεως βλέπω κύκλους ἀσκοῦντας ἐπιρροὴν καὶ ἀναλαμβάνοντας στάσιν, ἡ ὁποία φαίνεται ὑστεροῦσα τῆς ἀντιλήψεως αὐτῆς περὶ τῶν διεθνῶν καθηκόντων μας.

Ἀκόμη καὶ ἂν ἡ εἰρήνη δὲν ἦτο τὸ ἀπείρως μεγαλύτερον ἐκ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων μας, ἡ ὑποχρέωσίς μας ὅπως ἀναζητήσωμεν καὶ παγιώσωμεν τὴν εἰρήνην θὰ παρέμενεν ὑποχρέωσις. Δὲν μᾶς ἐδόθη δὲ ἡ ὑποχρέωσις αὐτὴ μόνον λόγῳ τῆς ὑλικῆς ἰσχύος μας. Τὸ καταστατικὸν τῆς Κ.Τ.Ε. εἶνε ἀγγλοσαξωνικὸν ἔγγραφον καὶ ἡ ἐπιτυχία του ἐξαρτᾶται κατὰ μέγιστον μέρος ἐκ τῆς ἀγγλοσαξωνικῆς ὑποστηρίξεως. Οὐδεὶς ἐξ ὅσων παρηκολούθησαν τὰς ἐργασίας τῆς Γενεύης ἀμφιβάλλει περὶ τούτου. Τὰ ἄλλα ἔθνη ἠμποροῦν νὰ κάμουν πολλά. Ἡμεῖς ἠμποροῦμεν νὰ κάμωμεν περισσότερα. Κάθε ἄνδρας καὶ κάθε γυναῖκα τῆς χώρας ταύτης πρέπει νὰ νοιώσῃ αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.

Πόσον θὰ διαρκέσῃ ἡ εἰρήνη; Ἡ εἰρήνη θὰ διαρκέσῃ ὅσον ἡ Μεγάλη Βρεττανία θὰ εἶνε πρόθυμος νὰ καταβάλῃ τὴν προσπάθειαν καὶ, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ κάμῃ τὴν θυσίαν τὴν ἀπαιτουμένην πρὸς διατήρησιν της.

Τὸ λαχεῖον

Μέσα εἰς τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου, ποῦ ἐτριγύριζαν τὶς κυρίες εἰς τὸ Ζάππειον, δύο νεαροὶ πιτσιρίκοι, πωληταὶ πασατέμπου, ἀφοῦ μὲ περισσὴν γενναιοδωρίαν ἔδωσαν τὸ εἰκοσιπεντάρικο, καθισμένοι ἐπάνω εἰς τὴν μαρμάρινη πεζοῦλα, ἐν ἀναμονῇ τῆς δουλειᾶς, ἀντήλλασσαν τὰς σκέψεις των περὶ τοῦ αὐτοκινήτου.

— Καλὰ ρέ, εἶπε ὁ ἕνας. Ἐμένα εἶνε ὁ κσιέρας μου σωφέρ. Ἅμα τὸ κερδίσω, θὰ τὸ δώσω τοῦ πατέρα μου κι' ἐγὼ θὰ πάρω τὸ παληό.

Τὰ μάτια του ἔλαμψαν ἀπὸ τὴν εὐχαρίστησι γιὰ τὸ ἀσφαλὲς κέρδος τοῦ λαχείου, καὶ εἶδε κι' ὅλας τὸν πατέρα του νὰ ὁδηγῇ τὸ ὡραῖο μπλὲ Ρενώ, τῶν τεσσάρων θέσεων, ποῦ ἀνθοστολισμένο ἐπερίμενε τὸν τυχερὸ στὴν πλατεῖα τοῦ Ζαππείου. Ὁ τόνος τοῦ μικροῦ ἦταν ὡραῖος, ἡ σκέψι του ὡραιότερη. Δὲν ἐφιλοδόξησε νὰ τὸ πάρῃ αὐτός. Θὰ τὸ ἔδινε στὸν πατέρα του, κι' αὐτὸς θὰ ἠρκεῖτο στὸ παληό, ὅπως καὶ τώρα θὰ συμβαίνῃ, καὶ μὲ τὰ παλαιὰ πατρικὰ πανταλόνια, ἕνα τῶν ὁποίων ὑπερεκάλυπτε τὴν μικροσκοπικὴ γυμνότητά του. Ἔπειτα τὰ μάτια του ἐκύτταξαν τὸν ἄλλον περιφρονητικὰ καὶ συνέχισε:

— ... Μὰ ἐσὺ τί θὰ τὸ κάνῃς;

Ὁ ἄλλος, ἐφιλοδοξοῦσε βέβαια καὶ ἐκεῖνος τὸ κέρδος τοῦ αὐτοκινήτου, ἀλλὰ δὲν εἶχε ἀκόμη σκεφθῇ τί θὰ τὸ ἔκανε, καὶ ἡ ἐρώτησίς του τὸν ἄφησε ἄναυδον.

— Ἐγώ... Ἐγώ... εἶπε, ἐγώ...

Ἐσταμάτησε... Αὐτός... Αὐτός... Αὐτὸς τί θὰ τὸ ἔκανε; Κάποια ἐργασία ἄρχισε μέσα στὸ μυαλό του, καὶ ἄρχισαν κι' ὅλας οἱ μπελάδες τοῦ πλούτου. Τί θὰ τὸ ἔκανε τὸ αὐτοκίνητο;... Σκέφθηκε λίγο, σκέφθηκε, κι' ἀπάντησε:

— Ἐγώ... θὰ μάθαινα σωφὲρ νὰ τὸ ὁδηγάω μόνος μου!

Εἶχε βρῇ τὴν λύσιν. Γιατί ὄχι; Καλύτερα ἀπὸ τὸ ἐμπόριον τοῦ πασατέμπου.

Ἱκανοποιημένοι καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ μέλλοντος, ἐστράφησαν πρὸς τρίτον πιτσιρίκον, καταγινόμενον νὰ μασουλάῃ πασατέμπου ἀγορασμένον ἀπὸ τοὺς δυὸ ἐμπόρους.

— Ἐσύ, ρὲ Ἀποστόλη;... Ἔ; τί θὰ τὤκανες;

Ἐκεῖνος ποῦ δὲν εἶχε ἀγοράσει λαχεῖον, διότι τὰ κεφάλαιά του δὲν τοῦ ἐπέτρεψαν, ἐκύτταξε τοὺς πλουσίους συντρόφους του, ποῦ ἔσπαζαν τὸ κεφάλι τους, καὶ μὲ δυὸ λόγια ἀδίστακτα ἔλυσε τὸ πρόβλημα:

— Ἐγώ... θὰ τὸ ἔκανα ψιλά!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Τὰ γενέθλια τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας

Σήμερον ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῶν γενεθλίων τοῦ Βασιλέως τῆς Ἀγγλίας θὰ ψαλλῇ δοξολογία εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν.

Εἰς τὴν δοξολογίαν θὰ παραστοῦν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΙΝΤΕΑΛ: "Ο ΝΕΓΡΟΣ,,

ΟΠΕΡΕΤΤΑ ΕΙΣ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΑΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΤΑΜΠΛΩ

Ὁ θίασος Σαμαρτζῆ-Οἰκονόμου εἶνε ἀξιέπαινος γιατί καταβάλλει πράγματι ὅλες τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ παρουσιάσῃ ὅσο τὸ δυνατὸν ἀρτιώτερα τὰ ἔργα ποὺ ἀνεβάζει. Καὶ τὸ ἐπιτυγχάνει, ὁμολογουμένως, ἂν κρίνῃ κανεὶς καὶ ἀπὸ τὴν νέα ὀπερέττα ποὺ ἤρχισε νὰ παίζῃ κατ' αὐτὰς καὶ ἡ ὁποία εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκτελέσεως, τῆς σκηνοθεσίας καὶ τῶν χορῶν ὄχι μόνον δὲν παρουσιάζει καμμιὰ ἔλλειψι, ἀλλὰ καὶ σημειώνει, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ, σημαντικὴ πρόοδο στὴν ἐν γένει ἐμφάνισι τοῦ θεατρικοῦ αὐτοῦ εἴδους στὴν Ἑλλάδα.

Δὲν θέλω νὰ πῶ, φυσικά, μ' αὐτὸ ὅτι καὶ στὰ ἄλλα ἐλαφρᾶς μουσικῆς θεατρά μας δὲν σημειώνεται ἡ ἴδια πρόοδος, ἀλλὰ στὸ «Ἰντεάλ» μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πιὸ αἰσθητὴ ἡ πρόοδος αὐτή, ὅτι ἀνεβάζονται μὲ περισσότερη εὐσυνειδησία καὶ ἐπιμέλεια, ἰδίως εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν σκηνοθεσία καὶ τοὺς χορούς, τὰ ἔργα. Καὶ τοῦτο τιμᾷ ἀσφαλῶς ὅλους τοὺς συνεργαζομένους εἰς τὸ θέατρον αὐτό.

Ἀλλ' ἀκριβῶς ἐπειδὴ ὁ θίασος τοῦ «Ἰντεάλ» ἐργάζεται μὲ τόση εὐσυνειδησία, θὰ τολμοῦσε κανεὶς νὰ συστήσῃ λίγη μεγαλυτέρα προσοχὴ στὰ λιμπρέττα τῶν ἔργων ποὺ παίζει. Γιατί, αἴφνης, ὁ κ. Κομνηνός, ὁ ὁποῖος εἶνε ἀναμφισβητήτως μουσικὸς μὲ ταλέντο, νὰ ἐκλέξῃ μέσα σὲ τόσες ξένες κωμῳδίες καὶ φάρσες τὸν «Νέγρο», ἕνα ἔργο ὄχι πολὺ κατάλληλο καὶ γιὰ ὀπερέττα ἀκόμη, κάπως πτωχὸ καὶ ἀσυνάρτητο, ἐν ᾧ ὑπάρχουν τόσα ἄλλα ἔργα, τὰ ὁποῖα μποροῦσαν νὰ διασκευασθοῦν σὲ πολὺ ὡραιότερα λιμπρέττα;

Εἶνε, χωρὶς ἄλλο, μιὰ ἄτυχη ἐκλογή, ἡ ὁποία θὰ ἐζημίωνε πολὺ περισσότερο τὸν θίασο, ἂν ὁ κ. Κομνηνὸς δὲν κατώρθωνε τὸ κάπως πενιχρὸ λιμπρέττο τοῦ «Νέγρου» νὰ τὸ ζωντανέψῃ, νὰ τὸ πλουτίσῃ, νὰ σκεπάσῃ ὅλα του τὰ κενὰ μὲ τὴν τόσο εὐχάριστη καὶ γλυκειὰ μουσική του.

Δὲν ἔτυχε ν' ἀκούσω ἄλλη ὀπερέττα τοῦ κ. Κομνηνοῦ, ἂν κρίνω ὅμως ἀπὸ τὸν «Νέγρο», φαίνεται ἀσφαλῶς μουσικὸς μὲ πολλὰ καὶ γνήσια χαρίσματα, τὰ ὁποῖα ἐγγυῶνται ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἀξιόλογα ἔργα. Πρὸς τὸ παρόν, στὶς ἄριες, στὶς ρομάντζες, εἶνε ἀκόμη κάπως ἐπηρεασμένος ἀπὸ ἄλλους μας μουσικούς, στοὺς χοροὺς ὅμως, στὰ τσάρλεστον, στὰ φὸξ-τρότ, καὶ ἰδίως στὸν ἰσπανικὸ τῆς πρώτης πράξεως, φανερώνει ἤδη καθαρὰ μιὰ ξεχωριστὴ προσωπικότητα. Ἡ μουσική του δὲν ἐνθυμίζει «ἤχους παληοὺς καὶ γνώριμους», ὅπως συμβαίνει μὲ ἄλλους μουσικούς, ἀλλ' ἔχει ἕνα δικό της χαρακτῆρα. Καὶ αὐτὸ εἶνε κάτι στὴν ἐποχή μας, ὅπου ἕνας καλλιτέχνης, λόγῳ τῶν πολλῶν ἐπιδράσεων ποὺ ἀσυνειδήτως ὑφίσταται, μιμεῖται κάποτε καὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ.

Ὅτι ὁ κύριος Κομνηνὸς εἶναι μουσικὸς μὲ γνήσιο ταλέντο, μὲ πλούσια φλέβα, φαίνεται ὄχι μόνον ἀπ' τὸν προσωπικὸ χαρακτῆρα τῆς μουσικῆς του, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸν πλοῦτο καὶ ἀπὸ τὴν ποικιλία της. Συνήθως ἡ ἑλληνικὲς ὀπερέττες ἔχουν τρία-τέσσερα καὶ λιγώτερα ἀκόμη κομμάτια σὲ κάθε πρᾶξι. Ὁ «Νέγρος» ἔχει πολὺ περισσότερα, πρᾶγμα ποὺ δείχνει τὴν γονιμότητα τοῦ κ. Κομνηνοῦ.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ποικιλία τῆς ἐμπνεύσεώς του, εἶνε καὶ αὐτὴ φανερή, μόνον θὰ εἶχε κανεὶς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι γίνεται εἰς βάρος τῆς ὁμοιογενείας. Δὲν ἔχει τὴν ὁμοιογένεια, τὴν ἑνότητα ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἡ μουσικὴ τοῦ «Νέγρου». Πλάϊ σὲ ἐλαφρότατα κομμάτια, καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἀπ' αὐτά, ἀπότομα, χωρὶς τὶς ἀναγκαῖες μεταπτώσεις, ἀκούει κανεὶς μιὰ μουσικὴ βαρειά, ἔξω ἀπὸ τὸν τόνο τῆς ὀπερέττας, σχεδὸν μελοδραματική. Καὶ αὐτὸ εἶνε ἕνα ἐλάττωμα σοβαρό, τὸ ὁποῖον παρουσιάζουν ὅλοι οἱ Ἕλληνες ὀπερεττογράφοι.

Γιὰ τὴν ἐκτέλεσι, τὴν σκηνοθεσία καὶ τοὺς χοροὺς τοῦ «Νέγρου» δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ κανεὶς καμμιὰ ἐπιφύλαξι. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ ἠθοποιοί, ἡ κυρίες Κούρμη, Μόσχου, Λιάσκα καὶ οἱ κύριοι Καβαφάκης, Πλούτης, Ἰωαννίδης, Νικολόπουλος, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν κ. Οἰκονόμου, παίζουν πολὺ καλά. Ἀξίζει ἰδιαιτέρως νὰ σημειωθῇ ὁ «προβιβασμὸς» ἀπὸ μπαλλαρίνα σὲ σουμπρέττα τῆς δ)νίδος Φωφῶς Λουκᾶ, ἡ ὁποία, μολονότι τὰ κατάφερε μιὰ χαρὰ ὡς σουμπρέττα—ἔχει καὶ φωνὴ καὶ ἐμφάνισι συμπαθητικὴ καὶ χορευτικὸ ταλέντο—ἐξακολουθεῖ ὡς τόσο νὰ συμμετέχῃ καὶ στὸ μπαλλέτο. Στὸν «Νέγρο» τοὐλάχιστον κάμνει καὶ τὰ δύο: ἐμφανίζεται ἐναλλὰξ καὶ ὡς μπαλλαρίνα καὶ ὡς σουμπρέττα, μὲ ἴσῃ, ἐννοεῖται, ἐπιτυχία.

Τὸ μπαλλέτο στὸν «Νέγρο» παρουσιάζει ἀληθινὰ ἀξιοσημείωτη πρόοδο, ἀλλὰ καὶ ἡ σκηνοθεσία εἶνε μὲ πολὺ γοῦστο καὶ μεγάλη ἐπιμέλεια καμωμένες.

Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΣ

Ἐκδρομαί

Τὸ Σωματεῖον κατωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἑορτάζει σήμερον εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευήν. Ἡ ἐκδρομὴ διωργανώθη ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου κ.κ. Χρ. Δασκαλάκη, Ἠλία Πετρακάκη καὶ Γ. Οἰκονομίδη.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ «Ἡ ἐκπαίδευσις τοῦ πεζικοῦ» τοῦ ὑπολοχαγοῦ κ. Ι. Μπουσμπουρέλη, ἤτοι ἀναλυτικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ μελέτη τῶν μεθόδων ἐκπαιδεύσεως τῶν στελεχῶν καὶ τοῦ στρατεύματος τοῦ πεζικοῦ. Τοῦ ἔργου προλογίζει ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ἀντιστράτηγος κ. Μαζαράκης Αἰνιάν.

Πωλεῖται εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ ἀντὶ δρ. 50.

Θέατρα

ΒΑΡΙΕΤΕ. (πρ. Κυβέλης). Προσεχῶς «Καπετάνισσα», μουσικὴ ἠθογραφία.
ΙΝΤΕΑΛ. «Ὁ Νέγρος».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Θηριοτροφεῖον».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Δούκισσα τῶν Ἀθηνῶν».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Λεφτά!»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πεταλοῦδα».

Κινηματογράφοι

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Ὁ κακοτόδρομος» καὶ ἀτραξιόν.
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ Ἀπάχης».

Συνοικιακά

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Πρίγκηψ τὸ ξίφος σου».
ΑΛΣΟΣ. «Παρισιάνες».
«ΑΙΓΛΗ»—ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Καλόγηρος Κοκκότα» μὲ τὴν Λύα ντὲ Πούττι.
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Μαῦρος Παράδεισος».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Μπαμπᾶς μὲ τὸ στανιό».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἡ Κοντέσσα Μαρίτσα».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Εὐνοουμένη τοῦ Μαχαραγιᾶ».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ διεφθαρμένη».
ΕΛΕΝ. «Πριγκήπισσα τῆς Τσάρδας».
ΕΛΛΑΣ. «Τὸ παιδὶ τοῦ Ταρζάν».
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ (Ποδονίφτη). «Ἡ κυρία μὲ τὰς καμελίας».
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὰ ἀρραβωνιάσματα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. «Οἱ σωματέμποροι».
ΛΟΥΝΑ—ΠΑΡΚ. «Τὸ τελευταῖο βάλς».
ΛΑΟΥ. «Ἡ Μποέμικη ἀγάπη».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἐλευθερία ἢ θάνατος».
ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. «Ἡ Μαρκίττα».
ΡΕΓΚΑΛ. (Μ. Ζάππειον). «Οἱ Μοδιστροῦλες».

Πειραιῶς

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Συζυγικαὶ παύσεις».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Τίγρις θαλασσῶν».

Φαλήρου

ΑΙΓΛΗ. «Μία νέα Ντιμπαρύ».

Αἱ ἱπποδρομίαι

Ἡ παρέλασις τοῦ νικητοῦ

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν διεξήχθησαν χθὲς αἱ ἱπποδρομίαι. Λόγῳ τοῦ Γκρὰν Πρὶ ἄπειρον πλῆθος εἶχε κατακλύσει ἀπὸ ἐνωρὶς τὸν Ἱππόδρομον, τόσον ὥστε καθίστατο ἀδύνατος σχεδὸν ἡ κυκλοφορία τοῦ κόσμου. Αἱ ἀποδόσεις ἦσαν ἱκανοποιητικαί, καθ' ὅσον ὅλας σχεδὸν τὰς ἱπποδρομίας ἐκέρδισαν ἵπποι ἐπὶ τῶν ὁποίων δὲν ὑπῆρχον προβλέψεις πιθανῆς νίκης. Τὸ μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον εἶχε ἡ πέμπτη ἱπποδρομία τοῦ μεγάλου ἐπάθλου, καθ' ἣν διηγωνίσθησαν 4—5 εὐνοούμενοι, μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ Αἴσμαν, καὶ οἵτινες ἡττήθησαν ἀπὸ τὸν Λὲ Λίντ, τοῦ ὁποίου ὁ εὐτυχὴς ἰδιοκτήτης κ. Λεφέβρ, ἐκτὸς τῆς ἠθικῆς ἀπολαύσεως, ἐκέρδισε καὶ τὸ μέγα ἔπαθλον τῶν 100 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπίσης ἐνδιαφέρουσα ἦτο καὶ ἡ ἕκτη ἱπποδρομία καθ' ἣν ὁ ἵππος Ζέφυρος ἠδικήθη ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐλθόντα Ντὰμπ Μὶντ τοῦ κ. Πέρσυ Λόραιν, καθόσον ὀλίγον πρὸ τοῦ τέρματος τὸν διεσταύρωσε καταφανῶς. Ἡ Ἑλλανόδικος ἐπιτροπή, μὴ θελήσασα νὰ δυσαρεστήσῃ τὸν κ. Πέρσυ Λόρραιν ἀπέρριψε τὴν ἔνστασιν τοῦ ἀδικηθέντος ἵππου.

Ὀλίγον πρὸ τῆς τρίτης ἱπποδρομίας ἐγένετο ἡ κλήρωσις τῶν δελτίων τοῦ προσθέτου στοιχήματος. Ὁ κάτοχος δὲ δελτίου τοῦ νικήσαντος ἵππου κ. Ν. Τάκης ἐκέρδισε 200000 δραχ. Ἡ πενιχροτέρα ἀπόδοσις ἦτο ἡ τοῦ συνθέτου, ἡ ὁποία ἀπέφερε διὰ τοῦ συνδυασμοῦ «Τζόκερ-Φρισσοναῖτ» 335 δραχ. μόνον.

Αἱ τεχνικαὶ λεπτομέρειαι ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Πρώτη ἱπποδρομία δι' ἵππους ἑλληνικοὺς β' καὶ γ' κλ. Ἀπόστ. 1200 μ. Πρῶτον ἦλθε τὸ Βέλος τοῦ κ. Τότσικα μὲ τὸν Φοῦλερ, γκ. 295, πλ. 105, δευτέρα ἡ «Ἕλλη τοῦ κ. Φ. Κουντουριώτη μὲ τὸν Κουντουριώτην πλ. 105 καὶ τρίτον τὸ Φάληρον τοῦ κ. Ζαρίφη μὲ τὸν Σατόνωφ πλ. 60.

Δευτέρα ἱπποδρομία δι' ἵππους ἀγγλοαραβικοὺς καὶ ἑλληνικοὺς α' κλ. Ἀπόστ. 1200 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Τελαμὼν τοῦ κ. Δ. Λούβαρη μὲ τὸν Μπὰκλ, γκ. 195, πλ. 50, δεύτερος ὁ Σερτσλάϊτ τῶν ἀδελ. Ἀράπη μὲ τὸν Ραγούση πλ. 30 καὶ τρίτος ὁ Τὰζ Μαχὰλ τοῦ κ. Ν. Ρὴς μὲ τὸν Λαμπὲρ πλ. 35. Ὁμοίως ἐπληρώθη ὡς γκανιὰν ὁ Χὸς Στὰφ δραχ. 195, καθ' ὃ ὁμόσταυλος τοῦ νικητοῦ.

Τρίτη ἱπποδρομία δι' ἵππους ἀραβικοὺς α' καὶ β' κλ. Ἀπόστ. 1500 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Τζόκερ τοῦ κ. Μ. Νομικοῦ μὲ τὸν Μπὰκλ γκ. 85, πλ. 40, δεύτερος ὁ Βουκέφαλος τῶν κ.κ. Θ. Γιοκαλᾶ καὶ Β. Κουγιουμτζόγλου μὲ τὸν Κουντουριώτην πλ. 60 καὶ τρίτος ὁ Νίκης τοῦ κ. Ἐφεσίου μὲ τὸν Λαμπὲρ καὶ Μιλιχὰν τοῦ κ. Βοργιᾶ μὲ τὸν Τένσταλ ἀνὰ 70 δραχ.

Τετάρτη ἱπποδρομία δι' ἵππους ἀγγλικούς. Ἀπόστ. 1600 μ. Πρώτη ἦλθεν ἡ Φρισσονάντ τοῦ κ. Α. Γιαννούκου μὲ τὸν Χάρβεϊ γκ. 40, πλ. 55 καὶ δεύτερος ὁ Χέϊζελ Νὰτ τοῦ Σὲρ Πέρσυ Λόραιν μὲ τὸν Μπὰκλ πλ. 45.

Πέμπτη ἱπποδρομία. Μέγα ἔπαθλον δι' ἵππους ἀγγλικούς. Ἀπόστ. 2200 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Λὲ Λίντ τοῦ κ. Λεφέβρ μὲ τὸν Σιφναῖον γκ. 315, πλ. 65, δεύτερος ὁ Αἴσμαν τοῦ κ. Γιαννούκου μὲ τὸν Χάρβεϊ πλ. 40 καὶ τρίτος ὁ Οὐέϊμαρ τοῦ κ. Μ. Νομικοῦ μὲ τὸν Λαμπὲρ πλ. 85.

Ἕκτη ἱπποδρομία δι' ἵππους ἀγγλικοὺς α' καὶ β' κλ. Ἀπόστασις 3000 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Ντὰμπλ Μὶντ τοῦ Σὲρ Πέρσυ Λορραὶν μὲ τὸν Φοῦλερ γκ. 280, πλ. 75, δεύτερος ὁ Ζέφυρος τοῦ κ. Β. Βαλιόζογλου μὲ τὸν Σιφναῖον πλ. 35 καὶ τρίτος ὁ Χὸτ Φλέϊμ τοῦ κ. Πυλάλα μὲ τὸν Τσολακάκην πλ. 150.

Ἑβδόμη ἱπποδρομία δι' ἵππους ἀραβικοὺς α' κλ. Ἀπόστ. 1600 μ. Πρῶτος ἦλθεν ὁ Μπλὰκ Μπιοῦτο τοῦ κ. Γιαννούκου μὲ τὸν Χάρβεϊ γκ. 55, πλ. 30, δεύτερος ὁ Μπίζος τοῦ κ. Εὐσταθίου μὲ τὸν Ἀνδρέα πλ. 30 καὶ τρίτος ὁ Ζασμὲν τοῦ κ. Ν. Ρὴς μὲ τὸν Τσολακάκην πλ. 50.

Ἡ ἑορτὴ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς κ. Μαρίας Ν. Δραγούμη πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πλημμυροπαθῶν Μακεδονίας ἐπιτροπή, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κυριῶν Βιργινίας Κλ. Χατζηλαζάρου, Ἑλένης Χρηστομάνου, Ναταλίας Π. Μελᾶ, Αἰκ. Κεραμοπούλου, Ὄλγας Κυθετοῦ, Ἑλλης Ἀδοσίδου, Σοφίας Πανταζίδου, Ἄννας Τριανταφυλλίδου, εἶχε τὴν ὡραίαν ἰδέαν τῆς διοργανώσεως μιᾶς ἐντελῶς πρωτοτύπου λαϊκῆς ἑορτῆς εἰς τὸ Ζάππειον, στεφθεῖσαν ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισκεφθεῖσα τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν παρεκάλεσεν ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὰ δύο κέντρα τοῦ Ζαππείου εὐγενῶς τεθέντα εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς, νὰ πωλήσουν χθὲς τὰ ποτὰ καὶ τὰ φαγητὰ ἀκριβώτερον, ἵνα τὸ ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὰς συνήθεις τιμὰς ποσοστὸν διατεθῇ ὑπὲρ τῶν πλημμυροπαθῶν. Ὁ κ. ὑπουργὸς ἀποδεχθεὶς τὴν παράκλησιν διέταξε ὅπως ἐπιτραπῇ ἡ πώλησις τῶν μὲν ποτῶν καὶ εἰδῶν ζαχαροπλαστείου κατὰ 25 ο)ο ὑπὲρ τὴν συνήθη τιμὴν τῶν δὲ εἰδῶν ἑστιατορίου κατὰ 14 ο)ο.

Τὰς εἰσπράξεις τῶν κέντρων αὐτῶν ἐπόπτευον κυρίαι τῆς ἐπιτροπῆς. Πλὴν τῆς συνήθους ὀρχήστρας τῶν δύο κέντρων, ἐπαιάνιζεν ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος ἡ μπάντα τοῦ ὀρφανοτροφείου Χατζηκώστα, καὶ μικρὸν θέατρον καραγκιόζη συνεπλήρωνε τὰ θεάματα.

Πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Ζαππείου ἀνθοστόλιστον τὸ ὡραῖον αὐτοκίνητον Ρενώ, 4 θέσεων, ἐκτεθειμένον εἰς λαχεῖον συνεκέντρωνε πλῆθος κόσμου, ὁ ὁποῖος μετὰ πολλῆς προθυμίας ἠγόραζεν λαχνοὺς τιμωμένους ἀντὶ 25 δραχμῶν ἕκαστος. Ἐπιτελεῖον δεσποινίδων ὑπὸ τὴν κ. Ὑψηλάντου, ἐπώλει λαχνοὺς εἰς τοὺς περιπατητὰς καὶ τοὺς θαμῶνας τῶν κέντρων. Ἐπίσης ἡ κ. Στεφ. Πεσμαζόγλου, ἡ δὶς Βλάχου καὶ ἄλλαι εἶχον ἀναλάβη τὴν πώλησιν λαχνῶν ἐν τῷ Σταδίῳ, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ναυτικῆς ἑορτῆς.

Ἡ κλήρωσις τοῦ αὐτοκινήτου αὐτοῦ ὡρίσθη διὰ τὴν 22 Ἰουλίου, θὰ εὑρίσκεται δὲ ἐκτεθειμένον ἀπὸ τῆς αὔριον εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἔκθεσιν αὐτοκινήτων «Ἀθηνᾶ» ὅπου θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ πωλοῦνται οἱ ἐναπομείναντες λαχνοί, διότι πολλοὶ ἦσαν οἱ φιλοδοξήσαντες ν' ἀποκτήσουν αὐτοκίνητον ἀντὶ ἑνὸς καὶ μόνου εἰκοσιπενταδράχμου.

Τὰς κυρίας τῆς ἐπιτροπῆς ἐβοήθησαν χθὲς αἱ κυρίαι Ἀλεξάνδρα Π. Μελᾶ, Ἀσπασία Χαλκοκονδύλη, Μαρία Π. Ζαΐμη, Μαρία Ὑψηλάντη, Λίνα Π. Τσαλδάρη, Φανὴ Ἀκύλογλου, Ἑλένη Καποδίστρια, Μαρία Πεσμαζόγλου, Ἔφη Καλλέργη, Ἀγγελικὴ Τριανταφυλλάκου, Ἑλένη Ἀβέρωφ, Ἑλένη Ζάχζουλα, Τσιρακοπούλου, Μαρία Καμπίλογλου, Λιλὴ Μπαλτατζῆ, Μαρία Ἐντοῦ, Κουμανταρου, Μ. Αἰλιανοῦ, Ἰουλία Βούλτσου, Εἰρήνη Δούμα, Φανὴ Καντανταζόγλου, Δαρδούφα, Χαριλάου, Λιλὴ Μεταξᾶ, Τσιμινάκη, Λόγγου, Εἰρήνη Φίλτσου, Φραντζῆ, Μαρία Παπάγου, Μαρούλη, Ραλλού Γεωργαντῆ, Ἀσπασία Μάτσα καὶ αἱ δεσποινίδες Λίζα Καλλέργη, Κοῦλα Ζωΐτσα, Ἑλένη Εὐκλείδη, Ρώμπαπα, Λιλὴ Χρηστομάνου, Σεόν, Καρατζᾶ, Σοφία Μάτσα, Μαρία Μάτσα, Λουΐζα Τριανταφυλλίδου, Δημητρίου, Καλουάχη, Μάτση Χατζηλαζάρου, Δαρειώτη, Κανέλλη, Δημητρίου, Σκαραμαγκᾶ.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ δεσποινὶς δακτυλογράφος δι' ἐπιστημονικὴν ἐργασίαν καθ' ὑπαγόρευσιν. Δύο-τρεῖς ὥρας καθ' ἑβδομάδα, ἐκτὸς τῶν τακτικῶν ὡρῶν ἐργασίας. Ἀμοιβὴ ἐξαιρετικῶς ἱκανοποιητική. Ἐπίσης ζητεῖται δεσποινὶς ὡς ἀντιγραφεύς, καθαρογράφουσα καὶ ἔχουσα γνώσεις ἰταλικῆς. Ὁδὸς Σταδίου 8. [illegible]

Πῶς ἐλύτρωσε!

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Βερολίνου ἀφίκετο εἰς τὰς Ἰνδίας μὲ χεῖρας παγωμένας ὁ Γερμανὸς ἐξερευνητὴς τοῦ Θιβὲτ Φίσνερ, περὶ τοῦ ὁποίου εἶχε κυκλοφορήσει ἡ διάδοσις ὅτι ἐφονεύθη.

Ὁ Φίσνερ, ἀφοῦ διέτρεξε πολλοὺς κινδύνους κατώρθωσε νὰ διασωθῇ, διότι οἱ κάτοικοι τοῦ Θιβὲτ ἐπίστευσαν ὅτι τὰ ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα του ἠδύναντο νὰ καταβιβάσουν τὸν ἥλιον εἰς τὴν γῆν.

Ἡ ἔκθεσις Γαλάνη

Ὅλως ἐξαιρετικὴ ὑπῆρξε χθὲς ἡ κίνησις εἰς τὸ Ἰλίου Μέλαθρον διὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ ἐπιφανοῦς ζωγράφου. Πλῆθος ἐκλεκτοῦ καὶ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τὴν ἐπεσκέφθη ἐκ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Στρίγκος, Γκιώνης, Λοβέρδος, Λαδᾶς, Φωτιάδης καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Ἡ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας. Ἡ πώλησις καὶ τῶν ὑπολοίπων ἔργων του εἶναι ζήτημα ὀλίγων ἡμερῶν.

Θεατρικά

Ὁ μουσικὸς θίασος τῆς κ. Εἰρήνης Βασιλάκη ἀναβιβάζει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος τὸ μουσικὸν ἔργον τοῦ κ. Γιάννη Κομνηνοῦ «Αὐθέντα Καραββᾶ» εἰς τὸ θέατρον «Λαοῦ».

—Ἐν τῷ μεταξὺ παίζεται μὲ ἐπιτυχίαν ἡ «Μποέμικη ἀγάπη» τοῦ κ. Ν. Χατζηαποστόλου μὲ τὴν κ. Βασιλάκη.

—Τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν θὰ δοθῇ εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ὑπὸ τοῦ θιάσου τῆς κ. Ὀλυμπίας Καντιώτη - Ριτσιάρδη ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ συναδέλφου κ. Τώνη Παπαγιαννοπούλου «Ἡ Πριγκήπισσα τῆς ταβέρνας». Πρωταγωνιστοῦν αἱ κ.κ. Ριτσιάρδη, Δαμάσκου, Μηλιάδου, ἡ δ. Χριστοφορίδου, καὶ οἱ κ.κ. Κωνσταντίνου, Χατζηχρῆστος, Πλεμενίδης, Καντιώτης, Μηλιάδης κλπ.

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ συλλογὴ Κρετόν, TOILE DE JOUY, ψαθίνων Στόρ, Κηρωτῶν ὑφασμάτων, Λινῶν διὰ τέντες, καλυμμάτων ἐπίπλων, Ταπήτων ἐκ ψάθας Κίνας καὶ Ἰαπωνίας δι' ἐξοχὰς καὶ βεράντας, Ταπετάκια LAVABLE, ταπετάκια καουτσοὺκ διὰ λουτρά, LINOLEUM, Φελλοτάπητες καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν καλοκαιρινῶν εἰδῶν, ἀφίχθησαν εἰς τὸ κατάστημα «ΧΡ. Σ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ» Διάδοχοι Μ. καὶ Ε. ΧΡ. ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ Ἑρμοῦ 57.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Λαχειοφόρον δάνειον Τραπέζης δρχ. 200.000.000 7 ο)ο 1926. Τρίτη κλήρωσις.

Γνωστοποιεῖται ὅτι τὴν 5ην Ἰουνίου 1928, ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ καταστήματι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ἡ 3η κλήρωσις τοῦ ἐκ δραχμῶν 200.000.000 7 ο)ο 1926 λαχειοφόρου δανείου αὐτῆς.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην θέλουσιν ἐξαχθῇ ἐκ τῆς κληρωτίδος δέκα ὀκτὼ (18) ἀριθμοὶ μετὰ λαχνοῦ καὶ 4342 πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ δανείου.

ΘΕΡΙΝΗ ΔΙΑΜΟΝΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ ΜΙΝΑΣ Μ. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΥ & Σια

Θέλουσα ἡ διεύθυνσις τῆς Σχολῆς νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπαιθρον, τὴν χαράν, τὴν ἀναζωογόνησιν διὰ τὰς οἰκοτρόφους της, ἐνοικίασεν ἐπὶ τούτῳ εἰς ΓΛΥΦΑΔΑ οἰκίαν διὰ τοὺς θερινοὺς μῆνας. Διαμονὴ ἀνετωτάτη, περιποίησις καὶ ἐπίβλεψις ὑπὸ δεδοκιμασμένων διδασκαλισσῶν καὶ Ἀγγλίδος παιδαγωγοῦ.

Γίνονται δεκταὶ καὶ ἐξωτερικαὶ μαθήτριαι πάσης ἡλικίας καὶ μαθηταὶ κάτω τῶν 10 ἐτῶν.

Περισσότεραι πληροφορίαι παρὰ τοῖς Ἐκ[illegible]

Ἀθλητισμός

—Ὀλυμπιακὸν ποδόσφαιρον

Ὁ πρῶτος προκριματικὸς γῦρος τῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων ἔληξε χωρὶς νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἐκπλήξεις ὅσον ἀφορᾷ τοὺς νικητάς. Ἐν τούτοις εἰς μερικὰς περιπτώσεις δὲν ἀνεμένομεν τόσην διαφορὰν τερμάτων ὅπως διὰ τὸν ἀγῶνα Αἰγύπτου—Τουρκίας, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐνίκησεν ἡ πρώτη. Τὸ ἀποτέλεσμα 7:1 ὑπὲρ τῆς πρώτης δὲν δίδει πιστὴν εἰκόνα τῆς γενικῆς ὄψεως τοῦ ἀγῶνος. Ἡ ἐδαφικὴ ὑπεροχὴ τῶν Αἰγυπτίων δὲν ἦτο τοιαύτη οὕτως ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὴν πανωλεθρίαν τῶν Τούρκων, ἡ ἧττα τῶν ὁποίων ὀφείλεται εἰς τὸν τερματοφύλακα κυρίως καὶ εἰς ἕνα τῶν ὀπισθοφυλάκων οἵτινες παρουσιάσθησαν κατώτεροι τοῦ μετρίου. Ἀντιθέτως οἱ Τοῦρκοι κυνηγοὶ παίζοντες μὲ μεγάλην συνοχὴν ἐκράτησαν πολλάκις τὴν σφαῖραν πρὸ τοῦ αἰγυπτιακοῦ τέρματος χωρὶς νὰ φανοῦν τυχεροὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα. Τὰ δώδεκα «κόρνερ» ἅτινα ἐσημειώθησαν εἰς βάρος τῶν Αἰγυπτίων μαρτυροῦν τὴν πίεσιν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἡ ἄμυνά των.

Δύσκολος ἦτο ἡ νίκη τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῆς Γαλλίας 4:3, ἐνῷ ἀνεμένετο νὰ ἐπιτευχθῇ μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν. Εἶνε ὅμως ἀξιοπαρατήρητον ὅτι ἡ ἰταλικὴ ὁμὰς ἐνῷ ἐπιτυγχάνει θαυμάσια ἀποτελέσματα ὅταν παίζῃ εἰς τὴν χώραν της μὲ ξένας ὁμάδας, εἰς τὸ ἐξωτερικὸν σπανίως παρουσιάζει τὴν ἰδίαν μαχητικότητα. Ἀφοῦ ἐπετύγχανε ἐσχάτως λαμπρὰν νίκην ἐναντίον τῆς ἰσχυροτάτης οὑγγρικῆς ὁμάδος ἐν Ρώμῃ (4:3) ἡττᾶτο ὀλίγον ἀργότερον εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἀπὸ τὴν Πορτογαλλίαν 4:1 καὶ ἐξήρχετο ἰσόπαλος μὲ τὴν Ἰσπανίαν.

Ἡ πλέον ἐνδιαφέρουσα συνάντησις ὅσον καὶ ἄδικος, ὑπῆρξεν ἡ συνάντησις Ὀλλανδίας—Οὐραγουάης κατὰ τὴν ὁποίαν μία ἐκ τῶν δύο τούτων ἰσχυρῶν ὁμάδων θὰ ἀπεκλείετο τοῦ τελικοῦ ἐνῷ ἄλλαι ἀσθενέστεραι θὰ παρέμενον. Ἀμφότεραι αἱ ἀνωτέρω ὁμάδες εἶχον συναντηθῆ εἰς τὸν ἡμιτελικὸν κατὰ τοὺς τελευταίους ὀλυμπιακοὺς τοῦ 1924 ἐν Παρισίοις. Ἤδη ἡ Ὀλλανδία ἀπεκλείσθη ἀπὸ τὸν πρῶτον γῦρον!

Αἱ ἄλλαι συναντήσεις ὑπῆρξαν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον κανονικαί, πρᾶγμα ὅμως λίαν περίεργον, ἡ κλήρωσις συνετέλεσε εἰς τὸ νὰ τεθοῦν ἀντιμέτωπα τὰ λατινικὰ ἔθνη εἰς ἀδελφοκτόνον οὕτως εἰπεῖν ἀγῶνα. Ἡ Πορτογαλλία ἐξουδετέρωσε τὴν Χιλήν, ἡ Ἰσπανία τὸ Μεξικόν, ἡ Ἰταλία τὴν Γαλλίαν καὶ μόνον ἡ Ἀργεντινὴ ἔκαμε ἐξαίρεσιν συναντηθεῖσα μὲ τοὺς Βορειοαμερικανοὺς καὶ ἡ Οὐραγουάη μὲ τοὺς Ὀλλανδούς. Ἐπίσης ἡ Αἴγυπτος ἀπέκλειε τὴν ὁμόθρησκον Τουρκίαν.

Ἤδη προεκρίθησαν τὰ κάτωθι ὀκτὼ ἔθνη διὰ τὸν δεύτερον γῦρον: Πορτογαλλία, Βέλγιον, Γερμανία, Αἴγυπτος, Ἰταλία, Ἀργεντινή, Ἰσπανία, Οὐραγουάη.

Γενομένης κληρώσεως αἱ συναντήσεις τοῦ δευτέρου γύρου ὡρίσθησαν ὡς ἑξῆς:

Α' Γερμανία—Οὐραγουάη.
Β' Βέλγιον—Ἀργεντινή.
Γ' Ἰταλία—Ἰσπανία.
Δ' Πορτογαλλία—Αἴγυπτος.

Ἡ νικήτρια τῆς α' συναντήσεως θὰ συναντηθῇ μετὰ τῆς νικητρίας τῆς Γ' καὶ ἡ νικήτρια τῆς Β' μὲ τὴν νικήτριαν τῆς Δ'.

Τὰ προγνωστικὰ εἶνε δύσκολα εἰς τὴν περίπτωσιν, διότι εὑρισκόμεθα μακρὰν τοῦ Ἄμστερδαμ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παρακολουθήσωμεν τὰς ὁμάδας ἐκ τοῦ πλησίον. Ἐπίσης σπουδαῖον ῥόλον θὰ παίξῃ καὶ ἡ τύχη. Ἑπομένως θὰ ἦτο παρακεκινδυνευμένον νὰ ἐκφέρωμεν ἀπὸ τοῦδε γνώμην διὰ τὸν τελικὸν νικητήν. Πάντως ἡ Οὐραγουάη ἐὰν καταβάλῃ τὴν Γερμανίαν ἔχει καὶ πάλιν τὰς ἐλπίδας της διὰ νὰ ἀνακηρυχθῇ διὰ δευτέραν φορὰν ὀλυμπιακὴ πρωταθλήτρια.

GEO

—Ἀγγλία—Ἑλλάς

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα θέλει λάβει χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου Πειραιῶς μέγας ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν ἐν Ν. Φαλήρῳ ὁρμούντων Ἀγγλικῶν καταδρομικῶν καὶ τοῦ Γυμναστικοῦ Ὁμίλου Φαλήρου «Ὁ Ἡρακλῆς» ἐνισχυθέντος διὰ νέων στοιχείων τελευταίως καὶ μὲ τελείαν σύνθεσιν. Θὰ παραστοῦν αἱ ἀρχαὶ τοῦ Πειραιῶς καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος θὰ παιανίζῃ ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Πειραιῶς. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ ἀγῶνος θ' ἀπονεμηθῇ βαρύτιμον κύπελλον εἰς τὴν νικήτριαν ὁμάδα ἐνῷ ἡ φιλαρμονικὴ θ' ἀνακρούῃ τοὺς ἐθνικοὺς ὕμνους τῶν δύο κρατῶν.

—Οἱ χθεσινοὶ ἀγῶνες τοῦ ναυτικοῦ

Χθὲς ἐτελέσθησαν εἰς τὸ Στάδιον οἱ πρὸς τιμὴν τῆς μνήμης τοῦ Ἄστιγγος ὀργανωθέντες ἀγῶνες καὶ ναυτικαὶ ἐπιδείξεις. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων τὸ ὁποῖον περιελάμβανε καὶ πρωτότυπα ναυτικὰ ἀγωνίσματα καὶ ναυτικὰς ἐπιδείξεις ὑπῆρξε λίαν ἐνδιαφέρον καὶ ἐξετελέσθη μετὰ πάσης τάξεως καὶ ἀκριβείας συντελούσης εἰς τοῦτο καὶ τῆς παραδειγματικῆς πειθαρχίας τῶν ναυτῶν μας. Κόσμος πολὺς παρηκολούθησε τοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλοὶ ναῦται καὶ στρατιῶται.

Εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἀκόμη τῶν ἐπιδείξεων ἐγένετο ἀντιληπτὴ εἰς τὸ κοινὸν ἡ θαυμασία ὀργάνωσις καὶ ὅλοι ἐσχημάτισαν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ ἀγῶνες θὰ ἐστέφοντο ὑπὸ πλήρους ἐπιτυχίας. Τοῦτο καὶ ἐγένετο.

Ἡ ἁρμονία τῶν κινήσεων καὶ ἡ ἀκρίβεια τῆς ἐκτελέσεως τῶν γυμναστικῶν ἐπιδείξεων μᾶς ἔδωσαν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσωμεν τὴν πειθαρχίαν τῶν ναυτῶν μας καὶ νὰ διαπιστώσωμεν τὴν συντελεσθεῖσαν ἀθλητικὴν ἐργασίαν ἐν τῷ ναυτικῷ. Ἐκτὸς τῶν καθαρῶς ἀθλητικῶν ἀγωνισμάτων τὰ ὁποῖα μᾶς ἔδωσαν ὁπωσδήποτε ἱκανοποιητικὰς ἐπιδόσεις ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν ἡ ἱκανότης τῶν ναυτῶν μας εἰς τὰ καθαρῶς ναυτικὰ ἀγωνίσματα τοῦ συναγερμοῦ καὶ τοῦ δρόμου 200 μ. μετὰ ναυτικῶν ἐμποδίων. Τὸ τελευταῖον ἰδίως πρωτότυπον ὅσον καὶ περίπλοκον ἀγώνισμα, τὸ ὁποῖον τελεῖται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ Στάδιον, ἤρεσε πολὺ καὶ ἐπροκάλεσεν εὐμενῆ σχόλια ἐκ μέρους τῶν θεατῶν διὰ τὴν ταχύτητα καὶ εὐκινησίαν τῶν ναυτῶν μας.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Δρόμος 100 μ. — Α. Δελλῆς Σ. Ν. Δοκίμ. 11.7)10, Γ. Βοτίλιας Σ.Ν.Δ. 11.8)10, Ἀνδρεάδης Σχ. Πόρου 11.8)10.

Δισκοβολία. — Κουρουσόπουλος Σ. Δ. 34, Νοῦκος Πόρου 32.20, Τζανουδάκης Σ. [illegible] 28.25.

Ἅλμα τριπλοῦν. — Α. Ράλλης Σ. Ν. [illegible] 12.63, Κ. Παρασκευᾶς Σ. Ὑπαξ. Μηχ. [illegible] 36, Α. Κολοκούρης Σ. Ὑπαξ. Μηχ. 11.[illegible]

Σκυταλοδρομία 4Χ100. — Ὁμὰς Σχολῆς Δοκίμων 46'' 4)5, Ὁμὰς Ἀεροδρομίου [illegible] 4)5, Σχολῶν Πόρου 49''.

Ἀκοντισμὸς Ἑλληνικός. — Σταματίου Σ. Δ. 46, Παγώνης Ἀεροδρομίου 40.30, Σημελόπουλος Γ.Ε.Ν. 38.87.

Δρόμος συναγερμοῦ. — Η. Μελάχρινο[illegible] Στόλου 1'40'' 2)5, Χατζηχρῆστος Σχολῆς Ναυτιλίας 1'40'' 3)5, Μαυροθαλασσίτ[illegible] Στόλου.

Διελκυστίνδα. — 1η ὁμὰς Σχολῶν Πόρου, 2α ὁμὰς Στόλου.

Δρόμος 200 μ. ναυτικῶν ἐμποδίων. — [illegible] Ἰωάννου Σχ. Ναυτιλίας 55 2)5, Φραγκου[illegible] κὸ Στόλου 56 4)5, Βουρδαχᾶς Στόλου [illegible]

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπιδόσεων ἀξίαι λόγου εἶνε αἱ ἐπιτευχθεῖσαι εἰς τὸν δρόμον 100 μέτρων κατὰ τὸν ὁποῖον καὶ οἱ τρεῖς κατὰ σειρὰν δρομεῖς ἐπέτυχον χρόνον κάτω τῶν 12''. Ὁμοίως καλὴ ἐπίδοσις εἶνε ἡ τῆς σκυταλοδρομίας 4Χ100.

—Πρωτάθλημα Ἑλλάδος. — «Ἐθνικὸς» —«Ἀτρόμητος» 5:0 (1:0)

Χθὲς συνηντήθησαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος» διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἑλλάδος αἱ ὁμάδες τοῦ «Ἐθνικοῦ» καὶ τοῦ «Ἀτρομήτου». Ὁ ἀγὼν δὲν ἐπαρουσίασε ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διότι οἱ παῖκται ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων ἐφρόντιζον νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς σφαίρας ὁπωσδήποτε καὶ δὲν κατώρθωσαν νὰ παρουσιάσουν καλοὺς συνδυασμούς. [illegible] τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ὁ «Ἐθνικὸς» ἐπέτυχε ἓν τέρμα ἀπὸ πέναλτυ καὶ εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον ἕτερα τέσσαρα ἐξελθὼν τοιουτοτρόπως νικητὴς διὰ 5:0. Διαιτητὴς τοῦ ἀγῶνος ὁ κ. Στ. Χατζόπουλος.

—Ἐμποροϋπάλληλοι—Β' «Ἀτρομήτου»

Πρὸ τῆς ἀνωτέρω συναντήσεως ἔλαβε χώραν ἀγὼν μεταξὺ τῆς ὁμάδος τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων καὶ τῆς Β' «Ἀτρομήτου» μὲ νικήτριαν τὴν πρώτην διὰ 3:2. Εἰς τὴν ὁμάδα τῶν ἐμποροϋπαλλήλων ἡ ὁποία ἀνεκηρύχθη πρωταθλήτρια Ἀθηνῶν β' κατηγορίας ἀπενεμήθη καὶ τὸ σχετικὸν κύπελλον καὶ μετάλλια εἰς τοὺς παίκτας της.

Ὁμοίως ἡ Β' ἐμποροϋπαλλήλων ἐνίκησε τὴν Γ' τοῦ «Ἀτρομήτου».

—Παναθηναϊκὸς—Μικτὴ 5:1

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ συνηντήθησαν ἐπίσης χθὲς εἰς φιλικὸν ἀγῶνα αἱ ὁμάδες τοῦ Παναθηναϊκοῦ καὶ τῆς μικτῆς Ἀθηναϊκοῦ—Α.Ε.Κ. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ Παναθηναϊκοῦ διὰ πέντε τερμάτων ἔναντι ἑνός.

—Β Παναθηναϊκὸς—Β Ὀλυμπιακὸς 2:0

Εἰς τὸ ἴδιον γήπεδον συνηντήθησαν πρὸ τοῦ ἀνωτέρω ἀγῶνος αἱ Β' ὁμάδες Παναθηναϊκοῦ καὶ Ὀλυμπιακοῦ διὰ τὸ τουρνουὰ Β' ὁμάδων μὲ νικήτριαν τὴν πρώτην διὰ 2:0.

—Ὀλυμπιακὸν ποδόσφαιρον.— Ἰταλία —Ἰσπανία 1:1 (1:0)

Ὁ δεύτερος γῦρος (1)4) τῶν ὀλυμπιακῶν ποδοσφαιρικῶν συναντήσεων ἤρχισε μὲ τὸν ἀγῶνα Ἰταλίας—Ἰσπανίας, ὁ ὁποῖος ἔληξε ἰσόπαλος. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον ἡ Ἰταλία ἐπέτυχε ἓν τέρμα τὸ ὁποῖον ἰσοφάρισαν οἱ Ἰσπανοὶ εἰς τὸ δεύτερον.

—Ἀργεντινὴ—Βέλγιον 6:3 (3:2)

Μετὰ τὸν ἀνωτέρω ἀγῶνα κατῆλθον εἰς τὸ γήπεδον αἱ ὁμάδες τῆς Ἀργεντινῆς καὶ τοῦ Βελγίου. Εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο 3:2 ὑπὲρ τῆς Ἀργεντινῆς. Εἰς τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον οἱ Ἀργεντινοὶ ἐξουδετερώσαντες διὰ τῆς τεχνικῆς των τὴν ὁρμητικότητα τῶν Βέλγων ηὔξησαν τὸ ἀποτέλεσμα εἰς 6:3.

GEO

ΕΙΔΙΚΟΝ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ ΚΛΙΝΙΚ[illegible]

Ὁ κ. Ἰωσὴφ Σφακιανάκης διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Βερολίνου. ἐπὶ 15ετίαν ἐν Γερμανίᾳ ἐκπαιδευθείς, θεραπεύει ἅπαντα τὰ Γυναικολογικά, Μαιευτικά, Οὐρολογικά, Δερματικὰ καὶ μεταδοτικὰ νοσήματα. Τὴν ἀνικανότητα καὶ Στείρωσιν.

Ἀκτινοθεραπεία, Ἀκτινοσκοπήσεις, Ραδιοθεραπεία κτλ. Πλήρης διάγνωσις τῆς φυματιώσεως.

Ἐγχειρήσεις Γυναικολογικαὶ ἐπιτυχέσταται. Ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν δελτία ἀποτείνωνται εἰς τὸν Διευθυντὴν τοῦ Θεραπευτηρίου κ. Ι. Σφακιανάκη.

Ἁγ. Κωνσταντίνου 23

10—12 π. μ. 4—7 μ. μ.

Β. ΠΑΣΤΟΣ μαιευτὴρ, γυναικολόγος Πανεπ. Βιέννης, ὁδὸς Κάνιγγος 15.

ΑΜΕΡΙΚΑΝ ΕΞΠΡΕΣ ΚΟΜΠΑΝΥ ΙΝΚ.

(ΤΜΗΜΑ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ)

Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι ὅλων ἐν γένει τῶν Ἀτμοπλοϊκῶν, Ἀεροπορικῶν καὶ Σιδηροδρομικῶν Ἑταιριῶν ἀνὰ τὴν Ὑφήλιον καὶ τῶν μεγαλυτέρων Ξενοδοχείων εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις τοῦ Κόσμου.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν εἰσιτηρίων Ἀτμοπλοϊκῶν καὶ Ἀεροπορικῶν καθὼς καὶ Σιδηροδρομικῶν μετὰ κλιναμάξης καὶ μὲ τοὺς συμφερωτέρους ὅρους.

Ἐκτελεῖ ταξείδια κατ' ἀποκοπὴν (a forfait) δι' ὡρισμένα χρονικὰ διαστήματα περιλαμβάνοντα τὴν ἐπίσκεψιν σῳωδήποτε τόπων τοῦ κόσμου εἰς τιμὰς ἀπολύτως λογικάς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεσιν ὁμαδικῶν ταξειδίων εἴτε εἰς τὸ Ἐσωτερικὸν τῆς Ἑλλάδος, εἴτε εἰς τὸ Ἐξωτερικὸν ὑπὸ ὅρους ἐκτάκτως ἐπωφελεῖς.

Δίδει προϋπολογισμοὺς ταξειδίων δι' οἱονδήποτε μέρος τῆς Εὐρώπης, Ἀμερικῆς κλπ. δωρεάν, τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

Διαθέτει τόσον ἐνταῦθα, ὅσον καὶ παρὰ τοῖς ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Γραφείοις καὶ ἀντιπροσωπείαις της, εἰδικὸν πεπειραμένον προσωπικὸν ἐν στολῇ πρὸς παροχὴν πάσης εἰσαδήποτε εὐκολίας εἰς τοὺς ταξειδιώτας τόσον κατὰ τὴν ἐπιβίβασιν, ὅσον καὶ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν καὶ διαμονὴν αὐτῶν εἴτε ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ, εἴτε ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐκλεκτὰ δῶρα

Διὰ τοὺς προσεχεῖς γάμους: Ὅ,τι εἰς ἄνθος καὶ εἰς φυτὸν σπάνιον, ὅ,τι εἰς κομψοτέχνημα βαρύτιμον, μὲ πολὺ γοῦστο, πολὺ ὀριζινὰλ καὶ μὲ πολὺ καλὴν τιμήν, θὰ τὸ εὕρητε εἰς τὸ ἀνθοπωλεῖον «Φλερτ».

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν λατρευτόν μας
ΙΩΑΝΝΗΝ Λ. ΛΕΦΑΝ
Ἰατρὸν
θανόντα ἐκηδεύσαμεν ἐν Θεσ)νίκῃ τῇ 30ῇ Μαΐου ἐ.ἔ.
Ἡ μήτηρ: Μάρθα Λέφα. Οἱ ἀδελφοί: Φρόσω Μ. Χριστούλη, Μάριος Χριστούλης. Οἱ θεῖοι.

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, πατέρα καὶ ἀδελφὸν
ΙΩΑΝΝΗΝ Δ. ΞΥΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΝ
(Ἐκ Φιλιατρῶν)
θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον καὶ ὥραν 10.30' π.μ. ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ Α' Νεκροταφείου.
Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Γεωργία Ι. Ξυνογιαννακοπούλου. Τὰ τέκνα: Διονύσιος, Χαράλαμπος, Εὐγενία, Δημήτριος. Αἱ ἀδελφαί: Τοῦλα Γ. Κτενᾶ, Μηλίτσα Γ. Μπακούρου, Θεοδώρα Χ. Τσάφου. Οἱ ἀδελφοί. Αἱ ἀδελφαί.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	Μ. 50

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δ. Καλαπα ἢ Ἐμμ. Περακινὸ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Η ΠΡΩΪΑ

ΛΑΪΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ
ΜΕ ΜΟΝΟΝ ΔΡ. 25 ΚΕΡΔΙΖΕΤ[illegible]
ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΥΠΟΥ RENAULT
Βοηθοῦντες συγχρόνως καὶ τοὺς πλημμυροπαθεῖς Μακεδόνας ἀδελφούς μας
Λαχνοὶ πωλοῦνται καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα ἑταιρίας «ΑΘΗΝΑ» 24 ὁδὸς Σταδίου 24

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΑΞΕΙΔΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΙ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΜΑΙΑΝ.—Ο ΧΑΡΑΚΤΗΡ ΤΟΥ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΥ ΤΣΑΡΟΥ.—Η ΜΥΣΤΙΚΟΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΤΣΑΡΙΝΑΣ.—ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ.—ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΟΙΚΕΣΙΑ.—"ΔΕΝ ΘΕΛΩ ΝΑ ΓΙΝΩ ΒΑΣΙΛΕΥΣ,,.—ΕΝΑ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΟΥ ΖΑΧΑΡΩΦ.—ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙΣΑΙ ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΘΡΟΝΩΝ.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ

4ον

Ἡ Κριμαία, ὅπου ὁ γαμβρός μου καὶ ἡ ἀδελφή μου εἶχαν ἕνα κτῆμα, διετήρουν ἐπίσης ζωντανὴν τὴν ρωσσικὴν παράδοσιν τῆς φιλοξενίας. Ἡ ἀδελφή μου εἶχε σχεδιάσει ἕνα Ἐγγλέζικο ἐξοχικὸ σπίτι, κτισμένο μὲ σταχτιὰ πέτρα καὶ μὲ στέγη ἀπὸ κόκκινα κεραμίδια· τὸ σπίτι αὐτὸ ἦτο σχεδὸν πάντοτε γεμᾶτον προσκεκλημένους. Πίσω ὑπῆρχεν ἕνα τεράστιον βουνό, ἐπαύλεις δὲ ἐξετείνοντο καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς ἀκτῆς. Ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ὁ Β' ἐπεράτωσε μίαν ἰταλικὴν ἔπαυλιν ἐκεῖ ὀλίγον πρὸ τοῦ πολέμου· φαιδρὰ «σαιζὸν» ἐπηκολούθησεν. Αἱ γοητευτικαὶ θυγατέρες του ἐμεγάλωναν καὶ ὁ πατέρας των ἔδιδε ποῦ καὶ ποῦ μικροὺς χοροὺς πρὸς χάριν των. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν συνταγμάτων τῆς φρουρᾶς ἦσαν πάντοτε διαθέσιμοι διὰ χοροεσπερίδας, ἐφίππους περιπάτους καὶ ἐκδρομάς, ἡ δὲ ἀδελφή μου εἶχεν ἕνα μικρὸν αὐτοκίνητον δύο θέσεων, μὲ τὸ ὁποῖον διεσχίζομεν τὴν ὕπαιθρον. Πάντοτε εἴχαμε κάποιο γλεντάκι.

Παρὰ τὴν πολυτέλειαν τῆς Αὐλῆς του, ὁ Αὐτοκράτωρ Νικόλαος ὁ 2ος ἀγαποῦσε τὴν λιτὴν τροφήν, ἁπλοῦν ντύσιμο καὶ ἁπλᾶς διασκεδάσεις διὰ τὸν ἑαυτόν του. Κατὰ τὰς εὐτυχισμένας ἡμέρας ποὺ τὸν ἐπρωτογνώρισα, ὁ Νικόλαος δὲν παρουσίαζε διόλου μορφὴν ἥρωος τραγῳδίας. Ἦτο μᾶλλον ἀδυνάτου χαρακτῆρος καὶ παρεσύρετο εὐκόλως, ἀλλὰ ἦτο προσηνής, ἀγαθὸς καὶ συμπαθής. Ὑπὸ ἔποψιν ἐμφανίσεως ἦτο μικρόσωμος καὶ χαριτωμένος. Τὰ ἀστεῖα καὶ τὰ παιγνίδια τὸν ἐνθουσίαζαν.

Ἡ ψυχοσύνθεσις τῆς Τσαρίνας καὶ ὁ Ρασποῦτιν

Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔζουσε διὰ τὴν οἰκογένειάν της, ἰδίως δὲ διὰ τὸν μόνον υἱόν της καὶ διὰ τὸν σύζυγόν της. Ποτὲ δὲν τὴν ἔνοιαζε γιὰ τὸν κόσμον καὶ ἦτο ὑπερβολικὰ θρῆσκος, φθάνουσα μέχρι μυστικοπαθείας. Διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ ὁ ἀλιτήριος Ρασποῦτιν ἠδυνήθη νὰ ἐπιβληθῇ ἐπ' αὐτῆς. Ὁ υἱός της, ὡραῖο ἄμορφο ἀνήσυχο παιδί, ὑπέφερεν ἐξ αἱμοφιλίας. Μιὰ μέρα ἔπεσε κ' ἐπλήγωσε τὸ πόδι του. Ἀμέσως ἤρχισε νὰ περιπάσχῃ ἀπὸ τὴν μίαν ἐσωτερικὴν αἱμορραγίαν εἰς τὴν ἄλλην. Ὕστερ' ἀπ' αὐτό, μὲ τὴν ἐλαχίστην ἐνόχλησιν ἐπάθαινεν αἱμορραγίας, αἱ ὁποῖαι τὸν ἔκαμνον νὰ πονῇ φρικτὰ καὶ νὰ πρήσκεται ὅλος. Οἱαδήποτε ἐγχείρησις ἐσήμαινε τρομερὰν ἀφαίμαξιν, ἡ ὁποία ὑπῆρχε κίνδυνος νὰ ἀπολήξῃ καὶ εἰς θάνατον. Ὁ Ρασποῦτιν ἔπεισε τὴν Αὐτοκράτειρα ὅτι ἂν αὐτὸς εὑρίσκετο συνεχῶς κοντά του, δὲν θὰ ἐπάθαινε ποτὲ τὸ παιδί. Καὶ ἦτο ἀξιοσημείωτος ἡ σύμπτωσις ὅτι κάθε φορὰ ποὺ ἔφευγεν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα, κάτι τὸ κακὸν συνέβαινεν εἰς τὸν μικρὸν τσάρεβιτς.

Ὁλόκληρος ἡ Αὐλή, τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀριστοκρατίας καὶ τῶν μορφωμένων ἀνθρώπων, ἐμίσουν τὸν Ρασποῦτιν. Σπανίως τὸν ἔβλεπαν, διότι, σὰν πνεῦμα τοῦ κακοῦ ποὺ ἦτο, ἀπέφευγε τὸ φῶς. Ὁ Αὐτοκράτωρ εἶχεν ὑποταχθῆ τελείως εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν καί, ὡς φαίνεται, δὲν ἀντελαμβάνετο ὅτι καὶ αὐτὴ εἶχεν ὑποταχθῆ εἰς τὸν Ρασποῦτιν. Κάθε αὐτοκρατορικὴ ἐνέργεια καὶ διορισμὸς ὑπηγορεύετο ὑπὸ τοῦ πανούργου ἐκείνου ὑποκριτοῦ. Ἀπαισία καὶ παράδοξος κατάστασις, ἡ ὁποία ἐφαίνετο ἀνήκουσα εἰς τὸν μεσαίωνα μᾶλλον παρὰ εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα. Ὁ Ρασποῦτιν εἶχεν ἀριθμόν τινα ὑστερικῶν ὀπαδῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον γυναικῶν, ἀλλ' εἰς οὐδὲν θρησκευτικὸν τάγμα ἀνῆκε, μολονότι συχνὰ ἐγίνετο λόγος περὶ αὐτοῦ ὡς περὶ καλογήρου. Ὁλόκληρος ἡ Αὐλὴ εὑρίσκετο ἐν συνεχεῖ ἐξεγέρσει ἐναντίον του, ἀλλ' οὐδεὶς πρότεινε κάποιον τρόπον ἀπαλλαγῆς ἀπ' αὐτοῦ.

Ἡ Αὐτοκράτειρα δὲν ἦτο γυναῖκα μὲ τὴν ὁποίαν νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ συνεννοηθῇ εὔκολα. Ἦτο ἐπιφυλακτικὴ καὶ ψυχρά, ἂν καὶ πολὺ καλὴ κατὰ τρόπον ἀπρόσωπον μᾶλλον. Ἦτο πάρα πολὺ ὡραία, ἀλλὰ εἶχε μίαν ἔκφρασιν θλιμμένην, σκεπτικήν, ἀλαφιασμένην, σὰν κάτι νὰ τὴν ἐφόβιζε καὶ νὰ τὴν ἐτρόμαζε. Ἴσως εἶχε κάποιο προαίσθημα ὅλων τῶν τρομερῶν πραγμάτων, τὰ ὁποῖα ἔμελλε νὰ συμβοῦν.

Πρωτήτερα ἡ Αὐλὴ ἔμενεν εἰς τὴν Πετρούπολιν τὸν χειμῶνα καὶ ἐπήγαινεν εἰς τὰ θερινὰ ἀνάκτορα τὸ καλοκαίρι. Ἀλλὰ ἡ Αὐτοκράτειρα ᾐσθάνετο τόσην ἀηδίαν πρὸς τὸν κόσμον, ὥστε σιγὰ-σιγὰ αἱ αὐλικαὶ ἑορταὶ ἐλιγόστευαν καὶ ἡ οἰκογένεια ἔζουσεν εἰς τὸ Τσάρκοε-Σέλο ὅλον τὸν χρόνον. Τὸν τελευταῖον καιρὸν ὁ Αὐτοκράτωρ συνωδεύετο εἰς τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς σχεδὸν πάντοτε ὑπὸ τῆς μητρός του.

Ἓν ἀπὸ τὰ τελευταῖα πρόσωπα ποὺ εἶδαν ζωντανὴν τὴν Αὐτοκράτειραν ἦτο μιὰ κυρία τῶν τιμῶν, τὴν ὁποίαν ἐγνωρίζαμεν ὅλοι. Τὸ σπίτι, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον κλεισθῆ ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα περιεβάλλετο ἀπὸ ὑψηλοῦ ξυλίνου τοίχου. Ἡ κυρία ἐπὶ τῶν ὤμων εἶδε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴν Αὐτοκράτειραν εἰς τὸ ἄνω πάτωμα τοῦ κτιρίου καὶ εἶδεν ὅτι τὰ μαλλιά της εἶχαν ἀσπρίσει σὰν τὸ χιόνι.

Βασιλικὰ εἰδύλλια

Ἄκουσα πολλὰ σχόλια περὶ τῶν βασιλικῶν γάμων. Συνήθως οἱ ἄνθρωποι νομίζουν ὅτι οὐδὲν βασιλικὸν συνοικέσιον ἔχει σχέσιν μὲ τὸν ἔρωτα. Ἐνίοτε αἱ ἐφημερίδες βάζουν τίτλον: «Βασιλικὸν εἰδύλλιον», ἀλλὰ οἱ ἔξυπνοι ἀναγνῶσται γελοῦν καὶ λέγουν: «Ὤ, αὐτὰ τὰ γράφουν ἡ ἐφημερίδες. Τὰ γράφουν γιὰ νὰ σκαρώσουν μιὰν ὄμορφη ἱστορία!» Παρ' ὅλα ταῦτα εἶδα πολλοὺς βασιλικοὺς γάμους ἐξ ἔρωτος. Ὅλοι οἱ γάμοι τῆς οἰκογενείας μου τέτοιοι ἦσαν. Ἐνίοτε, βέβαια, ἐγένοντο καὶ οἱ ἐξ ἔρωτος γάμοι ἔχουν ἄθλιαν ἔκβασιν, ὅπως συνέβη μὲ τὴν σύζυγον τοῦ Διαδόχου τῆς Σαξωνίας, ἥτις ἀλληλοφυγῇ μετὰ τοῦ βιολιστοῦ Τοζέλλι· καὶ μὲ τὴν ἀνεψιάν μου Ἑλένην, τῆς ὁποίας ὁ σύζυγος Κάρολος, Διάδοχος τῆς Ρουμανίας, τὴν ἐγκατέλειπεν. Ἀλλ' αὐταὶ εἶνε περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι τείνουν μᾶλλον ν' ἀποδείξουν τὴν ἀλήθειαν τοῦ παλαιοῦ ῥητοῦ, ὅτι αἱ ἐξαιρέσεις ἀποδεικνύουν τὸν κανόνα.

Ἐξ ἄλλου εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἐκ συνοικεσίου γάμοι συχνὰ ἀπολήγουν εἰς ἀγάπην καὶ εὐτυχίαν. Δὲν ξεύρω γιατί. Μία δυνατὴ ἐξήγησις εἶνε ὅτι μὲ τὴν ἡλικίαν ἔρχεται καὶ ἡ φρόνησις. Πρὶν συμφωνηθῇ ἕνας γάμος μεταξὺ δύο βασιλικῶν οἴκων, οἱ γονεῖς καὶ οἱ σύμβουλοι ἐξετάζουν καὶ σκέπτονται τὸ ζήτημα ἐπὶ μακρόν. Ἴσως, ἐπίσης, ὁ ἔρως νὰ ἀρχῇ, ὁ δὲ γάμος κτιζόμενος ἐπὶ τόσον στερεῶν θεμελίων νὰ κινδυνεύῃ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς. Τὸ ὅλον θέμα πάντως δὲν εἶνε ἐπιδεκτικὸν ὑπερβολικῆς γενικεύσεως.

Οἱ γάμοι τοῦ Νικολάου καὶ τοῦ Ἀνδρέου

Ἐτελοῦντο τόσοι γάμοι ἀνάμεσά μας, ὥστε οἱ γαμήλιοι τελεταὶ ἦσαν ἐκ τῶν κυριωτέρων λόγων συγκεντρώσεως ἐπὶ τὸ αὐτὸ τῆς οἰκογενείας μας. Ὁ ἀδελφός μου Νικόλαος ἐνυμφεύθη ἐν Ρωσσίᾳ τὴν Μεγάλην Δούκισσαν Ἑλένην, κόρην τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Βλαδιμήρου, τὴν 29 Αὐγούστου 1902. Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὑπῆρξε βγαλμένη ἀπὸ τὰ παραμύθια. Ἡ νύμφη ἐφοροῦσεν ἀργυροΰφαντον ἐσθῆτα τῆς Αὐλῆς μ' ἕνα τεράστιον ἐπενδύτην ἀπὸ βυσσινὶ βελοῦδο μὲ κράσπεδα ἀπὸ ἐρμίναν καὶ μιὰ κάπα ἀπὸ ἐρμίναν ριγμένην στοὺς ὤμους. Τὰ κοσμήματά της ἦτο ἕνα τεράστιον περιδέραιον ἀδαμάντων, μιὰ ἀδαμαντοκόλλητος πόρπη, ἡ ὁποία ἐκρατοῦσε τὸν ἐπενδύτην, μακρυὰ σκουλαρίκια καὶ μιὰ μίτρα, ἥτις ἀνῆκεν ἄλλοτε εἰς τὴν Αὐτοκράτειραν Αἰκατερίνην καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο μόνον διὰ τὰς γαμηλίους τελετὰς τῆς οἰκογενείας. Ἡ μίτρα εἶχεν ἕνα ἀδαμαντοστόλιστον στέμμα εἰς τὸ κέντρον, τὸ ὁποῖον ἐνδέχεται νὰ βρῇ κανεὶς εἰς ἕνα κατάστημα ἀρχαιοτήτων εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου ἐξέπεσε μετὰ τὴν πώλησίν του ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων.

Τὸ βάρος αὐτῆς τῆς στολῆς ἦτο τόσον μεγάλο, ὥστε ἡ νύμφη, ὅταν ἐγονάτισεν εἰς κάποιο σημεῖον τῆς ἱεροτελεστίας, ἔμεινε καρφωμένη εἰς τὸ πάτωμα καὶ παρέστη ἀνάγκη νὰ τὴν σηκώσουν οἱ παράνυμφοι. Τὸ ἴδιο συνέβη εἰς τὸν γάμον τῆς ἀνεψιᾶς μου Μαρίας. Οὔτε νὰ σηκωθῇ μποροῦσε χωρὶς βοήθειαν, οὔτε καὶ νὰ βαδίσῃ μόνη της.

Ὁ Ἀνδρέας ἐνυμφεύθη τῷ 1903 τὴν πριγκήπισσαν Ἀλίκην, θυγατέρα τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου τοῦ Βάττενβεργκ, μετέπειτα μαρκησίου τοῦ Μίλφορντ Χαίηβεν. Ἡ τελετὴ ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ντάρμσταντ τῆς Ἔσσης. Ἔχω μίαν φωτογραφίαν πολλῶν ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τοὺς γάμους αὐτούς. Τριάντα τρία πρόσωπα ὑπάρχουν εἰς τὴν φωτογραφίαν καὶ ἐξ αὐτῶν δώδεκα τοὐλάχιστον εὗρον βίαιον θάνατον ἔκτοτε. Ὁ πατέρας μου ἐδολοφονήθη πυροβοληθείς. Ὁ Μέγας Δοὺξ Σέργιος ἀνετινάχθη εἰς τὴν Μόσχαν. Ἡ Μεγάλη Δούκισσα Σεργίου ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν Μπολσεβίκων. Ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας καὶ τὰ παιδιά των, ἐφ' ὅσον γνωρίζομεν, ὑπέστησαν τὴν ἰδίαν τύχην. Ἀλλὰ οὐδόλως προησθανόμεθα, κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας τῆς γαλήνης, τὰ συμβησόμενα καὶ εἴμεθα χαρούμενοι. Αἱ ἑορταὶ διήρκεσαν δέκα ἡμέρας καὶ περιελάμβανον δεῖπνα, χοροεσπερίδας, καὶ μίαν πανηγυρικὴν μελοδραματικὴν παράστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ ἄνδρες μετέβημεν ἐν μεγάλῃ στολῇ καὶ αἱ γυναῖκες μὲ ἐσθῆτας ἑσπερίδος, μὲ στέμματα καὶ κοσμήματα.

Κοντῶν μαλλιῶν συνέπειαι

Μιὰ ἀπὸ τὰς διασκεδαστικὰς προσκεκλημένας εἰς τὴν συγκέντρωσιν αὐτὴν ἦτο ἡ θεία μου, ἀδελφὴ τῆς μητέρας μου, Μεγάλη Δούκισσα Βέρα τῆς Βυρτεμβέργης. Εἶχε κοντὰ βοστρυχωμένα μαλλιὰ εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν τὰ κομμένα μαλλιὰ τῶν γυναικῶν ἦσαν ἄγνωστα. Μᾶς ἐφαίνετο πολὺ κωμικὴ καὶ τὴν ἐπειράζαμεν ἀκαταπαύστως. Ὁ σύζυγός της ἔλειπεν, ὅταν τὰ ἔκοψεν καί, ὅταν ἐπέστρεψεν, εὗρε τὴν γυναῖκά του μὲ ὄψιν καταδίκου.

Ὅπως οἱ σημερινοὶ σύζυγοι, διεμαρτυρήθη ἀσθενῶς, ἀλλὰ τὰ μαλλιὰ ἐκείνης ἔμειναν κοντά. Δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ στερεώσῃ τὰ καπέλλα της καὶ ἠναγκάζετο νὰ τὰ δένῃ, καθὼς καὶ τὰ διαδήματά της, μὲ λαστιχένιες κορδέλλες, σὰν κοριτσάκι. Ἦτο παχύσαρκος, ἀλλ' ἀκατανικήτως φαιδρὰ καὶ καλόκαρδη.

Εἰς τὸ οἰκογενειακὸν δεῖπνον, μετὰ τὴν στέψιν, ὁ ἀδελφός μου Γεώργιος ἐκάθητο πλάϊ της καὶ εἶχε ὄρεξιν γιὰ ἀστεῖα. Σὲ μιὰ στιγμὴ ἀφηρημάδας της, ἥρπασε τὸ διάδημά της καὶ τὸ ἔβαλε στὸ κεφάλι του. Ὅλοι ἔμπηξαν τὰ γέλια καὶ ἡ θεία Βέρα ὁρκίσθη ἐκδίκησιν. Ὅταν ὁ ἀδελφὸς καὶ ἡ νύφη μου ἀνεχώρησαν γιὰ τὸ γαμήλιον ταξείδιον, τοὺς ἐρρίχναμεν ὅλοι ῥύζι καὶ κάποιος ἐκτύπησε τὰ γυαλιὰ τῆς γηραιᾶς κυρίας καὶ τῆς τὰ ἔρριξε κάτου, ὅπου συνετρίβησαν. Ἐκείνη ἐστράφη ἀμέσως καὶ ὑποθέσασα, μολονότι δὲν εἶχεν ἰδῆ, ὅτι ὁ Γεώργιος εἶχεν ἀρχίσει πάλιν τὰ ἀστεῖα του, ἔδωκε μερικὲς γερὲς γροθιὲς εἰς τὸν Βρεττανὸν ναύαρχον Μὰρκ Κέρ, στενὸν προσωπικὸν φίλον τῆς οἰκογενείας τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου.

Ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ Ἀλίκη ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των πρῶτα εἰς τὴν Προτεσταντικὴν Ἐκκλησίαν καὶ κατόπιν εἰς τὴν Ρωσσικήν, κατὰ τὸ Ἑλληνικὸν τυπικόν. Ὁ Ρῶσσος ἱερεὺς ἀπευθύνει δύο ἐρωτήσεις πρὸς τὴν νύμφην—ἂν θέλῃ νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν σύζυγόν της καὶ ἂν ἔχῃ δώσει ὑπόσχεσιν γάμου εἰς ἄλλον. Αὐτή, φυσικά, ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσῃ ναὶ εἰς τὴν πρώτην καὶ ὄχι εἰς τὴν δευτέραν. Παρεξήγησεν ὅμως τὰς ἐρωτήσεις καὶ ἀντέστρεψε τὰς ἀπαντήσεις, πρᾶγμα φυσικὰ ποὺ ἐπροκάλεσε τοὺς γέλωτας μέχρι δακρύων τῆς ὅλης συγκεντρώσεως. Ἀκόμη καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσσίας, μὴ εὐθυμοῦσα εὐκόλως, ἐτράνταξε στὰ γέλια.

Ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα ἦτο ἐξαιρετικὰ ὡραία κατὰ τὴν τελετήν, φοροῦσα ἐσθῆτα στολισμένην μὲ ἀμεθύστους, διάδημα καὶ περιδέραιον ἀπὸ ἀμεθύστους ἐπίσης. Τὴν παραμονὴν τῆς τελετῆς ἐδόθη μεγάλο σουπέ, τὸ ὁποῖον περιελάμβανε κι' ἕνα χαλασμένον ἀστακόν· ἡ κακοσμία του ἐδίωξε σχεδὸν ὅλον τὸν κόσμον ἀπὸ τὸ σπίτι, ἕως ὅτου ἀνευρέθῃ καὶ πετιχθῇ. Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων, ἐκτὸς ὅλης τῆς οἰκογενείας μας, ἦτο ἡ Βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Φρειδερίκου Καρόλου τῆς Ἔσσης —ἡ τελευταία ἦτο ἀδελφὴ τοῦ Κάϊζερ—ἡ πριγκήπισσα Βικτωρία τῆς Ἀγγλίας, ἡ πριγκήπισσα Λουδοβίκου τοῦ Βάττενβεργκ, μητέρα τῆς νύμφης, ἡ πριγκήπισσα Βεατρίκη τῆς Ἀγγλίας, ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ πριγκήπισσα Ἐρρίκου τῆς Πρωσσίας, ὁ Μέγας Δοὺξ καὶ ἡ Μεγάλη Δούκισσα Σεργίου, ἡ Μεγάλη Δούκισσα Μαρία καὶ ὁ Μέγας Δοὺξ Δημήτριος τῆς Ρωσσίας.

Ἀποκρουσθέντες θρόνοι

Οὐδεὶς γνωρίζει καλύτερον ἐμοῦ ὅτι ἡ βασιλικὴ ἰδιότης δὲν εἶνε ὅ,τι ἦτο ἄλλοτε. Τὸ ἀρκετὰ παράδοξον ὅμως εἶνε ὅτι ἀφ' ὅτου πρό τινων ἐτῶν, ἤρχισεν ἡ συνεχιζομένη εἰσέτι ἀναστάτωσις, εὑρέθην εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἀπορρίψω προσφορὰς τριῶν Εὐρωπαϊκῶν Θρόνων.

Κάθε φορὰν ἔλεγα εἰς ἐκείνους ποῦ εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ κάμουν τὴν προσφοράν, ὅτι τὸ κεφάλι μου ἦτο πολὺ φαλακρὸν καὶ ὅτι τὸ στέμμα θὰ ἐγλιστροῦσε.

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι τίποτε εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον δὲν θὰ μὲ ἔπειθε νὰ γίνω βασιλεύς. Εἰς τὴν ἀβεβαίαν αὐτὴν ἐποχὴν εἶνε ἐξ ἴσου πιθανὸν νὰ καθίσετε ἐπάνω εἰς βόμβαν τὴν στιγμὴν ποὺ κάθεσθε ἐπὶ θρόνου. Ἄλλως τε, δὲν θέλω νὰ γίνω βασιλεύς. Τὸ νὰ εἶνε κανεὶς ἄνθρωπος εἶνε πολὺ περισσότερον ἐνδιαφέρον.

Μοῦ προσέφεραν τὴν Πορτογαλλίαν τῷ 1912, τὴν Λιθουανίαν τῷ 1920 καὶ θὰ μοῦ προσεφέρετο καὶ ἡ Ἀλβανία, ἀλλὰ δὲν ἠθέλησα ποτὲ νὰ φθάσω ἕως ἐκεῖ.

Ὁ κ. Βασίλειος Ζαχάρωφ, πλουσιώτατος κύριος, γνωστὸς εἰς τὴν Εὐρώπην ὡς ὁ «μυστηριώδης ἄνθρωπος» λόγῳ τῶν πολλῶν ἀντιφατικῶν ἱστοριῶν περὶ τῆς καταγωγῆς καὶ τῆς δράσεώς του, ἐδέχθη νὰ ἐνισχύσῃ οἰκονομικῶς τὸ σχέδιον τῆς ἀνόδου μου εἰς τὸν Πορτογαλλικὸν Θρόνον. Ὡμίλησε σχετικῶς εἰς τὸν ἀδελφόν μου Νικόλαον. Ἡ Λιθουανικὴ προσφορά, τὴν γέννησιν τῆς εἶχε, νομίζω, μεταξὺ τῶν ἐν Ἀμερικῇ Λιθουανῶν, φρονῶ δὲ ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι εἶχα νυμφευθῆ Ἀμερικανίδα ἐπηρέασε τὴν σκέψιν των. Μοῦ ἔστειλαν μίαν περιγραφὴν τοῦ ἀνακτόρου των, οἰκοδομηθέντος ὑπὸ τῆς Αἰκατερίνης τῆς Μεγάλης, μαζὶ μὲ τὰ προτεινόμενα σχέδια ἀνακαινίσεώς του, ἂν ἀπεφάσιζα νὰ καταλάβω τὸν θρόνον των. Μὲ προειδοποίησαν ἐπίσης ὅτι ἡ ἐπιχορήγησίς μου—δηλαδὴ αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ βασιλέως—θὰ ἦτο μικροτέρα τῆς τῶν περισσοτέρων μοναρχῶν, μιὰ καὶ εἶχα τόσον πλουσίαν σύζυγον. Ἔσπευσαν ὅμως νὰ προσθέσουν ὅτι, μολονότι ἦτο Ἀμερικανίς, ἡ σύζυγός μου θὰ ἐθεωρεῖτο νομιμωτάτη βασίλισσα. Ὑποθέτω πὼς θὰ ἐφαντάσθησαν ὅτι καμμιὰ γυναῖκα δὲν θὰ ἠμποροῦσε νὰ ἀντιστῇ εἰς τὸ δέλεαρ, ἀλλὰ καὶ ἡ γυναῖκα μου δὲν ἤθελε περισσότερον ἀπὸ ἐμένα νὰ γίνῃ βασίλισσα καὶ ἔλεγεν ὅτι ἐπρόμενε νὰ ἀνάβῃ τὰ φανάρια εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην.

Ὄχι διότι δὲν μοῦ ἀρέσουν αἱ βασίλισσαι καὶ οἱ βασιλεῖς ὡς ἄτομα. Μερικοὶ ἐξ αὐτῶν συγκαταλέγονται μεταξὺ τῶν θαυμασιωτέρων ἀνθρώπων ποὺ γνωρίζω, καὶ οἱ περισσότεροι ἔχουν πολὺ περισσότερον κοινὸν νοῦν καὶ καλωσύνην παρ' ὅ,τι ὁ κόσμος τοὺς ἀποδίδει. Ἴσως τώρα ποὺ οἱ θρόνοι των δὲν περιβάλλονται ὑπὸ τόσης λαμπρότητος, θὰ ἀνακτήσουν τὴν ἀξίαν των ὡς ἄνθρωποι.

(Τέλος τοῦ Β' Μέρους τῶν Ἀναμνήσεων)

ΑΛΛΗ ΚΑΜΠΑΝΑ, ΑΛΛΟΣ ΗΧΟΣ

ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΟΥ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ

ΜΕΡΟΣ Α'—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 10ον. Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΣΚΟΥΛΟΥΔΗ

ΝΕΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΞΗΓΗΣΕΙΣ.—Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΡΡΑΪΓ.—ΑΞΙΩΣΕΙΣ ΕΠΙ ΑΞΙΩΣΕΩΝ.—Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΩΝ "ΣΚΟΤΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ,,.—ΝΕΑ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ.—ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.—Ο ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ.—Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ.—Ο ΚΙΤΣΕΝΕΡ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.—Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΝΤΕΝΥ ΚΟΣΕΝ.

ΤΗΣ Α. Β. Υ. ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΗΠΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

15ον

Ἡ ἔκθεσις τοῦ πρεσβευτοῦ, ἐπιτυχοῦσα τοῦ σκοποῦ της, ἐπροκάλεσε μεταξὺ τῶν Γαλλικῶν κυβερνητικῶν κύκλων θύελλαν ἀγανακτήσεως, ἥτις ἐξέσπασεν εἰς δριμείας κατηγορίας τοῦ τύπου.

Τῆς φράσεως τοῦ πρωθυπουργοῦ οὔσης ὑποθετικῆς, δέον νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οὐδεμία ὑπῆρχεν ἀφορμὴ παρεξηγήσεως, ἐφ' ὅσον ὁ κ. Σκουλούδης ἔσπευσε νὰ παράσχῃ τὴν διαβεβαίωσίν του ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις οὐδόλως ἐπρότιθετο νὰ ἀνακαλέσῃ τὰς ὑποσχέσεις της καὶ τὰς ὑπὸ τῶν προκατόχων της δοθείσας.

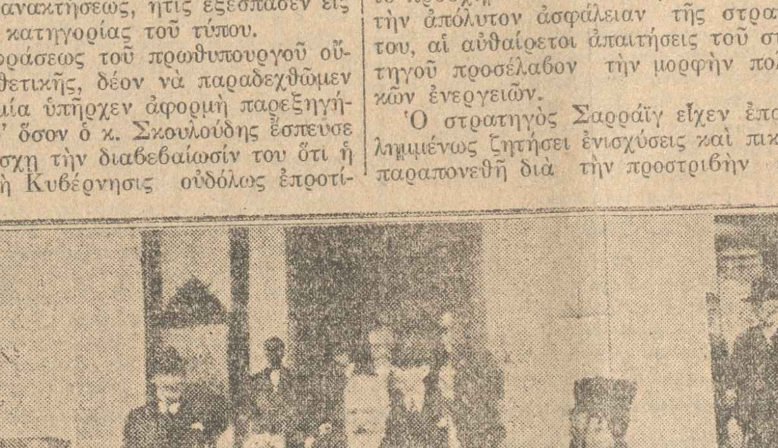

Ὁ Ντενὺ Κοσὲν ἐξερχόμενος τοῦ ξενοδοχείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας

Ἂν ὁ πρωθυπουργὸς ἔκαμε μνείαν τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης, ἔπραξε τοῦτο ὄχι βέβαια μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ζητήσῃ τὴν ἐφαρμογήν της, ἀλλ' ἁπλῶς ἐν εἴδει ἠπίας ὑπομνήσεως τῶν διεθνῶν ἀρχῶν τῶν προστατευουσῶν ἐν οὐδέτερον Κράτος. Διότι ὅμως ἐτόλμησε νὰ κάμῃ νύξιν περὶ τῆς Συμβάσεως τῆς Χάγης, ἡ ὀργὴ τῶν ξένων δὲν ἐγνώρισεν ὅρια.

Ὁ ἐρεθισμὸς ὁ προκληθεὶς μεταξὺ τῶν συμμαχικῶν κύκλων κατέστησεν ἀναγκαίαν τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπανάληψιν τῶν δηλώσεων περὶ τῆς εὐμενοῦς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς βεβαιώσεως ὅτι πᾶσα σκέψις ἐναντιώσεως εἰς τὰς ἐπιθυμίας τῶν Δυνάμεων ἀντετίθετο πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐναντίον ὅλων τῶν ὑπερβασιῶν, αἵτινες ἔθετον εἰς κίνδυνον τὴν οὐδετερότητά της καὶ ἠπείλουν τὴν ἐθνικὴν ἀνεξαρτησίαν της, ἡ Ἑλλὰς οὐδὲν ἄλλο εἶχε μέσον ἀμύνης πλὴν τῶν τυπικῶν καὶ ἀτελεσφόρων διαμαρτυριῶν· ἀτυχῶς αὗται σπανίως κατώρθωναν νὰ καθησυχάσουν ἐντελῶς τὰς Δυνάμεις τῆς Ἀντάντ, καθ' ὅσον μία ἀπαισία προπαγάνδα οὐδέποτε ἔπαυε νὰ διεγείρῃ τὰς ἀνησυχίας των.

Ἡ περίοδος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ὁ κ. Σκουλούδης παρέμεινεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ δὲν εἶνε σχεδὸν ἄλλο παρὰ σειρὰ κατηγοριῶν ἐκ μέρους τῶν Συμμαχικῶν Κυβερνήσεων διὰ τὰς δῆθεν ἀπάτας καὶ προδοσίας, τὰς ὁποίας ἐμελέτα ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, καὶ συνεχῶς ἐπαναλαμβανομένων διαβεβαιώσεων τῆς δευτέρας περὶ τῶν εἰλικρινῶν καὶ φιλικῶν αἰσθημάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἀλλ' αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ἀντάντ ταχέως ἔχασαν τὸν ἄμεσον ἔλεγχον ἐπὶ τῶν γεγονότων τῆς Μακεδονίας, ὅστις βαθμηδὸν περιῆλθεν εἰς χεῖρας τοῦ ἀρχιστρατήγου των.

Η ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΑΡΡΑΪΓ

Ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ, μολονότι στρατιωτικός, ἦτο ἐπίσης ἐνεργὸς δημοκρατικὸς καὶ πολιτικὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀρχηγίας του εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολήν, τὰ δύο αὐτὰ «συστατικὰ» συχνάκις συνεδυάσθησαν.

«Ἔφθασα εἰς τὴν Ἑλλάδα—γράφει ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ—τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1915, χωρὶς καμμίαν πληροφορίαν, χωρὶς κανένα ἐπίσημον προσανατολισμόν, οὐδὲν γνωρίζων περὶ τῆς χώρας, οὐδὲν περὶ τοῦ λαοῦ, οὐδὲν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν γεγονότων ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τοῦ πολέμου... Κατηύθυνα τὴν πορείαν μου βασιζόμενος ἐπὶ τῶν ὑγιῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν μου.»

Τῆς δικαιοδοσίας τοῦ στρατηγοῦ Σαρράϊγ οὔσης εὐρυτάτης, ἔκαμεν οὗτος ἐλευθέραν χρῆσιν τῆς ἐξουσίας του τόσον ἀπὸ στρατιωτικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως. Ἂν κατ' ἀρχὰς τὰ συναισθήματα τοῦ στρατηγοῦ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν καὶ τὸν πληθυσμὸν ἦσαν συναισθήματα ἔναντι φίλου καὶ φιλοξένου οἰκοδεσπότου, ταχέως ἔμελλον νὰ ὑποστοῦν πλήρη μεταβολήν. Αἱ ἀξιώσεις των ηὔξανον ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις του, ὑπὸ τὸ πρόσχημα δὲ ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀπόλυτον ἀσφάλειαν τῆς στρατιᾶς του, αἱ αὐθαίρετοι ἀπαιτήσεις τοῦ στρατηγοῦ προσέλαβον τὴν μορφὴν πολιτικῶν ἐνεργειῶν.

Ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ εἶχεν ἐπανειλημμένως ζητήσει ἐνισχύσεις καὶ πικρῶς παραπονεθῆ διὰ τὴν προστριβὴν περὶ τὴν ἀποστολὴν στρατευμάτων ἐκ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας· δὲν ἦτο βέβαιον ὅτι ἡ οὐδετερότης τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἐπαρκὴς ἐγγύησις διὰ τὴν προάσπισιν τοῦ στρατοῦ του ἀπὸ ἐνδεχομένης ἐπιθέσεως τοῦ ἐχθροῦ. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἡ ἀνησυχία τοῦ Ἀρχιστρατήγου φαίνεται νὰ ἦτο βάσιμος. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον φαίνεται ἀντίθετον πρὸς πᾶσαν λογικὴν εἶνε ὅτι ἀνησυχεῖ διὰ τὴν στάσιν καὶ τὰς προθέσεις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ ὅτι ἀμφέβαλλε περὶ τῆς καλῆς πίστεως τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Λόρδος Κίτσενερ

Ποίους λόγους ἠμποροῦσεν ἄρά γε νὰ ἔχῃ διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀρχικὴν εὐνοϊκὴν ἐντύπωσίν του καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ, ἔναντι τῆς χώρας καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος τὸν εἶχεν ὑποδεχθῆ τόσον ἐγκαρδίως, στάσιν ἢ μᾶλλον πολιτικήν, ἥτις ἐλάχιστα διέφερε τῆς φανερᾶς ἐχθρότητος καὶ τῆς ἀποκαλύπτου περιφρονήσεως; Πρὸ τοιαύτης ἀναντιρρήτου μαρτυρίας εἶνε δυνατὸν νὰ ἀμφιβάλῃ τις ὅτι ὁ Ἀρχιστράτηγος, καθὼς καὶ οἱ σύμβουλοί του ὑπέκυψαν εἰς τὴν νέαν «ὀλεθρίαν ἐκ τῶν παρασκηνίων δρῶσαν ἐπιρροήν»;

Ἡ ἐντύπωσις ἡ ἀποκομιζομένη ἐκ τῆς μελέτης τοῦ βιβλίου του εἶνε ὅτι ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ, ἐκ φύσεως τυραννικὸς καὶ δεσποτικός, εὐκόλως ἐξετρέπετο εἰς καυστικὰς ἐπικρίσεις ὅσον ἀφορᾷ τὰς παρὰ τῶν ἀνωτέρων του λαμβανομένας ὁδηγίας· ἡ ἔκδηλος δυσαρέσκεια, ἡ προκαλουμένη ἐκ τῆς καθυστερημένης πραγματοποιήσεως τῶν ἐπανειλημμένων αἰτήσεων αὐτοῦ περὶ ἐνισχύσεων, ἐξέσπα εἰς τὴν εἰς ταπεινώσεις ὑποβολὴν τοῦ λαοῦ, εἰς τὴν χώραν τοῦ ὁποίου συμπεριεφέρθη ὡς κατακτητὴς μᾶλλον παρὰ ὡς ἐπίκουρος.

ΝΕΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Μόλις αἱ συμμαχικαὶ δυνάμ[illegible] θησαν ἀριθμητικῶς, αἱ δυσ[illegible] σχέσει μὲ τὴν ἐγκατάστασιν των καὶ [illegible] στρατηγικήν των διάταξιν ἐνετάθησαν κατ' ἀναλογίαν. Ἡ παρουσία τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐντὸς καὶ πέριξ τῆς Θεσσαλονίκης ἐθεωρήθη ὡς πρόσκομμα εἰς τὰς στρατιωτικὰς ἐπιχειρήσεις, ἡ δὲ παρεμβολή του μεταξὺ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων τῶν τεταγμένων εἰς τὴν Σερβικὴν μεθόριον, πρὸς τὸ Κριβολάκ, καὶ τῆς κοινῆς βάσεως ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἐλέγετο ὅτι ἐδημιούργει δυσκολίας ὅσον ἀφορᾷ τὰς συγκοινωνίας καὶ τὸν ἐφοδιασμόν. Ἦτο ἑπομένως ἀναγκαῖον ὅπως τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἔβγουν ἀπὸ τὸν δρόμον τῶν Συμμάχων καὶ ἀφήσουν αὐτοὺς ἀπολύτως ἐλευθέρους νὰ διαθέτουν τὰ τῆς χώρας καὶ ὅλα τὰ μέσα μεταφορᾶς καὶ συγκοινωνίας.

Τὰ μέτρα ταῦτα ἐθεωρήθησαν οὐσιώδη διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν συμμαχικῶν στρατευμάτων καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐνεργείας των· καὶ ὁ στρατηγὸς Σαρράϊγ ἤρχισε τονίζων εἰς τὰς Κυβερνήσεις τῆς Ἀντάντ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου παραδοχῆς των ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ Σύμμαχοι εὑρέθησαν πρὸ διλήμματος. Ἀφ' ἑνὸς ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ λάβουν ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὸ σχέδιον ἐνεργείας τὸ ὑποβαλλόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀρχιστρατήγου, μόνου ὑπευθύνου διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Μακεδονικῆς Στρατιᾶς καὶ μόνου ἁρμοδίου κριτοῦ τῆς στρατιωτικῆς καταστάσεως, καὶ ἀφ' ἑτέρου εἶχαν νὰ ὑπερνικήσουν πᾶσαν ἀντίρρησιν ἥτις τυχὸν θὰ προεβάλλετο ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς αἰτήσεως τῶν Συμμάχων, λόγῳ τῆς οὐδετερότητος τῆς Ἑλλάδος.

ΚΑΙ ΝΕΑΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΑΙ

Κατὰ τὴν ψυχολογικὴν ταύτην στιγμὴν αἱ «σκότιαι» δυνάμεις, τὴν ὕπαρξιν τῶν ὁποίων ἔθιξα ἀνωτέρω, ἀνέλαβον νὰ ἀποδιώξουν πάντα τυχὸν ἐνδοιασμόν, ὃν οἱ Σύμμαχοι ἔτρεφον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρῆσιν πιεστικῶν μέτρων πρὸς ἄρσιν τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμποδίου.

Νέα καὶ πανοῦργος συκοφαντικὴ ἐκστρατεία ἤρχισε πάλιν, παριστῶσα τὸν Βασιλέα καὶ τοὺς ὀπαδούς του ὡς χρησιμοποιοῦντας τὴν οὐδετερότητα πρὸς ἀπόκρυψιν τῶν πραγματικῶν των αἰσθημάτων ἐχθρότητος ἐναντίον τῆς Ἀντάντ. Ἡ Ἑλλὰς ἁπλῶς ἐκαιροσκόπει διὰ νὰ ταχθῇ παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ πλήξῃ τοὺς Συμμάχους ἐκ τῶν νώτων· τὸ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐκστρατευτικὸν σῶμα παρίστατο ὡς ἐκτεθειμένον εἰς τρομερὸν κίνδυνον. Εἶνε περιττὸν νὰ παραθέσωμεν τοὺς σκληροὺς λιβέλλους, οἵτινες εἶδον τότε τὸ φῶς ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ παγκοσμίου τύπου καὶ οἱ ὁποῖοι, ἐρεθίζοντες καταλλήλως τὴν κοινὴν γνώμην, παρεσκεύασαν τὸν δρόμον εἰς τὴν διπλωματικὴν πίεσιν, ἥτις ἔμελλεν ἀμέσως νὰ ἐπακολουθήσῃ.

Εἰς λόγον ἐκφωνηθέντα ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, τὴν 16 Ἰουνίου 1916, ὁ κ. Μπριὰν ἐξέθηκε τὰς ὁδηγίας τὰς σταλείσας εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις Γάλλον πρεσβευτήν, τὴν 15 Νοεμβρίου 1915. Τὸ σχέδιον ἐνεργείας, ὅπερ ἔμελλε νὰ ὑποστηρίξῃ ὁ στόλος, περιελάμβανε τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκχώρησιν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ὅλης τῆς ἀναγκαιούσης περιοχῆς διὰ τὸν σχηματισμὸν ὠχυρωμένου στρατοπέδου, τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων καὶ τὴν ὑπαγωγὴν ὅλων τῶν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ τῶν ὁδῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ἀρχιστρατήγου. Τὸ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως προτεινόμενον σχέδιον ἀνεφέρετο, μεταξὺ ἄλλων, εἰς τὴν συγκέντρωσιν τοῦ συμμαχικοῦ στόλου εἰς Μῆλον μὲ σκοπόν, ἂν ἤθελε παραστῇ ἀνάγκη, νὰ καταστρέψῃ τὸν Ἑλληνικὸν στόλον, νὰ βομβαρδίσῃ τὴν Σαλαμῖνα καὶ τὸν Πειραιᾶ καὶ νὰ ἀπειλήσῃ τὰς Ἀθήνας, «φειδόμενος τῶν ἀρχαίων μνημείων».

«Εὐτυχῶς—προσέθεσεν ὁ κ. Μπριὰν —δὲν εὑρέθημεν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ καταφύγωμεν εἰς τὰ ἔσχατα. Συμφωνία ἐπετεύχθη ταχέως μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων μας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπεφασίσθη ὅμως τὰ στρατεύματά μας νὰ καταλάβουν τὸ ἔδαφος, τοῦ ὁποίου εἶχον ἀνάγκην καὶ ὅπου θὰ ἐγκαθίσταντο ἐν πλήρει ἀνέσει. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπεφύλαξεν εἰς ἑαυτὴν τὸ δικαίωμα νὰ διαμαρτυρηθῇ· ἡμεῖς ἐπεφυλάξαμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὸ δικαίωμα νὰ μὴ ἀπαντήσωμεν.»

Εἶνε περιττὸν νὰ ὑπομνήσω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου ὅτι αἱ Ἀθῆναι ἦσαν ἀνοχύρωτος πόλις.

ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΣΙΓΡΑΦΟΝ

Τὴν 19 Νοεμβρίου ὁ ἐν Ἀθήναις Βρεττανὸς πρεσβευτὴς εἰδοποίησε τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν περὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ τῆς Ἑλλάδος. Τὸ πλῆγμα ἦτο σκληρόν, καθόσον ἡ Ἑλλάς, μὴ οὖσα χώρα παραγωγική, εἶχε λίαν περιωρισμένην ποσότητα τροφίμων καὶ σίτον διὰ μίαν μόνον ἑβδομάδα.

Τὴν 23 Νοεμβρίου οἱ Σύμμαχοι ἀντιπρόσωποι ἐνεχείρισαν εἰς τὸν κ. Σκουλούδην διακοίνωσιν προσθέσαντες ὅτι ἐζήτουν ἀπάντησιν ἐντὸς τοῦ βραχυτέρου δυνατοῦ χρονικοῦ ὁρίου.

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, τὸ ὁποῖον, ἐν εἴδει προοιμίου, ἤρχιζε μὲ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι οἱ Σύμμαχοι «διαπνεόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν ἀγαθωτέρων προθέσεων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιθυμοῦντες ὅπως τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ἀμφίβολον κατάστασιν, εἰς ἣν τὰ γεγονότα ἤγαγον αὐτὴν ἀπέναντι των, καὶ ὅπως αἱ σχέσεις [illegible] ἐπὶ βάσεως [illegible] ἐμπιστοσύνης [illegible] περιορίσει τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἤθελον ἐπιχειρήσει νὰ ἀφοπλίσουν συμμαχικὰ στρατεύματα ἀποσυρόμενα ἐντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἤθελεν ἐξακολουθήσει τηροῦσα εὐμενῆ οὐδετερότητα. Ἀπηρνοῦντο πᾶσαν πρόθεσιν ὅπως ἐξαναγκάσουν τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητός της, ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ζωτικῆς σπουδαιότητος διὰ τοὺς Συμμάχους ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀπολύτου ἐλευθερίας κινήσεως κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν, ἐπεθύμουν νὰ τοῖς δοθῇ ἡ βεβαίωσις ὅτι θὰ ἠδύναντο νὰ τύχουν πασῶν τῶν εὐχερειῶν, ἃς εἶχεν ἤδη ὑποσχεθῆ ὁ κ. Ζαΐμης καὶ ὧν τυχὸν θὰ εἶχον ἀνάγκην εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐγνώρισε τὴν ὑπ' αὐτῆς παραδοχὴν τοῦ τελεσιγράφου τῆς Ἀντάντ ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν. Ἡ ἀπάντησις ἦτο συντεταγμένη μὲ τὴν ἰδίαν σχεδὸν φρασεολογίαν ἥτις πολλάκις πρότερον εἶχε χρησιμοποιηθῇ· περιεῖχε τὴν ἔκφρασιν εὐχαριστιῶν διὰ τὰς ἀγαθὰς προθέσεις τῶν Συμμάχων Δυνάμεων καὶ ἐπανελάμβανε τὴν διαβεβαίωσιν περὶ τῆς εἰλικρινοῦς φιλίας τῆς Ἑλλάδος· ἐδίδετο ἡ ῥητὴ ὑπόσχεσις ὅτι ἐν οὐδεμιᾷ περιστάσει τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα θὰ ἐπεζήτουν νὰ ἀφοπλίσουν τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα καὶ ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐλάμβανεν ὑπὸ σημείωσιν τὴν ὑπὸ τῆς Ἀντάντ ἀπάρνησιν πάσης προθέσεως ἐξαναγκασμοῦ τῆς Ἑλλάδος νὰ ἐξέλθῃ τῆς οὐδετερότητός της. Ἡ Κυβέρνησις εἶχε πάντοτε τηρήσει πιστῶς τὰς ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη δοθείσας ὑποσχέσεις καὶ οὐδόλως ἐδυσκολεύετο νὰ ἀνανεώσῃ τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι πᾶσα εὐκολία θὰ παρείχετο εἰς τὰ Συμμαχικὰ στρατεύματα τόσον εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ σιδηροδρομικῶν γραμμῶν.(1)

Αἱ διαβεβαιώσεις αὗται δὲν ἦσαν εἰμὴ ἡ ἐπανάληψις πολλῶν ἄλλων δοθεισῶν πρότερον καὶ ἔσχον, προσωρινῶς, τὸ ποθούμενον ἀποτέλεσμα τῆς διαλύσεως τῶν νεφῶν, ἅτινα εἶχον πυκνωθῇ τόσον ἀπειλητικῶς ὑπεράνω τῆς ταλαιπώρου χώρας. Ἀλλὰ ἐπρόκειτο μόνον περὶ γαλήνης βραχείας διαρκείας πρὶν τὰ νέφη τῆς καταιγίδος συσσωρευθοῦν καὶ πάλιν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ ἐντυπώσεις τοῦ Βασιλέως.—Οἱ Σύμμαχοι δὲν ἤθελαν ἀποστράτευσιν τῆς Ἑλλάδος.—«Ὁ Ἑλληνικὸς στρατὸς προστατεύει τὰ πλευρὰ καὶ τὰ νῶτά μας».—Αἱ Ἀθῆναι ἑστία μηχανορραφιῶν.

---

[1] [illegible] Σκουλούδης πρὸς τοὺς πρεσβευτὰς [illegible] Ἀντάντ. — Ἀθῆναι, 24 Νοεμβρίου 1915.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΣΣΙΚΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑΝ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ

Η ΠΡΟΕΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΓΕΡΜΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΡΙΜΑΙΑΝ.—Η ΟΥΚΡΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΡΥΘΡΩΝ ΛΗΣΤΩΝ.—ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΩΝ ΡΩΣΣΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ. ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΚΑΤΑΡΡΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ.

Η ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΠΛΩΤΑΡΧΟΥ κ. Ν. ΜΟΝΑΣΤΕΡΕΦ

Ὅταν ἐγνώσθη ἡ διαταγὴ αὐτή, ἐπῆλθε διάστασις εἰς τὸ πλήρωμα. Οἱ μὲν ἦσαν ὑπέρ, οἱ δὲ κατὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς διαταγῆς.

Οἱ λόγοι καὶ τὰ συλλαλητήρια ἤρχισαν καὶ πάλιν ἐπὶ τῶν πλοίων. Οἱ Μπολσεβίκοι ταραχοποιοί, ἔβαναν ὅλα των τὰ δυνατά. Ὁ στόλος, ἔλεγαν, ἐπέρασε στὰ χέρια τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἔχει γίνει μία διαρκὴς ἀπειλὴ κατὰ τῆς μπολσεβικικῆς κυβερνήσεως. Πρέπει νὰ τὸν καταστρέψωμεν. Ἄλλο ἐπιχείρημα εἶχον καὶ αὐτά: «Εἶνε προτιμότερον νὰ καταστρέψωμεν τὸν στόλον παρὰ νὰ τὸν παραδώσωμεν εἰς τὰ χέρια τοῦ ἐχθροῦ». Αὐτὸ συνεκίνει καὶ τὸ πατριωτικὸν αἴσθημα τῶν ναυτῶν.

Ὁ κυβερνήτης ἐζήτησε νὰ σώσῃ τὰ σκάφη καὶ νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ αὐτὴν τὴν κατάστασιν. Δὲν ἠδύνατο ὅμως νὰ ὑπολογίζῃ εἰς κανενὸς τὴν ἐνίσχυσιν.

Ἔπρεπε νὰ ἐκλέξῃ: Ἢ νὰ πλεύσῃ πρὸς τὴν Σεβαστούπολιν ἢ νὰ βυθίσῃ τὰ πλοῖα. Διὰ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τῆς τύχης τοῦ στόλου ὁ κυβερνήτης, κατέφυγεν εἰς δημοψήφισμα. Ἡ ψηφοφορία ἔδωκε τὰ κάτωθι ἀποτελέσματα: «900 ὑπὲρ τῆς ἐπανόδου εἰς τὴν Σεβαστούπολιν, 450 ὑπὲρ τῆς καταβυθίσεως καὶ 1000 ἀπέσχον».

Μεταξὺ τῶν ἀξιωματικῶν αἱ γνῶμαι ἦσαν ἐπίσης διῃρημέναι. Οἱ ὑποστηρίζοντες τὴν καταβύθισιν εὑρίσκοντο ἐν μειοψηφίᾳ.

Ποτὲ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν λαῶν δὲν προεβλήθη ἕνα δίλημμα ὡς αὐτό, πρὸ τοῦ ὁποίου εὑρέθη ἡ πτωχὴ Ρωσσία.

Ἀφ' ἑνὸς ἡ μὴ ὑποταγὴ εἰς τὸ γερμανικὸν τελεσίγραφον καὶ ἡ καταβύθισις τοῦ στόλου θὰ ἐπέτρεπεν εἰς τὴν Γερμανίαν νὰ καταλάβῃ τὴν πλέον πλουσίαν περιοχὴν τῆς Ρωσσίας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ ἠδύνατο νὰ τροφοδοτῆται.

Ἀφ' ἑτέρου ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν Σεβαστούπολιν ἦτο ἀντίθετος πρὸς τὰς πολεμικὰς παραδόσεις. Ἐὰν οἱ Γερμανοὶ δὲν ἐτήρουν τὸν λόγον των καὶ κατελάμβανον τὰ πλοῖα; Ἀλλὰ ποῖα κέρδη θὰ εἶχον ἀπὸ ἕνα στόλον κλεισμένον ἐντὸς τῆς Μαύρης Θαλάσσης; Θὰ ἐγίνοντο ἰσχυρότεροι κατὰ θάλασσαν ἀπέναντι τῶν Συμμάχων;

Βεβαίως ὄχι. Ἐνῷ ἡ καταστροφὴ τῶν πλοίων θὰ ἦτο ἀνεπανόρθωτον κτύπημα διὰ τὴν Νότιον Ρωσσίαν.

Ἔπρεπε νὰ ἐπαναφέρωμεν τὸν στόλον εἰς τὴν Σεβαστούπολιν, ἀφοῦ, ἄλλως τε, ἀπὸ τὰ πολεμικὰ ἀνακοινωθέντα καὶ τὰς ἄλλας ἐνδείξεις ἐφαίνετο ὅτι ἡ Γερμανία εἶχε χάσει τὸν πόλεμον.

Τὰ πράγματα ἐξειλίχθησαν ἀκολούθως ὡς ἑξῆς: Ὁ κυβερνήτης διέταξε τὴν 16ην Ἰουνίου ὅλα τὰ πλοῖα νὰ ἑτοιμασθοῦν πρὸς ἀπόπλουν.

Ὅλα τὰ πλοῖα εἶχον παραταχθῆ ἐμπρὸς εἰς τὴν ἀποβάθραν. Ὁ καθεὶς ἦτο ἐλεύθερος νὰ μείνῃ ἢ νὰ φύγῃ. Αὐτὸ κυρίως ἔγινεν εἰς τὰ τορπιλλοβόλα, ἰδίως, ἐξ αἰτίας τῆς ἐντόνου δράσεως τῶν μπολσεβίκων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ εἴδησις αὐτὴ διεδόθη εἰς τὴν πόλιν καὶ ἕνα πλῆθος, ὑποκινούμενον ἀπὸ τοὺς Μπολσεβίκους, κατέβη εἰς τὸν λιμένα διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν ἀπόπλουν.

Πρὸ αὐτῆς τῆς διαδηλώσεως ἕνα τμῆμα τῶν πληρωμάτων, ἰδίως οἱ τορπιλληταί, ἐγκατέλειψε τὰ σκάφη. Περιττὸν νὰ εἴπωμεν ὅτι ὅσοι δὲν εἶχον καθαρὰν τὴν συνείδησιν ἀπεβιβάσθησαν φοβούμενοι τὴν ἐπάνοδον. Τὸ πλῆθος βλέπον πρὸ τῆς ἀποβάθρας ἐγκαταλελειμμένα τὰ τορπιλλοβόλα, εἰσῆλθεν ἐντὸς αὐτῶν καὶ τὰ ἐλεηλάτησε. Μερικοὶ ταραχοποιοὶ ζητοῦν νὰ παρασύρουν καὶ τοὺς ναύτας τῶν θωρηκτῶν. Πρὸ αὐτῆς τῆς καταστάσεως ὁ κυβερνήτης διέταξε τὰ σκάφη νὰ ἀγκυροβολήσουν μακρὰν τῆς ἀποβάθρας.

Τὸ θωρηκτὸν «Βόλια» καὶ τὰ τορπιλλοβόλα «Πούλκυ», «Ντέρσκυ», «Μπεσποκόϊνυ» καὶ «Γιάρκι» ἐξετέλεσαν τὴν δοθεῖσαν διαταγήν, ὅπως ἐπίσης καὶ τὸ ἀεροπλανοφόρον «Τρωϊάν». Ὅλα αὐτὰ ἠγκυροβόλησαν εἰς τὰ ἀνοικτά. Λέμβοι ἦλθον γύρω μας διὰ νὰ προκαλέσουν λιποταξίαν τῶν ἀνδρῶν. Αἱ προσπάθειαι αὐταὶ δὲν ἐπέτυχον. Κατὰ τὴν νύκτα τὸ τορπιλλοβόλον «Γκρόμκυ» ἐξῆλθεν ἀπὸ τὸν λιμένα μὲ ἕνα μέρος τοῦ πληρώματός του καὶ τὸν κυβερνήτην του μὲ σκοπὸν νὰ βυθίσουν τὸ σκάφος. Εἰς τὸν κυβερνήτην ἐγένετο πρότασις νὰ ῥυμουλκήσουν τὸ σκάφος. Ἀπήντησεν ὅτι ἠδύνατο νὰ μεταβῇ μόνος του ἐκεῖ ὅπου ἦτο ἀνάγκη νὰ φθάσῃ. Μόλις ἀπεμακρύνθη ἤνοιξε τὰς πακτὰς καὶ τὸ σκάφος ἐβυθίσθη βραδέως.

Ἐγένετο ἀπόπειρα ἐξόδου τοῦ δρέδνωτ «Σβομποντάϊα Ρώσσια», τὸ ὁποῖον εἶχεν ἤδη ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τοῦ πληρώματός του. Τὸ ἀτμόπλοιον ὅμως «Χερσὼν» ἠρνήθη νὰ τὰ ῥυμουλκήσῃ.

Τὴν νύκτα ὁ στόλος ἀπέπλευσε χωρὶς νὰ περιμένῃ τὰ εἰς τὴν προκυμαίαν εὑρισκόμενα σκάφη. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν του ἔφθασεν ἐκ Πετρουπόλεως ἀπεσταλμένος τῶν Σοβιὲτ μὲ διαταγὴν νὰ καταστρέψῃ τὸν στόλον.

Ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ τοῦ ἔργου. Τὸ «Σβομποντάϊα Ρώσσια» κατεβυθίσθη μὲ τορπίλλας ἐκσφενδονισθείσας ὑπὸ τοῦ τορπιλλοβόλου «Κὲρτς». Τὰ ὑπόλοιπα σκάφη κατεβυθίσθησαν ἔξω τοῦ λιμένος.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἔληξαν αἱ τραγικαὶ ἡμέραι τοῦ στόλου τῆς Μαύρης Θαλάσσης. Τὸ ἠθικὸν μαρτύριον τὸ ὁποῖον ὑπέστησαν οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν περιγράφεται. Τὸ μαρτύριον αὐτὸ θὰ τὸ ἐννοήσουν μόνον ὅσοι ἔζησαν ἐπάνω εἰς ἕνα πλοῖον, τὸ ἠγάπησαν καὶ ἀφιέρωσαν ὅλην των τὴν ζωὴν εἰς τὸ ναυτικόν.

Τὴν πρωΐαν τῆς 14ης Ἰουνίου τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀτυχοῦς μοίρας τῆς Μαύρης Θαλάσσης ἔφθανεν εἰς τὴν Σεβαστούπολιν. Οἱ Γερμανοὶ τὴν ἀνέμενον, ἀφοῦ προηγουμένως ἔλαβον ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα ἀσφαλείας. Ἀφῄρεσαν τὰ κλεῖστρα τῶν τηλεβόλων, ἠχρήστευσαν τὰ ὅπλα, ἀλλὰ δὲν ἔθιξαν τὰ σκάφη. Τὰ ἄφησαν εἰς τὸ βάθος τοῦ ἀγκυροβολίου, μὲ ἀνυψωμένην τὴν σημαίαν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου καὶ μὲ τὰ πληρώματα τὰ ὁποῖα τὰ ὡδήγησαν ἐκεῖ.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Θεοδοσίαν, τελείως ἀπομεμονωμένην ἀπὸ τὸν ἄλλον κόσμον διὰ τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἔφθαναν τὰ νέα, παρὰ πολὺ σπανίως καὶ παραμορφωμένα μάλιστα ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἀπεκατεστάθη ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἡ ἡσυχία.

Οἱ κόκκινοι λῃσταί, οἱ ὁποῖοι ἐκυριάρχουν ἐκεῖ, ἐξεδιώχθησαν βιαίως. Ὁ πληθυσμὸς τῆς πόλεως καὶ τῶν περιχώρων ἠδύνατο τώρα νὰ ἀναπνέῃ ἐλευθέρως καὶ νὰ κοιμᾶται ἐν εἰρήνῃ. Μία φήμη διεδίδετο, ὅτι οἱ Οὐκρανοὶ προχωροῦν πρὸς τὴν Κριμαίαν. Δὲν ὡμίλουν καθόλου περὶ τῶν Γερμανῶν. Ὅλος ὁ κόσμος ἀνέμενεν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὴν ἄφιξιν τῶν Οὐκρανικῶν στρατευμάτων. Ἡ πόλις ἡτοιμάζετο νὰ τὰ ὑποδεχθῇ μὲ λουλούδια, ὡσὰν λυτρωτάς. Ὅλοι ἦσαν χαρούμενοι. Ἡ ἄνοιξις, ποῦ μόλις ἔκαμε τὴν ἐμφάνισίν της, ἔδιδεν ἕνα ξεχωριστὸν τόνον εἰς τὴν γενικὴν εὐθυμίαν.

Μία οἰκτρὰ ἀπογοήτευσις

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς εἶχα βγῇ ἐνωρὶς ἕνα πρωΐ, ὅταν αἴφνης ἤκουσα τὸν κρότον ἑνὸς μοτέρ. Ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλήν μου, ἕνα ἀεροπλᾶνον διέγραφε κύκλους εἰς τὸν ἀέρα. Ἀφοῦ κατώπτευσε τὴν πόλιν, ἐξηφανίσθη πίσω ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Κριμαίας. Ἤμουν πεπεισμένος, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐπίσης, ὅτι τὸ ἀεροπλᾶνον ἦτο ῥωσσικὸν καὶ ἦλθε νὰ κάμῃ ἀναγνώρισιν, ἐφ' ὅσον ὁ στρατὸς προήλαυνε. Παρῆλθον δύο ἡμέραι, ὅταν ἕνα πρωΐ ἐνωρὶς ἐφάνη ἕνα μεγάλο τμῆμα πεζικοῦ ποὺ ἐπλησίαζεν.

Εὑρίσκετο ἀκόμη μακρὰν τῆς πόλεως, ἀλλ' ἐφαίνετο ἐκ πρώτης ὄψεως ὅτι ἐπρόκειτο περὶ τακτικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν εἶχε καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ ἄτακτα στίφη, ποὺ εἶχε συνειθίσει νὰ βλέπῃ ὁ κόσμος τὸν τελευταῖον καιρόν. Ὅλος ὁ πληθυσμὸς εἶχε ξεχυθῆ εἰς τοὺς δρόμους, ἡ δὲ πόλις εἶχε σημαιοστολισθῆ μὲ τὰ ἐθνικὰ καὶ τὰ οὐκρανικὰ χρώματα.

—Οἱ Οὐκρανοὶ φθάνουν, ἠκούετο πανταχόθεν. Ἐπὶ τέλους!

Οἱ κάτοικοι ἐπηδοῦσαν ἀπὸ τὴν χαράν των. Τέλος, τὰ στρατεύματα ἔφθασαν εἰς τὰς πύλας καὶ ἤρχισαν νὰ προχωροῦν μὲ προφύλαξιν. Ἀλλ' αἱ στολαὶ ποὺ ἐφοροῦσαν ἦσαν πολὺ παράδοξοι καὶ δὲν ὡμοίαζαν καθόλου μὲ τὰς στολὰς τοῦ ῥωσσικοῦ στρατοῦ. Ἡ γερμανικὴ ἐμπροσθοφυλακὴ εἰσήρχετο εἰς τὴν πόλιν. Ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, σημαῖαι, λουλούδια καὶ ἄνθρωποι ἐξηφανίσθησαν. Δυὸ ὥρας βραδύτερον, οἱ δρόμοι τῆς πόλεως ἦσαν γεμᾶτοι γερμανικὰ στρατεύματα, ἀναμένοντα νὰ στρατωνισθοῦν.

Πόσον οἰκτρὰ ἦτο ἡ ἀπογοήτευσις τὴν ὁποίαν ἐδοκίμασαν ἡ ῥωσσικὲς καρδιές. Ἡ γερμανικὴ σημαία ἐκυμάτιζεν ἐπὶ τοῦ κτιρίου τοῦ ταχυδρομείου, μεταβληθέντος εἰς διοικητήριον.

Ἀλλ' οἱ δυστυχεῖς κάτοικοι δὲν εἶχον πλέον ἀνάγκην νὰ τρέμουν διὰ τὴν ζωὴν τῶν υἱῶν των καὶ τὴν τιμὴν τῶν θυγατέρων των, καθὼς συνέβαινε κατὰ τοὺς ἓξ μῆνας τῆς βασιλείας τῶν ἐρυθρῶν.

Καὶ ἡ τουρκικὴ ἡμισέληνος

Τὴν ἐπομένην τὸ πρωῒ ἀνεχώρησα διὰ Σεβαστούπολιν. Ὅταν τὸ τραῖνο ἔφθασεν εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νότου, εἶδα νὰ κυματίζῃ ἐπὶ τῶν ῥωσσικῶν σκαφῶν ἡ γερμανικὴ σημαία. Τὰ πλοῖα ἦσαν τελείως ἐγκαταλελειμμένα.

Μέσα εἰς τὸν λιμένα, ποὺ ἐκυμάτιζεν ἐπίσης ἡ σημαία μὲ τὴν τουρκικὴν ἡμισέληνον, τὸ «Γκαῖμπεν» ἐλικνίζετο μὲ ὑπερηφάνειαν. Μία τρομερὴ ἀγωνία ἔσφιξε τὴν καρδιά μου.

Μπροστά μου, σὲ μιὰ βαθεῖαν ἄβυσσον, ἐκυλοῦσεν ὅ,τι προσφιλὲς εἶχα, ὅ,τι ἔκαμνεν ὡραία τὴν ζωήν, ὅ,τι προσέφερε κάποιον σκοπόν, χάριν τοῦ ὁποίου ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ ζῇ καὶ νὰ θυσιάζεται. Ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί, ποὺ εἶχαν μείνει ἄνευ σημαίας, ἄνευ πλοίου, ἐδοκίμαζαν τὰ ἴδια βασανιστικὰ αἰσθήματα. Βεβαίως, ἀπέμενεν ὁ ἐθελοντικὸς στρατός... Ἀλλὰ ποῦ ἦτο; Τί εἶχεν ἀπογίνει; Ὑφίστατο πράγματι; Τίποτε δὲν ἐγνωρίζαμεν.

Ἡ Οὐκρανικὴ Κυβέρνησις καὶ ὁ Χέτμαν Σκοροπάδσκυ, βοηθούμενοι ὑπὸ τῶν Γερμανῶν, προσεπάθησαν νὰ ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν εἰς τὴν Οὐκρανίαν. Ἀλλὰ δὲν διέθεταν παρὰ ἐλάχιστα στρατεύματα καὶ ὀλίγους ὑπαλλήλους, τοὺς ὁποίους εἶχον σκορπίσει εἰς τὰ πυκνότερον κατῳκημένα κέντρα. Τὸ Κίεβον εἶχε γίνει πρωτεύουσα τῆς Οὐκρανίας καὶ ἕδρα τῆς Κυβερνήσεως. Ὑπῆρχεν ἐπίσης καὶ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, δεδομένου ὅτι ἡ Ὀδησσὸς καὶ τὸ Νικολάϊεφ εἶχον προσαρτηθῆ εἰς τὴν Οὐκρανίαν. Ἀλλ', ἐκτὸς ἐλαχίστων βοηθητικῶν, δὲν ὑπῆρχον πλοῖα.

Οἱ Ρῶσσοι ἀξιωματικοὶ τοῦ ναυτικοῦ, οἱ ὁποῖοι εἰργάζοντο εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, ἔβλεπον εἰς τὴν Οὐκρανικὴν Κυβέρνησιν ἕνα προσωρινὸν μέσον ἀποκαταστάσεως τῆς τάξεως εἰς τὴν χώραν, ἴσως-ἴσως καὶ ἕνα τρόπον ἐκδιώξεως τῶν μπολσεβίκων.

Ἦτο ἀστεῖον νὰ γίνεται λόγος περὶ μιᾶς προσεγγίσεως μὲ τὴν Γερμανίαν. Ἐδέχοντο τὴν γερμανικὴν κατοχήν, βέβαιοι ὅτι αὐτὴ θὰ

…τῆς διαρκείας. Ἡ μεγαλυτέρα … τῶν Ρώσσων ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτι… …χε μείνει ἄνευ πόρων. Οἱ περισσότεροι …τῶν διὰ νὰ ζήσουν, εἰργάζοντο ἀδιακρί… …της δεχόμενοι καὶ τὰς σκληροτέρας τῶν ἐργασιῶν. Τὸ ἴδιον καὶ αἱ οἰκογένειαί των. Ἡ Οὐκρανικὴ Κυβέρνησις ἔπεμψε νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τοὺς περισσότερον δοκιμαζομένους. Ἐθεώρησεν ὡς ἀξιωματικοὺς ἐν ἐφεδρείᾳ ἅπαντας τοὺς ζητήσαντας ἐνίσχυσιν παρ' αὐτῆς καὶ ὥρισεν εἰς αὐτοὺς ἕνα μηνιαῖον μισθὸν ἐκ 450 καρμποβάτ, ὁ ὁποῖος ἐξήρκει διὰ τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα.

Ἐπρόκειτο περὶ μιᾶς ἁπλῆς συνδρομῆς, παρεχομένης ἐκ λόγων φιλανθρωπίας καὶ ἄνευ ὑστεροβουλίας τινός.

Ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιδημία μεταδίδεται εἰς τοὺς Γερμανοὺς

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ὡς ἐὰν ἐπρόκειτο περὶ κατακτηθείσης χώρας. Πρέπει ὅμως νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι συμπεριεφέροντο μὲ τάκτ καὶ ἀκρίβειαν.

Φυσικά, ἐπέταξαν ὅλα ὅσα ἐχρειάζοντο ἀπολύτως, κυρίως τὸν σῖτον καὶ τὰ δημητριακά, τοῦθ' ὅπερ ἐδυσχέρανε πολὺ τὴν θέσιν τοῦ πληθυσμοῦ. Ἀλλ' αὐτὸ ἦτο προτιμότερον ἀπὸ τὰς ἀχαλινώτους λεηλασίας τῶν ἐρυθρῶν στιφῶν. Ἀπεκατέστησαν τὴν τάξιν εἰς ὅλας τὰς ἐπαναστατημένας περιοχάς, χρησιμοποιήσαντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἱκανὰς δυνάμεις, τὰς ὁποίας ἀπέσπασαν ἀπὸ τὰ μέτωπα. Κατέχοντες ὅμως τὴν πλουσίαν αὐτὴν περιοχὴν τῆς Ρωσσίας, οἱ Γερμανοὶ ἐνισχύοντο σημαντικῶς ἀπὸ ἀπόψεως ἀνεφοδιασμοῦ, αὐτοῦ δὲ κυρίως εἶχον ἀνάγκην. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ τὸ ἀντιλαμβάνωνται, ἐδηλητηριάζοντο σιγά-σιγὰ ἀπὸ τοὺς μπολσεβίκους.

Ὁ στρατὸς κατοχῆς ἀνενεοῦτο διαρκῶς. Οἱ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τὸ μέτωπον ὡσὰν διὰ νὰ ἀναπαυθοῦν. Καὶ ἡ μπολσεβικικὴ προπαγάνδα συνεπλήρωνε τὸ ἔργον της. Οἱ Γερμανοὶ στρατιῶται ἐπέστρεφον εἰς τὸ μέτωπον μὲ διαφορετικὰς ἰδέας, τὰς ὁποίας μετέδιδον εἰς τὸν στρατόν.

Καὶ ἐφ' ὅσον εἶχον στρατιωτικὰς ἐπιτυχίας, ὅλα ἐπήγαιναν καλά. Ὅταν ὅμως αἱ θέσεις των ἤρχισαν νὰ κλονίζωνται, ἡ ἰδέα τοῦ κομμουνισμοῦ ἤρχισε νὰ κατακτᾷ ἐπικινδύνως ἔδαφος.

Οἱ Γερμανοὶ ἀξιωματικοὶ δὲν ἀντελαμβάνοντο τὸ συντελούμενον κακόν. Εἰς μερικοὺς ἐξ αὐτῶν, μετὰ τῶν ὁποίων συνεδεόμην προσωπικῶς, εἶπα συχνά, ὅτι, παρὰ τὸ ἱκανοποιητικὸν τῆς σημερινῆς των θέσεως, ἡ ἧττα δὲν θὰ ἐβράδυνε νὰ ἐπέλθῃ καὶ ὅτι μάλιστα θὰ ἐπήρχετο πολὺ ἐνωρίτερον παρ' ὅσον τὸ ἐφαντάζοντο οἱ ἴδιοι.

Εἶχον ἔκτοτε τὴν ἀδιάσειστον πεποίθησιν, ὅτι τὰ ἐν Ρωσσίᾳ διαδραματιζόμενα ἔπρεπε νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου καὶ ὅτι ὁ κομμουνιστικὸς κίνδυνος ἦτο ἕνας γενικὸς κίνδυνος, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ὤφειλον νὰ ἀγωνισθοῦν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἄνευ ἀναβολῆς, διότι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἡ Εὐρώπη θὰ κατεστρέφετο. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅμως οὐδεὶς τὸ ἐπίστευεν ἐκτὸς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι εἶδον τοὺς κομμουνιστὰς ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ ἐγνώρισαν τὰ μέσα τῆς δράσεώς των, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ συγκεφαλαιωθοῦν εἰς τὸ κατωτέρω ἀξίωμα: «Λεηλάτει ὅσον δύνασαι καὶ μὴ φοβῆσαι τίποτε». Ὁ ὡραῖος γερμανικὸς στρατός, ὁ τόσον πειθαρχημένος, δὲν κατώρθωσε νὰ ἀποφύγῃ τὴν μάστιγα.

Δὲν θέλω νὰ ὑποστηρίξω τὴν γνώμην ὅτι ἡ κομμουνιστικὴ προπαγάνδα ὑπῆρξεν ἡ ἀφορμὴ τῆς γερμανικῆς ἥττης, ἀλλ' εἶμαι πεπεισμένος ὅτι ἡ προπαγάνδα αὐτὴ ὑπῆρξε διὰ τὴν Γερμανίαν πλῆγμα σκληρότερον ἀπὸ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον παρὰ τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων.

Ἡ Γερμανία ἐξήντλησε τὰς ζωτικὰς δυνάμεις της πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἔχασεν ὁριστικῶς τὸν πόλεμον ἀφ' ἧς στιγμῆς ἡ ἐπαφὴ τοῦ στρατοῦ της μὲ τὸν κομμουνισμὸν ὑπέσκαψε τὰ θεμέλια τῆς σιδηρᾶς πειθαρχίας του. Δὲν ἐχρειάζοντο καὶ πολλὰ πράγματα διὰ νὰ λυγίσῃ ὁριστικῶς ἕνας λαὸς κουρασμένος ἤδη μέχρι θανάτου.

Οἱ Τοῦρκοι ἐπανακτοῦν τὸ «Μετζηδιὲ»

Ἡ κατοχὴ τῆς Νοτίου Ρωσσίας ὑπῆρξεν ὀδυνηρὰ διὰ τὴν Γερμανίαν. Ἀλλ' ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰ ναυτικὰ πράγματα. Οἱ Γερμανοί, ἐλθόντες εἰς Σεβαστούπολιν, ἐπῆραν δύο ἀντιτορπιλλικὰ καὶ δύο ὑποβρύχια. Πρᾶγμα δὲ παράδοξον ὄντως, οὐδέποτε ἠδυνήθησαν νὰ καταδυθοῦν μὲ τὰ ὑποβρύχια αὐτά. Παρέστην ἐπανειλημμένως εἰς τὰς ἀποπείρας τῶν καταδύσεως. Συνεκράτουν τὸ σκάφος δι' ἑνὸς γερανοῦ διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἀποτυχίας τοῦ χειρισμοῦ του. Τὸ θέαμα ἦτο πράγματι πολὺ κωμικόν. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐπιτύχουν τὴν κατάδυσίν των, οἱ Γερμανοὶ ἠρκέσθησαν ἐν τέλει νὰ χρησιμοποιοῦν τὰ ἐν λόγῳ ὑποβρύχια μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης.

Οἱ Τοῦρκοι, μόλις ἔφθασαν εἰς τὴν Σεβαστούπολιν, ἔσπευσαν νὰ ρυμουλκήσουν τὸ καταδρομικὸν «Προύτ», τέως «Μετζηδιέ», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο ὑπὸ ἐπισκευὴν ἀπὸ τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὰ ἐργοστάσια τοῦ Ναυστάθμου ἐπετάχθησαν, φυσικά, ὑπὸ τῶν Γερμανῶν. Ἀλλ' ἡ ἐργασία, ἡ ὁποία παρήγετο, ἦτο τελείως ἀσήμαντος καὶ ἐγίνοντο συνεχεῖς ἀπεργίαι.

Αἱ ἀποθῆκαι, αἱ ὁποῖαι, παρὰ τὴν βασιλείαν τῶν μπολσεβίκων, περιεῖχον ἀκόμη ἀρκετὰ πράγματα, κυρίως δὲ μέταλλα καὶ ὑλικὸν ναυτικοῦ ἐξοπλισμοῦ, ἐκενώθησαν ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου, ὅταν πλέον οἱ Γερμανοὶ ἠνόησαν ὅτι ἔχασαν τὸν πόλεμον, κατέλαβον διὰ τῶν πληρωμάτων των καὶ παρὰ τὴν ἀναληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν ὑποχρέωσιν, τὰ εἰς Νοβοροσσίσκην ἐπιστρέψαντα πολεμικὰ σκάφη, ἐκδιώξαντες τὰ ρωσσικὰ πληρώματα. Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἀνύψωσαν ἐπ' αὐτῶν τὴν γερμανικὴν σημαίαν.

Μὲ μίαν ἀπίστευτον ταχύτητα εἰργάσθησαν ἐπὶ τοῦ «Βόλια» διὰ τὴν ἐπισκευήν του. Ἐπεσκεύασαν τὰς μηχανάς του καὶ τὸ ἐφωδίασαν μὲ πολεμεφόδια. Αἱ ἐργασίαι των διεκόπησαν μὲ τὴν ἀνακωχήν.

Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ὁ ὑποναύαρχος Κλοτσκόβσκυ, τέως διοικητὴς τοῦ στολίσκου τῶν ὑποβρυχίων, εἶχε συγκεντρώσει περὶ αὐτὸν τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ρωσσικοῦ ναυτικοῦ.

Ἦτο τότε ναυτικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς Οὐκρανίας εἰς τὴν Σεβαστούπολιν. Ὁ ρόλος του ἦτο ἀσήμαντος, ἀλλ' ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ὑπελόγιζον ἐπ' αὐτοῦ εἰς τὴν ὥραν τῆς ἀνάγκης.

Ἡ μυστικότης τῶν Γερμανῶν

Πρέπει νὰ λεχθῇ ἀκόμη, ὅτι ὑπῆρχε κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἕνας μυστικὸς σύνδεσμος παλαιῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ὑποβρυχίου στόλου, σκοπὸς τοῦ ὁποίου ἦτο νὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ στρατοῦ τοῦ Καυκάσου. Ἡ ὀργάνωσις αὐτὴ ἐνήργει μετὰ πάσης συνέσεως, διὰ νὰ μὴ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῶν Γερμανῶν· εἶχεν ἀποφασισθῇ ὅπως, διδομένης εὐκαιρίας, καταλάβουν τὰ ὑποβρύχια κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός, καταδυθοῦν ἐπὶ τόπου καὶ ἐξέλθουν ὑποβρυχίως τῆς Σεβαστουπόλεως.

Ὅλα σχεδὸν ἦσαν ἕτοιμα, ὅταν ὁ ναύαρχος Κλοτσκόβσκυ ἐκάλεσε τὸν πλωτάρχην Πογορέτσκυ, ὁ ὁποῖος ἔμελε ν' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ «Τύλεν» καὶ τοῦ ἀνεκοίνωσεν, ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἀπέδιδον τὰ ὑποβρύχια εἰς τοὺς Ρώσσους ἀξιωματικούς, οἱ ὁποῖοι ὤφειλον νὰ παραλάβουν τὰ σκάφη ἐντὸς τῆς ἰδίας ἐκείνης ἑσπέρας. Δεδομένου ὅτι εἴμεθα ἕτοιμοι, μετὰ τῶν πληρωμάτων μας, μετὰ μίαν ὥραν ἀνελαμβάνομεν τὴν διοίκησιν. Οἱ Γερμανοὶ εἶχον ἐκκενώσει τὰ πάντα. Εἴμεθα ὅλοι πολὺ εὐτυχεῖς ἐπανευρίσκοντες τὰ πλοῖα μας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν εὑρίσκοντο ταῦτα εἰς ἀθλίαν κατάστασιν. Ἠρχίσαμεν ἀμέσως τὴν ἐργασίαν μας. Τὴν ἐπομένην αἱ μηχαναὶ ἐλειτούργουν καὶ οἱ συμπυκνωτῆρες ἦσαν πλήρεις.

Ἐπίσης μᾶς παρεδόθησαν καὶ τὰ ἄλλα σκάφη, ὅπως-ὅπως ἐξωπλισμένα, καὶ μὲ ἀξιωματικοὺς ὡς πλήρωμα.

Ἠγνοοῦμεν τελείως τί συνέβαινεν εἰς τὸ μέτωπον, διότι οἱ Γερμανοὶ δὲν ἀνεκοίνωναν οὔτε ἐδημοσίευαν κανένα νέον.

N. MONASTEREV

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ ἄφιξις τοῦ συμμαχικοῦ στόλου εἰς τὴν Μαύρην Θάλασσαν. Αἱ πρόοδοι τῶν λευκῶν.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς «Πρωΐας» — J. Kessel

Νύχτες Πριγκήπων

Ἡ ζωὴ τῶν Ρώσσων ἐμιγκρὲ στὸ Παρίσι

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Δεσποινὶς Μεζυρέ, σᾶς παρακαλῶ, ἐφώναξε ὁ Βάσσιας χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ στὸν γιατρό.

Ὅταν ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ἐφάνηκε, ὁ Βάσσιας τὴν ρώτησε:

—Εἴδατε σήμερα τὸν πρίγκηπα;

—Πῶς! ἀπεκρίθη ἡ γηραιὰ δεσποινὶς μὲ ἔκπληξι. Ἦλθε κατὰ τὰς ἔξη τὸ πρωΐ μὲ τὸν κύριο (δείχνοντας τὸν Σουβάλωφ) καὶ ξανάφυγε κατὰ τὰς ἐννέα μὲ τὴν δεσποινίδα Ἑλένη.

—Δὲν τὸν εἴδατε νὰ φύγῃ στὸ ἀναμεταξύ;

—Ναί. Γιὰ λίγα λεπτά. Πῆγε κι' ἀγόρασε τρόφιμα. Βρῆκα μάλιστα ἀρκετὰ καλὰ πράγματα στὴν κάμαρα τῆς Ἑλένης. Προγευμάτισαν φαίνεται μαζί. Εἴσαστε τόσο παράξενοι ὅλοι σας!

Ὅταν ἔφυγε, μιὰ βαρειὰ σιγὴ κράτησε γιὰ ἀρκετὴ ὥρα. Τὰ μάτια τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς κύτταζαν παρακλητικὰ τὸν Σουβάλωφ.

—Εἶσαι πράγματι κουτός, Βάσσια, μὲ τὰ πράγματα ποὺ ρωτᾷς, φώναξε ὁ γιατρός. Τί θέλεις νὰ ἀποδείξῃς μ' ὅλα αὐτά;

—Ἄ!... ὁρίστε!... Πρέπει κι' ὅλας ν' ἀποδείξωμε κάτι; τοῦ εἶπεν ὀδυνηρὰ ὁ νέος.

Ἡ ἔντασις τῆς δραστηριότητός του εἶχε κι' ὅλας ἐξαντληθῆ. Σκυφτός, μὲ τὸ πρόσωπο ἄτονο, σὰν σβυσμένος, δὲν ἄκουγε παρὰ τὸν ἀκατάστατο κτύπο τῆς καρδιᾶς του, τὸν κρότο ἐκεῖνον τοῦ χαλασμένου ἐλατηρίου ποὺ εἶχε ν' ἀκούσῃ ἀρκετὸ καιρό.

Ὁ Σουβάλωφ καὶ ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς, εἰς μάτην προσεπάθησαν νὰ τοῦ ἀποδείξουν ὅτι ὁ Φεντὸρ καὶ ἡ Ἑλένη ἐγνωρίζοντο ἀπὸ καιρό, ὅτι ἡ ζωὴ στὴν πανσιὸν δημιουργεῖ σχέσεις κι' ὅ,τι συνέβη τὸ πρωΐ δὲν ἦταν παρὰ κάτι φιλικό. Ὁ Βάσσιας ἔμενε ἀπαθής. Εἶχε, ἀπὸ τὰ παιδικά του χρόνια, τόσο συνηθίσει στὴν δυστυχία, ποὺ δὲν ἀντέτασσε κατὰ τῆς ἀγωνίας τὴν ἀσπίδα τῆς ἐπίμονης ἐλπίδος, ποὺ προστατεύει τοὺς περισσοτέρους ἀνθρώπους.

Ἐσηκώθηκε τέλος σιγά-σιγὰ καὶ χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὸν πατέρα του οὔτε τὸν Σουβάλωφ, εἶπε:

—Δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ κάμῃ... ὄχι... Ποτὲ δὲν τῆς ζήτησα τίποτε. Γιατί τότε αὐτοὶ οἱ ἀρραβῶνες; Γιατί;

Κι' ὅπως ἄρχισαν τὰ χείλη του νὰ τρέμουν ἕτοιμα νὰ ξεσπάσουν σ' ἀναφυλλητά, ἔφυγε.

—Αὔριο θὰ ἰδῆτε τί κουτὰ ποὺ θὰ σᾶς φανοῦν ὅλα αὐτά, τοῦ φώναξε ὁ Σουβάλωφ.

Τὴν ἐπομένην ὁ Βάσσιας ἔμαθε ἀπὸ τὴν μαμζὲλ Μεζυρὲ ὅτι ἡ Ἑλένη ἦλθε καὶ πλήρωσε τὸν λογαριασμό της, ἀφίνοντας τὸ δωμάτιο.

—Τὸ ἤξερα, εἶπε ἀνασηκώνοντας τὸ κεφάλι σὰν γεροντάκι.

Ἄρχισαν τότε γιὰ τὸν Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἡμέρες βαρειές, σὰν ταφόπετρες. Ξαναύριζε τὸν παληό του ἐφιάλτη, ἐκεῖνον ποὺ εἶχε γιὰ λίγο καιρὸ διαλύσει ἡ Ἑλένη. Ὁ Βάσσιας δὲν σηκωνόταν πειὰ καὶ αἱ δυνάμεις του ἔφευγαν φανερά, ὥρα μὲ τὴν ὥρα. Μὰ τὴν φορὰ αὐτὴ ἦταν καὶ κάτι ἄλλο πειὸ χειρότερο, πειὸ τρομερό, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἔβλεπε ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς νὰ σκοντάφτῃ καὶ νὰ τρικλίζῃ τὸ λογικό του. Τὴν ζοφερὴ χαρὰ ποὺ εἶχε ὁ γυιός του, γιὰ τὴν γοργὴ αὐτὴ ἐξάντλησι.

Ἄλλοτε, καὶ στὶς χειρότερες καρδιακὲς του κρίσεις, ὁ Βάσσιας ἐτεντωνόταν, προσπαθοῦσε νὰ κρύψῃ τὸ κακό. Ἡ τρυφερότης ποὺ εἶχε γιὰ τὸν πατέρα του καὶ ἡ θέλησίς του νὰ ζήσῃ ἐφαίνοντο κάθε στιγμὴ στὸ πρόσωπό του. Τώρα, θὰ ἔλεγε κανένας ὅτι εἶχε γίνῃ ἀναίσθητος στὸν πόνο καθὼς καὶ στὴν στοργή.

Δὲν διάβαζε κἂν πειά. Μὲ τὸ βλέμμα του συγκεντρωμένο στὸν ἑαυτό του, σφίγγοντας τὰ χείλη, ποὺ μέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἐγινόνταν ὁλοένα πειὸ στενὰ καὶ πειὸ χλωμά, ἐφαίνετο σὰν νὰ παρακολουθοῦσε στιγμὴν πρὸς στιγμὴν μέσα του τὴν δουλειὰ τῶν ὀλεθρίων δυνάμεων.

Ἔξω ἡ ἄνοιξις ἔκανε τὸ σούρουπο πειὸ μεγάλο, πειὸ εὐχάριστο.

—Γιὰ προσπάθησε λίγο, τὸν παρακαλοῦσε συχνὰ ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς. Ντύσου. Ἔλα νὰ κάνουμε ἕνα μικρὸ γῦρο εἰς τὴν Μουέτ. Εἶνε κοντά. Θὰ ἀκουμπᾷς ἀπάνω μου. Ἂν ἔβγαινες, εἶμαι βέβαιος πῶς θὰ γινόσουν καλά.

Αἱ τελευταῖαι λέξεις αὐτῆς τῆς παρακλήσεως, ποὺ ἔμεναν πάντοτε χωρὶς ἀπάντησιν, δὲν ἦταν ὑπεκφυγή. Ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς, τσακισμένος ἀπὸ τὸ τελευταῖο αὐτὸ κτύπημα, ἄφινε νὰ παρασύρεται ἀπὸ τὶς πειὸ παιδιάτικες δεισιδαιμονίες. Τὸ μυαλό του, ποὺ λίγες ἡμέρες πρὶν ἦταν ἀκόμη γερό, δὲν ἐλογικεύετο πειά. Ὅλα γιὰ αὐτὸν ἦταν σημάδια. Κι' ἕνα πρὸ πάντων ἀπ' αὐτὰ τὸ συνεβουλεύονταν μὲ ἀγωνιώδη ἐλπίδα.

Τὸ παράθυρο τῆς σοφίτας τους ἔβλεπε στὸ μικρὸ τετράγωνο μὲ τὰ βότσαλα, ποὺ ἡ μαμζὲλ Μεζυρὲ ὠνόμαζε κῆπο της. Ἐκεῖ ἦταν ἕνα δένδρο, ποὺ ἄλλοτε, ὅταν ἦταν τριγύρω ἀνοικτά, ἦταν δέντρο γερὸ καὶ πυκνόφυλλο. Μὰ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποὺ χτίστηκαν τὰ ψηλὰ σπίτια γύρω του, καὶ τὸ τριγύρισαν σὰν φραγμὸς ἀπὸ τοῦβλα καὶ τσιμέντο, ποὺ δὲν ἄφιναν τὸν ἀέρα καὶ τὸ φῶς, ἄρχισε σιγά-σιγὰ νὰ ξεραίνεται. Ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἔλεγε, λοιπόν, πῶς ἂν καὶ τὸ παραμικρὸ φύλλο, τὸ παραμικρὸ μάτι ἔσκαζε στὰ ξερὰ ἐκεῖνα κλαδιά, τὰ ψηλότερα τῶν ὁποίων ἔφθαναν εἰς τὸ παράθυρό του, ὁ Βάσσιας θὰ γινόταν καλά. Καὶ κάθε πρωΐ, μὲ τὴν ἴδια ἐσωτερικὴ παράκλησι, σὲ κάποια ἄγνωστη καὶ εὐσπλαγχνικὴ ἴσως θεότητα, ἔσκυβε ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς πρὸς τὸ ξερὸ δένδρο τῆς πανσιὸν Μεζυρέ.

Μὰ τοῦ κάκου. Ἡ ἄνοιξις ἔκανε ν' ἀνθίζουν τριγύρω ὅλα τὰ κλαδιά. Στὸ παληὸ ἐκεῖνο σπίτι δὲν ἔφτανε ἡ δύναμίς της κι' ὁ κῆπος ἔμενε ἕνα βαθὺ σκοτεινὸ πηγάδι ποὺ τίποτε δὲν μποροῦσε νὰ ζωογονήσῃ τὰ μοιραῖα ξερὰ κλαδιά!

Πέρασε ἔτσι μιὰ βδομάδα. Ὁ Βάσσιας ὁλοένα καὶ ἀδυνάτιζε πειὸ πολύ. Ὁ Σουβάλωφ ποὺ τὸν ἔβλεπε πότε-πότε, τὸν ἐνεθάρρυνε μὲ ἀόριστες ὑποσχέσεις. Δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ τίποτε οὔτε ἀπ' αὐτόν, οὔτε ἀπὸ κανένα, γιὰ τὸν ὀργανισμὸ αὐτὸν ποὺ ἀπὸ παιδὶ ὑπονόμευε ἡ ἀτροφία καὶ μὲ ἕνα αἷμα ἐξηντλημένο ἀπὸ τόσες συμφορές! Ὄχι, κανένας, οὔτε κἂν ἐκείνη ποὺ μὲ τὰ ἄπονα χέρια της εἶχε κάμει καὶ εἶχε καταλύσει ὕστερα τὸ θαῦμα.

Τὸ τέλος ἐφαινόταν στὸν Σουβάλωφ τόσον μοιραῖον, τόσον ἄμεσον, ποὺ ὁ Βάσσιας δὲν τὸν ἐνδιέφερε πειὰ σὰν γιατρό.

Ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἀπὸ μιὰ ὑπερτάτη διαύγεια, τὸ κατάλαβε, καὶ διὰ νὰ μὴν ὑφίσταται πειὰ τὸν σπαραγμὸ νὰ τὸ βλέπῃ κάθε φορὰ στὰ μάτια τὸν Σουβάλωφ, ἀπέφευγε νὰ τὸν ἐρωτᾷ. Ταὐτοχρόνως ἐπῆρε τὴν ἄδεια ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα του νὰ μὴν πηγαίνῃ γιὰ κάμποσο καιρὸ στὸ τυπογραφεῖο καὶ νὰ γράφῃ τὰ ἄρθρα στὸ σπίτι του. Ἔτσι κλείστηκε πειὰ ἐκεῖ μέσα μὲ τὸν Βάσσια.

Ἦταν ὧρες βουβές, γιατὶ ὁ ἄρρωστος ἠνεῖτο πεισματικὰ νὰ μιλῇ τὶς ὧρες ποὺ ἦταν ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς στὸ σπίτι, κρατῶντας τὸ χέρι του, βλέποντάς τον μὲ τὸ σβυσμένο μάτι του.

Πότε-πότε σηκωνόταν σπρωγμένος ἀπὸ μιὰ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, πήγαινε εἰς τὸ παράθυρο, ἔρριχνε μιὰ ματιὰ στὸ δένδρο, καὶ ξαναγύριζε νὰ καθήσῃ στὸ προσκέφαλο τοῦ Βάσσια. Ἔμενε ἐκεῖ ὡς τὴν στιγμὴ ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀρχίσῃ τὴν δουλειά του.

Τὴν στιγμὴ ἐκείνη ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς, ὅσο κι' ἂν ἦταν βυθισμένος στὴν πειὸ βαθειὰ καὶ συγκρατητικὴ ὀνειροπόλησι, ἔνοιωθε νὰ σημαίνῃ μέσα του κάτι σὰν ξυπνητῆρι ρολογιοῦ. Ἦταν ἡ μακρὰ συνήθεια σαράντα χρόνων δημοσιογραφίας. Μονάχα ἴσως οἱ παληοὶ ἠθοποιοὶ καὶ οἱ παληοὶ στρατιῶται ἔχουν γιὰ τὴ δουλειά τους μιὰ τόσο θρησκευτικὴ καὶ μηχανικὴ ἐπίγνωσι, ὅσην καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ πῆραν τὴν συνήθεια νὰ βγάζουν σὲ ὡρισμένη ὥρα τὸ φύλλον ὅπου συμπυκνώνεται σὲ μερικὲς ὧρες ἡ βοὴ τοῦ κόσμου. Κι' ὅταν ἐρχόταν ἡ κλῆσις ἐκείνη τῆς προσφυγικῆς, ἀναιμικῆς μικροσκοπικῆς ἐφημερίδος, μὰ ποὺ ἦταν πάντα ἡ ἐφημερίδα του, ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἄφινε τὰ χέρια τοῦ Βάσσια, πήγαινε καὶ καθόταν στὸ χαλασμένο ντιβάνι, ἔβαζε τὸ καλαμάρι καὶ τὸ χαρτί του σὲ μιὰ καρέκλα, (ἐπειδὴ δὲν χωροῦσε τραπέζι στὸ μικρὸ καμαράκι) καὶ τσακισμένος στὰ δύο, ἄρχιζε νὰ γράφῃ.

Μὰ ἡ ἰδέες ποὺ ἄλλοτε στὴν Ρωσσία τὸν τριγύριζαν στὸ πρῶτο τρίξιμο τῆς πέννας, ἄφθονες καὶ βιαστικές, δὲν ἔφθαναν τώρα παρὰ λιγοστές, φιλάργυρα, ἕτοιμες νὰ λείψουν ἐντελῶς. Ἀπὸ ἀρκετὸ καιρὸ ἤδη, γιὰ νὰ κατανικήσῃ τὴν δυσχέρεια αὐτὴ τῆς σκέψεως, ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς, κατέφευγε στὸ κρασί. Συνήθως ἕνα-δυὸ ποτήρια τοῦ ἔφθαναν. Μὰ τώρα, ποὺ τοῦ εἶχε ἔλθει ἡ ἔμμονος ἰδέα τοῦ ξεροῦ δένδρου, καὶ τὸν τριγύριζε ὁλοένα καὶ πειὸ δυνατά, ἀκριβῶς μόλις ἔπιανε τὴν πέννα στὸ χέρι, τοῦ χρειαζόταν νὰ διπλασιάσῃ καὶ νὰ τριπλασιάσῃ τὴν δόσι γιὰ νὰ τὴν διώξῃ, κι' ἄρχισε σὲ λίγο νὰ τοῦ χρειάζεται μιὰ ὁλόκληρη μποτίλλια γιὰ νὰ ξεκινήσῃ τὸ ἐξηντλημένο μυαλό του.

Τὶς πρῶτες ἡμέρες ὁ γέρω-δημοσιογράφος δὲν τολμοῦσε νὰ πιῇ μπροστὰ στὸν Βάσσια. Κατέβαινε γρήγορα στὴν κουζίνα κι' ἔπινε ἐκεῖ ὅσο τοῦ χρειαζόταν. Μὰ ἡ διέγερσις ποὺ τοῦ προκαλοῦσε δὲν κρατοῦσε πολύ, καὶ στὴν μέση τοῦ ἄρθρου του ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς αἰσθανόταν ἕνα κενὸν νὰ ἁπλώνεται γύρω του. Ἔπρεπε νὰ τρέξῃ καὶ πάλι στὴν κουζίνα καὶ νὰ ζητήσῃ κι' ἄλλα ποτήρια, ἀπὸ τὴν ἔκπληκτη ὑπηρέτρια. Τότε ὁ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἔφερε κάτω ἀπὸ τὸ παλτό του μιὰ μποτίλλια καὶ σὰν κλέφτης τὴν ἔκρυψε κάτω ἀπ' τὸ ντιβάνι. Ὅταν ἔνοιωθε τὴν ἀνάγκη νὰ πιῇ, τὴν ἔπερνε κρυφά, καὶ ξαπλωμένος κάτω σχεδόν, ὥστε νὰ μὴ τὸν φθάνῃ τὸ μάτι τοῦ Βάσσια, κολλοῦσε τὸ στόμα του στὸν λαιμό της.

Τὸ εἶχε τάχα καταλάβει ὁ νέος; Ἔβλεπε ὅτι τὴν ἴδια ὥρα κάθε βράδυ τὰ μάτια τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς ἔπερναν μιὰ ὑγρὴ γυαλάδα καὶ ἡ μορφή του ἦταν κλαψιάρικη καὶ σαστισμένη.

Κανεὶς δὲν θὰ μποροῦσε νὰ τὸ εἰπῇ, μὰ μιὰ βραδυὰ ποὺ τὸ ἀεράκι τοῦ Μαγιοῦ ἦταν πολὺ βαρὺ γιὰ τὸ ἀδύνατο στῆθος τοῦ Ἀλέξεϊ Δμίτριτς καὶ τὸν παρεκάλεσε δειλά: «Πές μου τίποτα, παιδί μου. Δὲν μπορῶ πειὰ νὰ ὑποφέρω τὴν σιωπή σου», ὁ Βάσσιας τοῦ ἀπήντησε: «Εἶσαι ἀκόμη τυχερός, μπαμπᾶ. Ἂν μ' ἄρεσε κι' ἐμένα τὸ κρασί, θὰ ἦταν εὔκολο».

(Ἀκολουθεῖ)

50ᴴ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΛΑΧΕΙΟΥ
ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΪΑΣ "ΤΙΤΑΝ"
ΕΚΛΗΡΩΘΗ Η 9 ΜΑΪΟΥ
Μέχρι σήμερον ἐδόθησαν εἰς κερδίσαντας ὑποδήματα ἀξίας δρχ. 863.500.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΕΙΣ ΤΟΥ
ΓΕΩΡ. ΣΤ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 114 (ΝΕΟΣ ΑΡΙΘ. 48)
ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 4ΗΣ ΜΕΧΡΙΣ 20ΗΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

Κρεπλὰ Καζάκ, Κρεπλὶς, Κρέπ-νατὲ τῶν	δρχ. 70-90	ὁ πῆχ.	δρχ. 40.—
Λενὲτ φανταιζὶ lavable.	» 19	»	» 12.—
Τσίτια Γαλλικὰ ἀμετάβλητα	» 12	»	» 8.50
Τσίτια ὑποκαμίσων.	» 15	»	» 10.50
Κρὲπ-ἐκλὶψ διπλόφαρδα.	» 48	»	» 22.50
Βουαλὰζ Rodié μὲ βορδοῦρα.	» 65	»	» 37.50
Ζορζὲτ μεταξωτὰ Brossé Rodié.	» 160	»	» 80.—
Σεμιζιὲ ὁλομέταξα lavable.	» 120	»	» 80.—
Μεταξωτὰ μὲ βορδοῦρα lavable.	» 180	»	» 115.—
Ἐπανωφόρια βαμβακομέταξα φανταιζὶ	» 250	»	» 120.—
Κρὲπ ντὲ Σὶν καὶ ζορζὲτ φανταιζὶ	» 180-200	»	» 110.—
Λινοσένδονα πλάτος 2.6)8.	» 48	»	» 35.—
» » 3.2)8.	» 58	»	» 42.50
» » 3.5)8.	» 65	»	» 48.50
500 κομ. ΧΑΣΕΔΕΣ.	» 775	τὸ τόπι	» 525.00

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΑΙ ΕΛΛΕΙΨΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Μακεδονίας καθημερινῶς ὑποβάλλονται διαμαρτυρίαι εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας διὰ τὰς ἐλλείψεις αἱ ὁποῖαι ἐξακολουθοῦν νὰ παρατηροῦνται εἰς τοὺς πλείστους προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς τῆς Μακεδονίας.

Αἱ κυριώτεραι τῶν ἐλλείψεων τούτων εἶναι ἡ τῶν σχολείων, ἐκκλησιῶν ὡς καὶ ἡ ἔλλειψις ὕδατος.

Οἱ ἁρμόδιοι τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας ἀπὸ ἐτῶν δίδουν ὑποσχέσεις διὰ τὴν θεραπείαν τῶν ἐν λόγῳ ἐλλείψεων χωρὶς ὅμως νὰ κατορθωθῇ τι.

Ἤδη πληροφορούμεθα ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι συνοικισμοὶ θὰ ἀπαιτήσωσι παρὰ τῆς Ε.Α.Π. τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἄνω ἔργων ἐκ τοῦ νέου προσφυγικοῦ δανείου.

Σχετικῶς θ' ἀπευθυνθῶσι καὶ εἰς τοὺς βουλευτὰς αὐτῶν τῶν ὁποίων καὶ θὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομήν.

—Ὁ συνοικισμὸς Κουντουριώτη.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς παρὰ τὸν συνοικισμὸν Κουντουριώτη (Ἀμπελοκήπων) ἐκτάσεως διὰ τὴν προέκτασιν τοῦ ἐν λόγῳ συνοικισμοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ ἐκκρεμές.

Ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐνδιαφερόμενοι κάτοικοι τοῦ συνοικισμοῦ καταβάλλουν ἐνεργείας ὅπως συγχρόνως μὲ τὴν ὡς ἄνω ἀπαλλοτρίωσιν γίνῃ καὶ ἡ τοιαύτη τῶν γηπέδων ἐπὶ τῶν ὁποίων εὑρίσκεται ἤδη ὁ συνοικισμός.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Κύρκος εἰς τὸν ὁποῖον ἀπηυθύνθησαν οἱ ἁρμόδιοι ἀπήντησεν σχετικῶς ὅτι κατ' αὐτὰς θὰ προβῇ εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἀπαλλοτριώσεις.

—Ἐπάνοδος κ. Πάλλη

Ἐπέστρεψεν ἐκ Μακεδονίας ὅπου μετέβη μετὰ τοῦ κ. Μοργκεντάου ὁ ἐκ τῶν συμβούλων τῆς Ε.Α.Π. κ. Πάλλης.

Ὁ κ. Πάλλης εἰς τὸ συνερχόμενον κατ' αὐτὰς συμβούλιον τῆς Ε.Α.Π. θὰ ἐκθέσῃ τὰς ἐκ τῆς περιοδείας του ἐντυπώσεις.

ΑΙ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

Ἡ γενικὴ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας ἐξέδωκε κατ' αὐτὰς τὸν κάτωθι συγκριτικὸν πίνακα περὶ τῶν καλλιεργειῶν τῶν γενομένων ὑπὸ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ἐγκατεστημένων προσφύγων καλλιεργητῶν κατὰ τὰ ἔτη 1925—27 ἐπὶ συνόλου κατὰ γραφεῖα Ἐποικισμοῦ καὶ κατὰ εἴδη καλλιεργειῶν ἐπὶ τοῖς ο)ο.

Οὕτω κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1925—26 ἐκαλλιεργήθησαν ἐν συνόλῳ 1.941.195 στρέμματα καὶ κατὰ τὸ 1926—27 1.949.972, κατὰ Γραφεῖον δὲ Ἐποικισμοῦ κατὰ τὸ 1925—26 ἐκαλλιεργήθησαν εἰς τὸ Γραφεῖον Ἀξιουπόλεως κατὰ μὲν τὸ 1925 στρέμ. 58206 καὶ κατὰ τὸ 1926 68843 στρέμ., εἰς τὸ Βερροίας 82592 κατὰ τὸ 1925 καὶ 83986 κατὰ τὸ 1926, Γιαννιτσῶν 105.548 ἔναντι 119.196.

Δράμας 206.162 στρέμματα ἔναντι 205.441, Ἐδέσσης 112.564 ἔναντι 98.163, Θεσσαλονίκης 176.000 ἔναντι 195.224 κατὰ τὸ 1926, Καβάλλας 99.063 ἔναντι 99.094, Καστορίας 39.980 ἔναντι 34.123, Κατερίνης 52.529 ἔναντι 61.707, Κιλκὶς 196.358 ἔναντι 186.165, Κοζάνης 160.278 ἔναντι 160.278, Λαγκαδᾶ 139.628 ἔναντι 115.693, Πτολεμαΐδος 120.654 ἔναντι 135.989, Σερρῶν 146.540 ἔναντι 142.155 κατὰ τὸ ἔτος 1926—27, Σιδηροκάστρου 106.349 ἔναντι 106.358, Φλωρίνης 75.022 ἔναντι 68057 καὶ Χαλκιδικῆς ἐκαλλιεργήθησαν 63.917 στρέμματα κατὰ τὸ 1925—26 ἔναντι 60.502 στρεμμάτων κατὰ τὸ Γεωργικὸν ἔτος 1926—27.

Κατὰ εἴδη δὲ καλλιεργείας κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1925—26 ἐκαλλιεργήθη σῖτος 507.450 στρέμματα ἔναντι 508.116 στρέμ., κατὰ τὸ 1926—27, σίκαλις 166.477 ἔναντι 153.007, κριθὴ 422.672 ἔναντι 309.753, σῖτος 58.604 ἔναντι 72.346, σῖτος Μανιτόβ 2653 ἔναντι 560 κατὰ τὸ 1926—27, ἀραβόσιτος 357.513 ἔναντι 308.692, κέγχρος 14.429 ἔναντι 11.445 στρεμμάτων, ρόβη 39.759 ἔναντι 55.274, σίσαμος 29.977 ἔναντι 31.600, καπνὸς 201.060 ἔναντι 355024, βάμβαξ 28.441 ἔναντι 24.042, κάνναβις 265 ἔναντι 443, διάφορα ὄσπρια 45487 ἔναντι 36.652, γεώμηλα 6191 ἔναντι 3382, διάφορα λαχανικὰ 13.769 ἔναντι 11.489, πέπονες καὶ ὑδροπέπονες 21,986 ἔναντι 19.046, ὄπιον 137 ἔναντι 835, γλυκάνισον 72 ἔναντι 80, τριφύλλι 982 ἔναντι 1340, λινάρι 55 ἔναντι 753, κόκκινο πιπέρι 1782 ἔναντι 1362, τσιμένι 125 ἔναντι μηδενός, διάφορα 68 ἔναντι 1066 αἱ ἄμπελοι ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὸ ἔτος 1925 26000 στρέμματα ἔναντι 26625 στρεμμάτων καλλιεργηθέντων κατὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1926—27.

ΑΙ ΕΚΚΡΕΜΕΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΟΥΧΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Εἰς τὴν διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς ὑποβάλλονται καθημερινῶς διαμαρτυρίαι διὰ τοὺς παρατηρουμένους περιορισμοὺς τῶν δικαιούχων διὰ τὴν εἴσοδόν των εἰς τὰ συνεργεῖα τοῦ μητρῴου πρὸς ἐξέτασιν τῶν ὑποθέσεων.

Ἐπίσης ἐκτὸς τῶν ἐν λόγῳ περιορισμῶν προβάλλονται καὶ πλεῖσται δικαιολογίαι εἰς τὴν τακτοποίησιν τῶν ὑποθέσεων τῶν ἐν λόγῳ δικαιούχων.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Διεύθυνσις Ἀνταλλαγῆς κατόπιν τῶν ὡς ἄνω διαμαρτυριῶν θὰ ἐκδώσῃ σχετικὴν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ μητρῴου διὰ τῆς ὁποίας θὰ συστήσῃ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ὡς ἄνω δυσκολιῶν καὶ περιορισμῶν.

—Αἱ ἀρχαιρεσίαι τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ἡμέραν διεξήχθησαν εἰς τὰ διάφορα ἐκλογικὰ τμήματα αἱ ἐκλογαὶ διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνωτέρω ἀρχαιρεσιῶν θὰ γνωσθῶσι σήμερον.

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον θὰ συνέλθῃ αὔριον διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ προεδρεῖον του.

—Πρόσφυγες βουλευταὶ εἰς Σάμον

Κατόπιν προσκλήσεως τῶν προσφύγων Σάμου ἀνεχώρησαν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκδρομῆς τῆς «Ἑνώσεως Σαμίων» εἰς Σάμον πλεῖστοι πρόσφυγες βουλευταί.

Οἱ ἐν λόγῳ βουλευταὶ κατὰ τὴν διήμερον παραμονήν των εἰς Σάμον θὰ ἐπιθεωρήσωσι τὰς ἐκεῖ προσφυγικὰς ἐγκαταστάσεις, καὶ θὰ φροντίσωσι νὰ γνωρίσωσι τὴν ἐν γένει κατάστασιν αὐτῶν.

ΨΑΘΑΚΙΑ
ΓΚΡΕΚΑ
Δφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΥΠΗΚΟΩΝ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΣ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ

Συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ ἀπὸ 2 Μαΐου ἐ. ἔ. Ν. Διατάγματος παρεσχέθη εἰς τοὺς συμφώνως τῷ Νόμῳ 3372 ἀποζημιουμένους Ἕλληνας ὑπηκόους καὶ δικαιούχους τῆς 9ης δηλώσεως τὸ δικαίωμα τῆς προσφυγῆς πρὸς ἀναθεώρησιν τῶν ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεων προσωρινῆς ἐκτιμήσεως διὰ τὴν ἐν Τουρκίᾳ ἐγκαταλειφθεῖσαν ἀκίνητον περιουσίαν των.

Κατόπιν τούτου προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμοῦντες ἀναθεώρησιν τῶν ἀνωτέρω προσωρινῶν ἀποφάσεων, ὅπως, τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 30ης Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ὑποβάλωσιν εἰς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν Δημοσίου Λογιστικοῦ (Γραφεῖον Νόμου 3372) πλατεῖα Μητροπόλεως τὰς αἰτήσεις αὐτῶν περὶ ἀναθεωρήσεως, ἐπισυνάπτοντες καὶ πᾶν σχετικὸν ἔγγραφον ἐνισχυτικὸν τοῦ ὅτι ἐκ παραδρομῆς ἢ πλάνης ἢ κακῆς ἐκτιμήσεως ἡ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῶν τριμελῶν Ἐπιτροπῶν προσωρινὴ ἀπόφασις εἶνε ἀβάσιμος καὶ ἄδικος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28ῃ Μαΐου 1928
Ὁ Ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Μυλωνᾶς

"ΙΖΟΤΤΑ-ΦΡΑΣΚΙΝΗ"
Isotta Fraschini
IF
MILANO
ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
Διὰ πληροφορίας καὶ προσφορὰς ἀποτανθήτω εἰς
Φ. Φ. ΡΩΣΣΗ—Ἀθῆναι
Ὁδὸς 3ης Σεπτεμβρίου ἀριθ. 28

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΥΔΡΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΛΑΡΙΣΣΗΣ
(Συνεταιρισμὸς Καταναλωτῶν)

Ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν 10ην Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. καὶ εἰς τὰ ἐν Λαρίσῃ Γραφεῖα τῆς Ἑταιρίας, τὴν προμήθειαν ὑλικῶν δικτύου ἠλεκτροφωτισμοῦ, προβλεπομένης συνολικῆς ἀξίας περίπου δραχμῶν 400.000 (τετρακοσίων χιλιάδων) συμφώνως τῇ ἐγκεκριμένῃ μελέτῃ καὶ τοῖς ὅροις συγγραφῆς.

Οἱ συναγωνισθησόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων συγγραφῆς ἐκ τοῦ οἰκείου τμήματος τῆς Ἑταιρίας κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
Νικόλαος Φίλιος

ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Τῆς ἐποχῆς εἰς μεγάλη ποικιλία, μοδέρνα, εὐθηνότατα. ΜΑΖΑΡ, Στοὰ Ἀρσακείου.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 4—6—28

Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 12 μεσημ.

«Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. Αἰγυπτιακὸν 10 π.μ. Σμύρνην, Κων)πολιν, Κωνστάντζαν.

«Ἀρκαδία» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.

«Φρίντων» 2 μ. μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἅγ. Σαράντα, Βρινδήσιον.

«Μάνα» 2 μ.μ. Αἴγινα, Μέθανα, Πόρον.

«Μαίρη Μ.» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην.

«Πόπη» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«Μαρία Λ.» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς.

«Ἀθῆναι» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον.

«Ἀτρόμητος» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν.

«Κεραυνὸς» 2 μ. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:
"ΕΔΙΣΣΩΝ"
4ην Ἰουλίου 6 μ. μ.
"ΒΥΡΩΝ"
25ην Ἰουλίου 6 μ. μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλ. 3.64.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

WHITE STAR LINE—RED STAR LINE
Ταχεῖα γραμμὴ Χερβούργου—Ν. Ὑόρκης—Καναδᾶ. Διάπλους Ὠκεανοῦ ἡμέραι 5 1/2.
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΧΕΡΒΟΥΡΓΟΥ

6 Ἰουνίου	s)s «Homeric»	τόν.	34.351
9 »	s)s «Lapland»	»	18.694
13 »	s)s «Majestic»	»	56.551
20 »	s)s «Olympic»	»	46.439
23 »	s)s «Belgenlad»	»	27.200
27 »	s)s «Homeric»	»	34.351

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς διὰ Χερβοῦργον τρὶς τῆς ἑβδομάδος.
Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν: Κον ΚΩΝΣΤ. ΤΣΙΜΠΗΝ Πλατεῖα Καραϊσκάκη ΠΕΙΡΑΙΑ. Κους Β. Παπαμωϋσῆ καὶ Α. Κομνίδην ὁδὸς Μ. Ἀλεξάνδρου 9 Θεσσαλονίκην. Κον Ν. Παπαναγόπουλον Ἁγ. Ἀνδρέου 55 Πάτρας.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)
ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜΜΗ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:
Τὸ θαλαμηγὸν
"ΑΝΔΡΟΣ"
τὴν 9ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ.μ.
Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμηγὸν
"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ"
τὴν 16ην Ἰουνίου Σάββατον 2 μ. μ.
ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίων εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προτιθέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύνανται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44 καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ. 3.37.

ΤΑ ΦΙΛΜΣ
ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ
Gevaert
κατασκευαζόμενα εἰδικῶς διὰ τὸ κλῖμα τῆς Ἑλλάδος εἶναι
ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΑ ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
Ζητήσατέ τα εἰς τὰ εἰδικὰ Καταστήματα
Ζητήσατε ἐπίσης παρὰ τῶν ἰδίων δωρεὰν τὸν Ἑλληνικὸν Ὁδηγὸν GEVAERT
Γεν. Ἀντιπρόσωποι διὰ τὴν Ἑλλάδα
Αφοι ΚΑΝΔΡΕΒΙΩΤΟΥ
Ὁδὸς Νίκης 20

Crème Simon
Ἐπιμεληθῆτε τὴν ὡραιότητά σας ὅπως ἐπιμελῆσθε τὴν ὑγείαν σας. Τὸ πρόσωπόν σας εἶναι ἕν λεπτὸν κόσμημα, τὸ ὁποῖον ὀφείλετε νὰ διαφυλάττετε.
Η ΚΡΕΜΑ ΣΙΜΟΝ
παρασκευαζομένη κατόπιν δεδοκιμασμένων συνταγῶν, ἀπαλύνει τὸ δέρμα ἀπὸ τὰ ἐλαττώματά του καὶ διαφυλάττει εἰς αὐτὸ ὡραιότητα, ὁμαλότητα καὶ τρυφερότητα. Δίδει λευκότητα καὶ διαύγειαν εἰς τὴν χροιὰν τοῦ προσώπου καὶ ἐμποδίζει τὸν σχηματισμὸν τῶν ῥυτίδων.
ΠΟΥΔΡΑ & ΣΑΠΩΝ
ΣΙΜΟΝ
PARIS

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ

Ἀθῆναι, 3 Ἰουνίου

Ἀξιότιμε Κύριε Διευθυντά,

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας …οποίησε πρὸ ἡμερῶν ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς ὅλα τὰ ἑστιατόρια θὰ …, κατὰ διαταγήν του ἀνοικτά, κα… …ηγορήσεις τῆς ἐκ περιτροπῆς ἀργίας. …ήθη μάλιστα ὅτι καὶ θὰ ἐτιμωροῦν… …σοι θὰ ἐπέμενον νὰ μὴν ἀνοίξουν …ον. Αἱ λοιπόν, ἂς λέγῃ τὸ ὑπουργεῖον ὅ,τι θέλει. Πολλὰ ἑστιατόρια ἔμειναν κλειστά.

Δὲν εἰσέρχομαι εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ …ήματος. Ἐμπορεῖ νὰ ἔχουν δίκαιον οἱ …οῦντες εἰς τὴν Κυριακὴν ἀργίαν …ἑστιατορίων, ἂν καὶ παράλογον εἶναι νὰ μὴ βρίσκῃ κανεὶς νὰ φάγῃ τὴν Κυριακήν... Ἀλλὰ δὲν πρόκειται τώρα περὶ αὐτοῦ. Ἄλλο θέλω νὰ εἰπῶ. Ὅταν τὸ Κράτος λαμβάνῃ μίαν ἀπόφασιν καὶ …δίδῃ μίαν διαταγήν, πρέπει νὰ παρακολουθῇ τὴν διαταγήν του μέχρι τῆς ἐφαρμογῆς της. Διότι εἶναι οἰκτρὸν θέαμα Κράτους ἐκδίδοντος διαταγάς, τὰς ὁποίας μερικοὶ πολῖται του γράφουν ἐκεῖ ποὺ κάποιος ὑπουργὸς κάποτε ἔγραψε τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, εἰς τὰ παλαιά του ὑποδήματα δηλαδή...

Ὅταν τὸ Κράτος δὲν ἠμπορῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς διαταγάς του, καλύτερον καὶ ἀξιοπρεπέστερον θὰ ἦτο νὰ μὴ τὰς ἐκδίδῃ ποτέ. Ἢ ἔχω λάθος;

Μετὰ προσηκούσης τιμῆς
Νομιμόφρων πολίτης

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Φίλε κ. συνάδελφε,

Ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι …βάλλεται αὔριον εἰς τὴν Βουλήν, παρὰ …κυνθίου βουλευτοῦ, εἰσηγητικὴ ἔκθεσις …ὰ σχεδίου νόμου περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τὴν χήραν τοῦ ἀειμνήστου πολι…οῦ ἀνδρὸς Κωνσταντίνου Ἀργασάρη …ουβάρδου καὶ νὰ σᾶς παρακαλέσω ὅπως …ώσητε μεθ' ἡμῶν τὴν φωνήν σας ὑπὲρ τῆς δικαίας ταύτης ἀξιώσεως τοῦ λαοῦ τῆς Ζακύνθου, ὅστις, ἀνεξαρτήτως πολιτικῶν φρονημάτων, ἐζήτησε τοῦτο πρὸ …ῶν δι' ἀναφορᾶς του ἀπὸ τὴν ἐθνικὴν ἀντιπροσωπείαν, ἡ ὁποία οὐδὲν ἄλλο θὰ πράξῃ, διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ σχετικοῦ νομοσχεδίου, παρὰ νὰ τιμήσῃ ἑαυτήν.

3)6)28

Μετὰ φιλικωτάτων αἰσθημάτων
Α. Ι. Ζώντος
Διευθυντὴς ἐφημ. «Ἑπτανησιακὴ Ἠχὼ»

ΤΙ ΤΟΥΣ ΛΕΙΠΕΙ

Φίλη «Πρωΐα»,

Τὰς βενιζελικὰς ἐφημερίδας ἀπασχολεῖ τώρα τὸ ζήτημα τῶν ὑπαρχηγῶν τοῦ κόμματος. Λέγουν: Ὁ ἀρχηγὸς ἐπανευρέθη· ἀλλὰ δι' ὑπαρχηγοὺς τί θὰ κάμωμεν;

Ἐμένα μοῦ φαίνεται, ὅτι ἐκεῖνο ποὺ τοὺς λείπει εἶνε οἱ ὀπαδοί.

Ἀντιβενιζελικὸς

ΞΕΝΑΙ ΚΑΙ ΙΔΙΑΙ ΕΥΘΥΝΑΙ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἡ σημερινὴ «Πατρὶς» κατανέμουσα εὐθύνας εἰς διαφόρους βενιζελικοὺς παράγοντας γράφει σὺν τοῖς ἄλλοις:

«Προκειμένου περὶ τοῦ κ. Καφαντάρη, δὲν ὑπῆρξεν ἀσφαλῶς καὶ οὗτος ξένος πρὸς τὰς κυβερνητικὰς εὐθύνας τῆς περιόδου τοῦ 1917—1920 ἐφ' ὅσον ἀπετέλεσε μέλος τῆς Κυβερνήσεως».

Σύμφωνοι. Ἀλλ' ἂν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, μέλος τῆς βενιζελικῆς κυβερνήσεως τῆς περιόδου 1917—1920 ἀπετέλει καὶ ὁ ἱδρυτὴς καὶ ἰδιοκτήτης τῆς «Πατρίδος» κ. Σῖμος. Περὶ ἰδίων λοιπὸν εὐθυνῶν δὲν θὰ ὁμιλήσῃ ἡ «Πατρὶς» τοῦ κ. Σίμου;

Ἀθῆναι, 3 Ἰουνίου

Χαιρετῶ
Κ. Γ. Δ—ρης

ΚΟΝΔΥΛΗΣ......ΣΩΤΗΡ

Θεσσαλονίκη, 1 Ἰουνίου 1928

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Σᾶς παρακαλῶ νὰ ὑποστηρίξετε τὸ δίκαιόν μας. Συμβαίνει τὸ ἑξῆς: Ἐδῶ ἐμεῖς οἱ γεωργοὶ Μακεδόνες ἔχομεν μεγάλην παραγωγὴν λαχανικῶν καὶ δὲν ξεύρομεν τί νὰ τὰ κάμωμεν, ἀφοῦ ἡ κυβέρνησις μᾶς ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴν εἰς τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα καὶ ἰδίως εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἐσεῖς τρώγετε τὰ λαχανικὰ πανάκριβα, λόγῳ τῆς ἐλλείψεώς των. Δὲν εἶνε ἀκατανόητος αὐτὴ ἡ τακτικὴ τῆς κυβερνήσεως; Συνεκροτήσαμεν, λοιπὸν κ' ἐμεῖς ἕνα συνέδριον καὶ ὑπεβάλομεν εἰς τὴν κυβέρνησιν ψήφισμα. Ἂν ἡ κυβέρνησις δὲν εἰσακούσῃ τὰ αἰτήματά μας εἴμεθα χαμένοι ἄνθρωποι. Ἐκτὸς ἂν πρόκειται νὰ περιοδεύσῃ τὰ μέρη μας ὁ κ. Κονδύλης, ὁπότε θὰ δημιουργηθῇ μεγάλη ζήτησις λαχανικῶν καὶ φρούτων φρέσκων καὶ σάπιων καὶ θὰ σωθοῦμε....

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν φιλοξενίαν.

Μακεδὼν λαχανοκηπουρὸς

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΙ ΚΑΙ ΕΞΟΙΚΟΝΟΜΗΣΙΣ

Ἀθῆναι, 3 Ἰουνίου

Κύριε Διευθυντά,

Ἡ «Ἑστία» σήμερον γράφει ὅτι δὲν ἐπροξένησεν ἀγαθὴν ἐντύπωσιν εἰς τὴν Κοινὴν Γνώμην ἡ ἵδρυσις καὶ ὑφυπουργείου Συγκοινωνίας, πρᾶξις ἀντικειμένη εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ τελευταίως ἀνασχηματισθεῖσα ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην οἰκονομιῶν. Ἀλλ' ἀκριβῶς...ἐξοικονόμησις καὶ ἑνὸς διποῦ μας πρόκειται νὰ γίνῃ. Τί γκρινιάζει, λοιπόν, ἡ «Ἑστία»;

Μετὰ τιμῆς
Ἐλευθερόφρων ἀναγνώστης

Η ΟΔΟΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ

Ἀθῆναι, 2 Ἰουνίου 1928

Κύριε Διευθυντά,

Ἔχω τὴν ἀτυχίαν νὰ κατοικῶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεμιστοκλέους, ἑνὸς δρόμου ποὺ ἔχει πλάτος μόλις τρία μέτρα καὶ πεζοδρόμια μισὸ μέτρο. Λογαριάστε, λοιπόν, ὅτι εἰς ἕνα τόσο στενὸν δρόμον ἀνεβοκατεβαίνουν διαρκῶς αὐτοκίνητα, ταξὶ καὶ λεωφορεῖα. Ἔτσι ἐμεῖς οἱ πεζοὶ κινδυνεύομεν κάθε στιγμὴν νὰ διαμελισθῶμεν. Σήμερον ἕνα αὐτοκίνητον παρέσυρε μίαν νεαρὰν κόρην, καθημερινῶς δὲ ἀπὸ τὸ ἀστυνομικὸν δελτίον δὲν λείπει αὐτοκινητικὸν δυστύχημα συμβαῖνον εἰς τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους. Θὰ ἦτο εὔκολον νὰ τερματισθῇ ἡ ἀφόρητος αὐτὴ κατάστασις ἂν ὥριζεν ἡ ἀστυνομία ν' ἀνεβαίνουν ἀπὸ τὴν ὁδὸν Θεμιστοκλέους τ' αὐτοκίνητα καὶ νὰ κατεβαίνουν ἀπὸ τὴν παράλληλόν της ὁδὸν Προαστείου, τὰ δὲ λεωφορεῖα τῆς συγκοινωνίας Ἀρσακείου—Πολυγώνου νὰ διέρχωνται διὰ τῶν ὁδῶν Μεταξᾶ—Χαριλάου Τρικούπη, ὅπως πρὸ δύο μηνῶν. Καὶ εἶναι μέν, πρὸς δυστυχίαν μας, ἀσφαλτοστρωμένη ἡ ὁδὸς Θεμιστοκλέους, δι' αὐτὸ δὲ καὶ τὴν προτιμοῦν τὰ αὐτοκίνητα, ἀλλὰ τί ὠφελεῖ ἡ ἀσφαλτόστρωσις, ὅταν καταντᾷ ἀδιάβατος ὁ δρόμος αὐτὸς γιὰ μᾶς τοὺς πεζούς; Μὴν ἔσωνε ποτὲ ν' ἀσφαλτοστρωθῇ...

Μεθ' ὑπολήψεως
Παρόδιος

ΤΜΗΜΑΤΑ Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς, Ἰταλικῆς καὶ Γερμανικῆς, μὲ προετοιμασίαν διὰ ἐμπορικὸν δίπλωμα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Σχολήν, ὁδ. Ἱεροσολύμων 4, πάροδος ὁδ. Ἁγ. Μελετίου, στάσις Λεβίδου. Τμῆμα διακοσμητικῶν τεχνῶν. Γίνονται δεκταὶ μαθήτριαι καὶ μικροὶ μαθηταὶ ὡς οἰκότροφοι.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Αἰτήματα τῶν μαθητῶν Γυμνασίου Κορίνθου

ΚΟΡΙΝΘΟΣ (Ταχ)κὴ ἀντ)σις). — Εἰς τὴν οἰκονομικὴν καταστροφὴν τὴν ὁποίαν ὑπέστημεν προστίθεται ἤδη καὶ ἡ καταστροφὴ τῶν μαθητῶν, διὰ τῆς αὐστηρότητος τῶν ὑπουργικῶν διαταγμάτων τῶν … τοὺς μαθητὰς τῆς σεισμοπλήκτου περιφερείας Κορίνθου, συνεπείᾳ τῶν ὁποίων κινδυνεύουν ν' ἀπορριφθῶσιν τὰ 2)3 τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου Κορίνθου, κατὰ τὰς ἀνακοινώσεις τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τοῦτο διότι οἱ προφορικοὶ βαθμοὶ τῆς β' ἑξαμηνίας δὲν θὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἐπὶ 300 μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου μας 200—250 θ' ἀπορριφθῶσιν ἀσφαλῶς ἢ θὰ ἐπανεξετασθῶσι κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον.

Πάντες οἱ μαθηταὶ διατελοῦμεν ἐν ἀπογνώσει διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ διατάγματος τῆς 14ης Μαΐου 1927 περὶ ἀπολυτηρίων καὶ προαγωγικῶν ἐξετάσεων καὶ ἐξαιτούμεθα νὰ γίνουν δεκτὰ τὰ κάτωθι αἰτήματα παρὰ τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου ἵνα μὴ εἰς τὴν ἀνεπανόρθωτον καταστροφήν μας προστεθῇ καὶ δευτέρα τοιαύτη.

1ον) Νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ διάταγμα τοῦ 1923.

2ον) Νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ προφορικοὶ βαθμοὶ β' ἑξαμηνίας καὶ

3ον) Οἱ παραπεμπόμενοι εἰς ἐξέτασιν κατὰ μῆνα Σεπτέμβριον ὑποστῶσιν αὐτὰς τὸν Ἰούνιον.

Ἐπιτροπὴ Μαθητῶν Γυμνασίου Κορίνθου

Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία

ΚΕΡΑΣΙΤΣΑ (Τεγέας). (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία, ἀρχίσασα καὶ ἐν τῇ πόλει μας ἐνεργὸν δρᾶσιν πρὸς ἐπίτευξιν διαφόρων κοινωφελῶν σκοπῶν, ἐπέτυχε πλήρως εἰς τὸ ἔργον της, ἀποδώσασα πλουσίως τοὺς καρποὺς τῶν εὐγενῶν προσπαθειῶν της.

Ἐκτὸς τῆς πλουσίας γεωργοκτηματικῆς βιβλιοθήκης, ἀνοικτῆς καθ' ἑκάστην χάριν τῶν γεωργῶν, ἡ ὁποία κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ Σωματείου «Ἀναμορφωτικὴ Γεωργικὴ Ἑταιρία», διοργανώνονται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν διαλέξεις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἠθικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξυψώσεως τῶν κατοίκων καθὼς καὶ τῆς χορηγήσεως πάσης χρησίμου εἰς τὸν γεωργικὸν πληθυσμὸν ὁδηγίας διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς καὶ τὴν πρόοδον ἐν γένει τῶν γεωργικῶν συμφερόντων.

Εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἐπίσης τῆς «Ἀναμορφωτικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρίας» ὀφείλεται ἡ συστηματικὴ καταπολέμησις τῶν ἀκρίδων ἐν τῇ περιφερείᾳ μας, καθὼς καὶ πᾶσα καλὴ προσπάθεια πρὸς ἐξωραϊσμὸν καὶ εὐημερίαν τῆς κοινότητός μας, παρεχομένης πάντοτε ὑπὸ τῶν κατοίκων ἀμερίστου τῆς ὑποστηρίξεως τῶν εὐγενῶν τῆς Ἑταιρίας προσπαθειῶν.

Ἡ συγκοινωνία Μακεδονίας καὶ Θράκης

ΚΑΒΑΛΛΑ. (Ταχ)κὴ ἀνταπόκρισις). — Μολονότι ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς συνδέσεως τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας μετὰ τῆς Θράκης διὰ συγκοινωνιακῆς ἀρτηρίας δυναμένης ὄχι μόνον τὸ σπουδαιότατον ἐμπόριον τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν νὰ ἐξυπηρετήσῃ σημαντικῶς, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ στρατιωτικῆς ἀπόψεως νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἀρκούντως τὴν χώραν, οὐδέποτε, δυστυχῶς, ἀποτελεσματικὴ ἐνέργεια πρὸς κατασκευὴν της ἐγένετο μέχρι τοῦδε.

Ἐναρξις μόνον τῆς κατασκευῆς τοῦ ἔργου ἐγένετο πρὸ διετίας ὑπὸ τῆς διλοχίας Ὀθωμανῶν, τοῦ συσταθέντος τότε ἐργατ. τάγματος, χωρὶς νὰ προχωρήσῃ εἰμὴ εἰς ἐλάχιστον μέρος, ἀπὸ Ν. Καρβάλης μέχρι Χρυσουπόλεως, τοῦ λοιποῦ μεγάλου τμήματος ἀπομείναντος εἰς τὴν αὐτὴν ὡς καὶ πρότερον ἀθλιότητα.

Ὡς νὰ μὴ ἤρκει δὲ ἡ ἀθλιότης τῆς συγκοινωνιακῆς ὁδοῦ τῆς συνδεούσης τὴν Καβάλλαν μὲ τὴν Ξάνθην, ἡ ἐπὶ τοῦ Νέστου γέφυρα τοῦ Ὀξιλὰρ ὑπέστη σημαντικὴν βλάβην ἀπὸ πέρυσιν, ἀποκοπείσης οὕτω τελείως τῆς συγκοινωνίας μετὰ τῆς γείτονος ἐμπορικῆς πόλεως, χωρὶς μέχρι τοῦδε νὰ γίνῃ καμμία σοβαρὰ προσπάθεια πρὸς ἐπισκευήν της. Ἐκτὸς ἂν θέλουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ ὑπολογίσωμεν ὡς ἐργασίαν τὴν μετάβασιν ἐπὶ τόπου ἑνὸς συνεργείου, τὸ ὁποῖον μᾶς προσέφερε τὴν ἐκδούλευσιν της... ἀποκοπῆς τῆς παλαιᾶς ξυλίνης γεφύρας, ἀναχωρῆσαν εὐθὺς μετὰ τὴν θαυματουργὸν αὐτὴν ἐνέργειαν!

Παρὰ τῶν διαφόρων ὀργανώσεων Καβάλλας καὶ Ξάνθης ἐγένοντο ἀλλεπάλληλα διαβήματα παρὰ τοῖς ἁρμοδίοις πρὸς κατασκευὴν τοὐλάχιστον τῆς γεφύρας Ὀξιλάρ, διὰ νὰ ἐπανασυνδεθῇ ἡ ἀποκοπεῖσα μεταξὺ τῶν δύο πόλεων συγκοινωνία, ἔστω καὶ ἂν αὐτὴ εὑρίσκεται εἰς κακὴν κατάστασιν, ἀφοῦ, ἄλλως τε, ἐχάσαμεν πᾶσαν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὐτυχήσωμεν νὰ ἀποκτήσωμεν ἀρτηρίαν δυναμένην νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου μας.

Δὲν φανταζόμεθα νὰ ζητοῦμεν οὔτε πολλά, οὔτε παράλογα πράγματα. Ζητοῦμεν νὰ μᾶς διορθώσουν ἔστω καὶ αὐτὸ ποὺ μᾶς ἐχάλασαν αὐτοὶ οὗτοι οἱ λεγόμενοι ἁρμόδιοι, διὰ νὰ μὴ μένωμεν ἐν πλήρει ἀποκλεισμῷ ἀπὸ τὴν λοιπὴν ἐπαρχίαν, ὑφιστάμενοι ἀνυπολογίστους ζημίας, ἀπὸ ἐμπορικῆς πρὸ πάντων ἀπόψεως. Ἂν καὶ ἡ ἀξίωσίς μας αὐτὴ θεωρεῖται ὑπερβολική, ἂς μᾶς τὸ δηλώσουν τοὐλάχιστον καθαρά, διὰ νὰ τὸ πάρωμεν ἀπόφασιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Ἰσ. Θωμάτογλου. Βέρροιαν.—Κατεχωρήθησαν ἅπαντες οἱ συγκληρονόμοι εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Ἀδάνων. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα πρὸς ἀποστολὴν ἐκδοθέντων χωριστῶν ἀντιγράφων ὑπευθύνων δηλώσεων.

κ. Γ. Ἐξαρχόπουλον, ἐνταῦθα.— Ὁμοίως διὰ τὴν ἀποστολὴν ἀντιγράφων πράξεων τῶν συγκληρονόμων καταχωρηθέντων εἰς τὸ φύλλον Ὀκλαλῆ Δέρκων.

κ. Δημ. Ἠλιάδην, Σπάρτην.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἀπτὰλ ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 4.

κ. Κ. Ἀθανασιάδην, Σπάρτην.—Ὁμοίως ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 1.

κ. Κ. Καϊλιάλην, Καρδίτσαν.— Δὲν ἔχετε τὸ δικαίωμα. Ἐπιτρέπεται μόνον εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς πρώτης γυμνασιακῆς τάξεως.

κ. Μαρίαν Ι. Κρητικοῦ, Πάτρας.— Ἐγένετο ἡ δέουσα ἐνέργεια, δύνασθε δὲ νὰ μεταβῆτε κατὰ τὴν 1 Ἰουλίου εἰς τὸ αὐτόθι ταμεῖον πρὸς παραλαβὴν τοῦ νέου φυλλαδίου.

κ. Δ. Καραμανώλην, Βούταιναν.— Οἱ κανονισμοὶ ἐξηντλήθησαν. Αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 3 Ἰουλίου. Αἱ ἐξετάσεις θὰ γίνουν τὴν 10 Αὐγούστου. Ἀριθμὸς εἰσακτέων 20. Ἀπαιτοῦνται: Αἴτησις γονέως ἢ κηδεμόνος, πιστοποιητικὸν δημάρχου ἢ προέδρου κοινότητος ὅτι ὁ ὑποψήφιος ἐγεννήθη κατὰ τὰ ἔτη 1911—1914 καὶ ὅτι φέρεται ἐγγεγραμμένος εἰς τὰ μητρῷα τῶν ἀρρένων. Ἀπολυτήριον σχολαρχείου μετὰ διαγωγῆς ἀνεπιλήπτου. Ἀντίγραφον ποινικοῦ μητρῴου ὅτι δὲν κατεδικάσθη. Ἐξεταστέα μαθήματα: Ἑλληνικά, πρακτικὴ ἀριθμητική, στοιχεῖα γεωμετρίας, ἑλληνικὴ ἱστορία καὶ γεωγραφία.

κ. Ν.Σ. Παπούλην, Ἄμφισσαν.— Κατεχωρήθητε εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Λεβησίου. Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ γραμματόσημα διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν δικαιολογητικῶν σας.

ΕΝΟΡΙΑΚΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓ. ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ
ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ

Ἀκυρωθέντων τῶν πρακτικῶν τῆς μειοδοτικῆς δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ ναοῦ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων τῆς Ν. Ἰωνίας, προκηρύσσεται νέα ἐπαναληπτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν Κυριακὴν 10 Ἰουνίου 1928 καὶ ὥραν 12—1 μ.μ., διεξαχθησομένη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησίας καὶ συμφώνως μὲ τοὺς νόμους περὶ δημοσίων ἔργων.

Οἱ ὅροι τῆς μειοδοσίας εὑρίσκονται κατατεθειμένοι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιτροπῆς Ἁγίων Ἀναργύρων, ὧν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην οἱ ἐνδιαφερόμενοι. Οὐδεὶς θὰ εἶνε δεκτὸς εἰς τὸν διαγωνισμόν, γενόμενον δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν, ἂν μὴ προσαγάγῃ διὰ τὴν ἐκ 40000 δραχ. ἐγγύησιν γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων.

Ἐν Ν. Ἰωνίᾳ τῇ 31 Μαΐου 1928
Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΩΝ

Ἡ Ἀνώνυμος Οἰκοδομικὴ Ἑταιρεία «Τέκτων», ἐντολῇ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν, διὰ τὰ ἔργα ὁδοποιίας τοῦ συνοικισμοῦ Νέας Φιλαδελφείας:

1ον) Διὰ 10.000 κ. μ. χαλίκων ὁδοστρώσιας.
2ον) Διὰ 500 κ.μ. χαλίκων μηχανῆς.
3ον) Διὰ 250 κ.μ. ἄμμου θαλασσίας.
4ον) Διὰ 40 κ. μ. λευκῆς ξυλείας.
5ον) Διὰ 15 τόννους καυσοξύλων.
6ον) Διὰ 5 τόννους στρογγυλῶν σιδήρων
7ον) Διὰ 3 τόννους ὀρυκτελαίου.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 6ην Ἰουνίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τῷ Τεχνικῷ Γραφείῳ τοῦ ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως.

Οἱ ὅροι προκηρύξεων εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Τέκτων» (Σανταρόζα 1) εἰς διάθεσιν τῶν ἐνδιαφερομένων.

Σημείωσις: Διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ὡς ἄνω χαλίκων ὁδοστρωσίας γίνονται δεκταὶ καὶ μεμονωμέναι προσφοραὶ κατ' ἐλάχιστον ἐκ 1000 κ. μ.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως

ΙΙ ΜΕΡΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Δυνάμει τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1926 Ν. Δ. «Περὶ τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατοῦ» καὶ πρὸς συμπλήρωσιν:
2 θέσεων τεχνιτῶν μηχανουργῶν πυροβόλων,
4 θέσεων τεχνιτῶν ὁπλοδιορθωτῶν,
1 θέσεως τεχνίτου πυροτεχνουργοῦ,
1 θέσεως τεχνίτου σαγματοποιοῦ (σαγμάτων ἐν γένει καὶ σκυτοράφου),
5 θέσεων τεχνιτῶν πεταλωτῶν

Προσκαλοῦμεν

τοὺς ἰδιώτας τεχνίτας τοὺς ἐπιθυμοῦντας ὅπως καταταγῶσιν εἰς τὸ στράτευμα ὡς μόνιμοι τεχνῖται ὅπως μέχρις Ἰουλίου 1928 ὑποβάλωσιν ἡμῖν:
1) Αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου.
2) Πιστοποιητικὸν Εἰσαγγελέως ὅτι δὲν κατεδικάσθησαν εἰς ἀξιόποινον πρᾶξιν.
3) Ἀπολυτήριον τοῦ στρατοῦ ἢ πιστοποιητικὸν τοῦ οἰκείου στρατολογικοῦ γραφείου ὅτι νομίμως ἀπηλλάγησαν (Διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας ὁπλίτας ἀντίγραφον φύλλου μητρῴου).
4) Πιστοποιητικὰ ἅτινα ἔχουσι περὶ τῆς τέχνης τὴν ὁποίαν γνωρίζουσιν.

Οἱ κατατασσόμενοι δέον νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν ἀπὸ 20—32 ἐτῶν συμπεριλαμβανομένου.

Δύνανται νὰ καταταγῶσι καὶ ὁπλῖται ὑπηρετοῦντες ἤδη μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τετραμήνου ἀτομικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Οἱ προϋπηρετήσαντες ὡς τεχνῖται μὲ τὸν βαθμὸν δεκανέως ἢ λοχίου κατατάσσονται μὲ τοὺς βαθμοὺς τούτους. Ἅπαντες οἱ λοιποὶ κατατάσσονται ὡς στρατιῶται.

Οἱ τὸ πρῶτον κατατασσόμενοι ἀναλαμβάνουσιν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐπὶ διετίαν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὁποίας δύνανται νὰ ἀνακατατάσσωνται, ἐὰν ἐπιθυμῶσι, δι' ἓν ἑκάστοτε ἔτος.

Ἀποδοχαὶ

Στρατιῶται	1.000	δρχ.	μηνιαίως
Δεκανεῖς	1.200	»	»
Λοχίαι	1.400	»	»
Ἐπιλοχίαι	1.600	»	»

Μεθ' ἑκάστην ἀνακατάταξιν καὶ μέχρι 5 τοιούτων αὔξησις κατὰ 5 ο)ο τῶν ὡς ἄνω ἀποδοχῶν. Ἄρτος καὶ δημόσια εἴδη (ἱματισμός, ὑπόδησις, ὅσα χορηγοῦνται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς ὁπλίτας τοῦ Στρατεύματος), δωρεάν.

Συμμετοχὴ εἰς τὸ συσσίτιον τῶν ὁπλιτῶν ἐπὶ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου.

Ἰατρικὴ περίθαλψις αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του δωρεάν. Δικαίωμα ἀγορᾶς φαρμάκων ἐκ τῶν Στρατιωτικῶν Φαρμακείων, Στρατωνισμός.

Δύνανται νὰ προαχθῶσιν εἰς Ἀξ)κοὺς Ἀρχιτεχνίτας ἔχοντες μετὰ ταῦτα ἐλευθέραν προαγωγήν.

Οἱ ἀποχωροῦντες τῆς ὑπηρεσίας μετὰ δεκαετῆ συνεχῆ ὑπηρεσίαν καὶ μὴ προαχθέντες εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ)στοῦ, ἀπολαμβάνουσιν ἐφ' ἅπαξ διπλάσιον ποσὸν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν τοῦ βαθμοῦ, καθ' ὃν ἀπολύονται, οἱ δὲ ἀποχωροῦντες μετὰ 15ετίαν ἀπολαμβάνουσιν ὁμοίως ἐφάπαξ τριπλάσιον ποσὸν τῶν ἐτησίων ἀποδοχῶν των.

Οὕτω Ἐπιλοχίας τεχνίτης ἀποχωρῶν μετὰ 15ετῆ ὑπηρεσίαν λαμβάνει ἐφάπαξ 72.000 δραχμάς, μετὰ 10ετῆ ὑπηρεσίαν 48.000, Λοχίας μετὰ 15ετίαν λαμβάνει 63,000 δρχ., μετὰ 10ετίαν λαμβάνει 42.000 δραχμάς.

Πάντες οἱ ὑποβαλόντες αἰτήσεις κατατάξεως μέχρι τῆς ὡς ἀνωτέρω ὁριζομένης ἡμερομηνίας δέον τὴν 26ην Ἰουνίου νὰ παρουσιασθῶσιν ἡμῖν εἰς τὴν κεκανονισμένην ἐξέτασιν πρὸς κατάταξιν εἴς τινα τῶν Μονάδων τῆς Μεραρχίας.

Ἀθῆναι τῇ 25 Μαΐου 1928.
Α. ΕΔΙΠΙΔΗΣ
Συντ)χης Πεζικοῦ

ΠΑΙΔΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΙ
Εἰς πλουσιωτάτην συλλογήν, νέους χρωματισμούς, νέα μοδέλλα ἐαρινῆς καὶ θερινῆς περιόδου.
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΑΙΟΛΟΥ 19 Γ (45)
Ἔναντι Ἁγίας Εἰρήνης

Ἐπανελθὼν ἐκ Βερολίνου ὁ χειρουργὸς οὐρολόγος κ. ΖΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΪΡΗΣ δέχεται 4-5 μ.μ. Θεμιστοκλέους 21 (γωνία Ἀκαδημίας). Τηλέφ. 69.

ΤΡΙΦΥΛΛΙΟΝ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία τῆς Λίμνης Κωπαΐδος ἔχει πρὸς πώλησιν 1000 περίπου τόννους τριφυλλίου, ἀρίστης ποιότητος, ἐφετεινῆς ἐσοδείας, δεματοποιημένου δι' ἀτμοκινήτου πιεστηρίου εἰς δέματα βάρους περίπου 35 ὀκάδων, παραδοτέου ἐπὶ βαγονίου εἰς Σταθμὸν Ἀλιάρτου τοῦ Σιδηροδρόμου Λαρίσσης. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὴν ἀγορὰν ὁλοκλήρου τῆς ποσότητος ἢ μέρους ταύτης δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν ἐγγράφως ἢ προφορικῶς προσφορὰν εἰς τὰ ἐν Ἀλιάρτῳ γραφεῖα αὐτῆς.

Kodak
ARNOB

Ἡ νέα φωτογραφικὴ μηχανὴ KODAK εἶνε ἁπλουστάτη· οὐδενὸς κόπου καὶ οὐδεμιᾶς θυσίας ἐφεισθησαν διὰ νὰ κάμουν τὸν χειρισμόν της σχεδὸν αὐτόματον.
Κανονίζεται ἐξαιρετικὰ εὔκολα καὶ ἔτσι ἡ ὡραία φωτογραφία μὲ ἕνα KODAK ἔγινε τὸ εὐκολώτερον πρᾶγμα.
Ζητήσατε νὰ ἰδῆτε τὴ νέα φωτογραφικὴ μηχανὴ KODAK. Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα φωτογραφικῶν εἰδῶν.

"ΒΟΤΡΥΣ"
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΩΝΥΜΟΣ
Κεφάλαιον Μετοχικὸν καὶ Ἀποθεματικὸν
ΔΡΑΧ. 57,500,000
Τὴν 31 Δεκεμβρίου 1926
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ
Ὁδὸς ΑΘΗΝΑΣ 27α
ΟΙΝΟΙ ΧΥΜΑ: Λευκοί, ἐρυθροὶ γλυκεῖς, μοσχάτοι.
ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΦΙΑΛΑΣ: Ἐπιτραπέζιοι, ἐπιδόρπιοι, ὀρμητικοί, τονωτικοί.
ΒΕΡΜΟΥΤ ἐκ παλαιοῦ μοσχάτου οἴνου.
ΜΑΥΡΟΔΑΦΝΗ ἀπαράμιλλος.
ΠΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΣΤΑΓΜΑ ΟΙΝΟΥ ΒΟΤΡΥΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΝΙΑΚ
ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων Γαλλικῶν Κονιὰκ
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΚΕΝΤΡΑ ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΕΩΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΤΟ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΑΣΤΙΓΓΟΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΚΑΝΙΚΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΙΜΗΛΙΩΝ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεττανίας ἐξερχόμενος τῆς Ἀγγλικῆς ἐκκλησίας μετὰ τὴν χθεσινὴν δέησιν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Ἄστιγγος.

Χθὲς τὴν 10.30' π.μ. ἐτελέσθη εἰς τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ ἡ κατάθεσις στεφάνων ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐντὸς τοῦ ὁποίου φυλάσσεται ἡ καρδία τοῦ Ἄστιγγος.

Εἰς αὐτὴν παρέστησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ Λαίδη Λωραίν, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακόπουλος, Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος, Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Στόλου κ. Μακκᾶς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ναυτικοῦ Ἐπιτελείου κ. Μαλικόπουλος, ὁ Ἀρχηγὸς καὶ τὰ μέλη τῆς Ναυτικῆς Ὀργανωτικῆς Ἀποστολῆς, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ Ναυτικοῦ, ἡ τῶν ἑορτῶν τῆς ἑκατονταετηρίδος τοῦ Ἄστιγγος Ἐπιτροπὴ καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Τὰς εὐχὰς κατὰ τὴν δέησιν ἀπήγγελλεν ὁ Ἄγγλος ὀργανωτὴς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Χαλίντεϋ.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν τὸ ὄργανον τοῦ ναοῦ ἐπαιάνισε τὸν Ἑλληνικὸν καὶ Ἀγγλικὸν ὕμνον.

Ἀκολούθως πρὸ τῆς πλακὸς τοῦ ἐντὸς τοῦ ναοῦ μνημείου τοῦ Ἄστιγγος κατετέθησαν στέφανοι ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Λωραὶν ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, τοῦ κ. Ἀθανασιάδη ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς.

Ἡ κατάθεσις τῶν στεφάνων συνωδεύετο ἀπὸ ὀλιγολόγους προσφωνήσεις. Στέφανοι κατετέθησαν ἐπίσης ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Ἀγγλικοῦ ναυτικοῦ κλπ.

Τὰς τιμὰς ἀπέδωσε ναυτικὸν ἄγημα παρατεταγμένον πρὸ τοῦ ναοῦ.

Εἰς τὸ «Ραινεσάνς» τῆς Κηφισσιᾶς παρέθεσε τὴν 1ην μ.μ. ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἀγγλικῆς Ναυτικῆς Ἀποστολῆς ἐπίσημον πρόγευμα εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ κ.κ. ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Ναυτικῶν, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

* * *

Χθὲς τὴν 11 π.μ. παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων ἐγένοντο ἐν τῷ Ἱστορικῷ καὶ Ἐθνολογικῷ Μουσείῳ τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐνθυμίων τοῦ Ἄστιγγος, συναχθέντων τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ καθηγητοῦ καὶ προέδρου τῆς ἑταιρείας κ. Κ. Ράδου.

Τὰ ἐνθύμια αὐτὰ ἀποτελοῦνται ἐν πρώτοις ἀπὸ φωτογραφίας τῶν διαφόρων πεδίων τῆς πολεμικῆς ναυτικῆς δράσεως τοῦ Ἄστιγγος: Μπούρτζι, φρούρια τοῦ Ναυπλίου, φρούριον τοῦ Βόλου, Τρίκκερι, φρούριον τοῦ Ναυαρίνου, Ἰτέα, Ρίον καὶ Ἀντίρριον, ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διῆλθε βαλλόμενος ἀπὸ τὰ τουρκικὰ πυροβολεῖα, φρούριον Βασιλάδι, πρὸ τοῦ Μεσολογγίου, καί, τέλος, τὸ Αἰτωλικόν, κατὰ τὴν προσβολὴν τοῦ ὁποίου ἐτραυματίσθη, καὶ ἀπέθανε, μεταφερόμενος εἰς Ζάκυνθον, ὡς καὶ διαφόρους προσωπογραφίας τοῦ μεγάλου φιλέλληνος εἰς διαφόρους περιόδους τῆς ζωῆς του: ἀπὸ τῆς ἐποχῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο κυβερνήτης τῆς ἀγγλικῆς ἡμιολίας «Καγκουροῦ» μέχρι ἐκείνης κατὰ τὴν ὁποίαν ἦτο ἀρχηγὸς τῆς ἑλληνικῆς μοίρας τοῦ κορινθιακοῦ κόλπου, εἰκόνες τῶν Τομπάζηδων, τοῦ φίλου του καὶ θαυμαστοῦ του Ἀμερικανοῦ φιλέλληνος Σαμουὴλ Χάου, ὁ ὁποῖος ὑπηρέτησεν ὡς ἰατρὸς τῆς «Καρτερίας», καὶ διάφοροι ὑδατογραφίαι βρικίων καὶ κορβεττῶν τῆς μοίρας Τομπάζη, ἐν τῇ ὁποίᾳ κατ' ἀρχὰς ὑπηρέτησεν ὁ Ἄστιγξ ὡς κυβερνήτης τοῦ «Θεμιστοκλῆ».

Ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα εἶνε μία ὑδατογραφία παριστῶσα τὴν «Καρτερίαν» ζωγραφισθεῖσα ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ Ἄστιγγος καὶ δωρηθεῖσα εἰς τὸν Ἐμμανουὴλ Τομπάζην, ἐκτιθεμένη ὑπὸ τῆς κ. Διαμαντοπούλου, καὶ τὰ πολυτιμότατα χειρόγραφα τοῦ Ἄστιγγος, ἐκτιθέμενα ὑπὸ τῆς ἀγγλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς.

Εἰς τὰ χειρόγραφα ταῦτα ὑπάρχει ἡ διαθήκη τὴν ὁποίαν συνέταξε τὴν 29 Ἰουνίου 1826 ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Περσεβεράνς» διαθήκη σύντομος, σφραγισμένη μὲ τὸ οἰκόσημόν του, ὅπερ εἶχε ὡς ρητόν του: «Ἰν βερ… τάτε βικτόρια» καὶ μὲ σβυσίματα καὶ μίαν προσθήκην ὑπὲρ τοῦ Νικολοῦ Καλλέργη, ἀξιωματικοῦ τῆς «Καρτερίας» μία ἐπιστολή του ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν ναύαρχον Κόχραν, σχέδια τοῦ Ἄστιγγος διὰ τὰ πυροβόλα τῆς «Καρτερίας» καὶ ἱστιοφόρου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ἴδιος εἶχε γράψει ἑλληνιστὶ τὰς ὀνομασίας τῶν ἱστίων «κέντρο, μετσάνα, παπαφίγκο, φλόκο, παρουκέτο κλπ.» καὶ δύο ἡμερολόγια τὰ ὁποῖα ἐκθέτουν ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν τὴν ζωὴν τῆς «Καρτερίας» ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον 1827 μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου 1828, ἡμερολόγια τὰ ὁποῖα διετήρει ὁ Ἄστιγξ ὡς καὶ μέγα σημειωματάριον τοῦ Ἄστιγγος περιέχον τὸ ἀπὸ Μασσαλίας εἰς Ὕδραν ἐπὶ τοῦ σουηδικοῦ σκάφους «Δρονθέιμ» ἡμερολόγιον τοῦ πλοῦ αὐτοῦ μετὰ τοῦ Ἀμερικανοῦ συμπολεμιστοῦ του Τζάρβις, περιέχον καὶ πραγματείας τοῦ Ἄστιγγος γαλλιστί.

Τὰ χειρόγραφα ταῦτα διεσώθησαν ὑπὸ τοῦ φίλου καὶ συναγωνιστοῦ τοῦ Ἄστιγγος ἱστορικοῦ Φίνλεϋ, κληροδοτηθέντα μετὰ τῆς βιβλιοθήκης του εἰς τὴν ἀγγλικὴν σχολήν.

Ἡ λίαν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ ἔκθεσις θὰ παραμείνῃ προσιτὴ εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας.

ΟΡΧΟΣ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ὁ Ὄρχος Αὐτοκινήτων Ἀθηνῶν διακηρύττει ὅτι τὴν 20ὴν Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1928 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. θέλει ἐνεργηθῇ δημόσιος μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὄρχου Ἀθηνῶν διὰ τὴν προμήθειαν ὀρυκτελαίου καὶ λίπους συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 33519)18)4)28 διαταγῆς ὑπουργείου Στρατιωτικῶν. Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοι εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ὄρχου καθ' ἑκάστην καὶ ὥραν 10—11 π.μ.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Ὄρχου
Γ. ΦΡΑΓΚΑΚΟΣ
Ἀντ)ρχης

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΙΑΤΡΟΣ
Π. Γ. ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗΣ
δέχεται καθ' ἑκάστην 9—11 καὶ 3—5 ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 28 καὶ ἐν ταῖς κλινικαῖς ΚΑΡΥΟΦΥΛΛΗ ὁδὸς Πατησίων, ἀπὸ 11-12 καὶ 5-6.

ΚΥΡΙΑΙ,
Δὲν εἶναι κάτι περιττὸν ἡ
ΚΡΕΜΑ ΡΟΔΑΛΙΝΗ
δίδει εἰς τὸ δέρμα σας μίαν λεπτὴν χροιὰν καὶ προφυλάσσει αὐτὸ ἀπὸ τὰς καταστρεπτικὰς μεταβολὰς τοῦ καιροῦ.

ΑΙ ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΕΣ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ
ΜΕ ΤΟ ΑΚΙΡΣΟΝ
Ἀλάνθαστον φάρμακον ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους. Οἱ πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγίαν καὶ ἔκθεσιν τῶν χρησιμοποιησάντων ἰατρῶν ἀπὸ τὴν Κεντρικὴν Ἀποθήκην ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ 46.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΠΛΕΖΑΝΣ"
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΕΝΤΕΛΗΝ
Καθαρὸς ἀέρας—Ἄκρα περιποίησις
Νέα Διεύθυνσις καὶ τελεία ἀνακαίνισις
Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ
Συγκοινωνία τακτικὴ δι' αὐτοκινήτων
ΣΤΑΘΜΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ

ΔΙΟΝΥΣΟΣ (ΑΤΤΙΚΗΣ)
ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΑ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
Ἐντὸς πευκοφύτου Δάσους (Ὑψόμετρον 610)
ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝΤΑ ΟΛΟΝ ΤΟ ΕΤΟΣ

ΔΩΜΑΤΙΑ (μὲ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς) ΜΕΤΑ ΤΡΟΦΗΣ (pension). ΔΩΜΑΤΙΑ ΔΙ' ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ. ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ, ΛΟΥΤΡΑ, ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΘΕΡΜΟΥ καὶ ΨΥΧΡΟΥ ΥΔΑΤΟΣ. ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΛΕΤΟΣ. ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ: Δὶς τῆς ἡμέρας ἐξ Ἀθηνῶν.
ΓΡΑΦΕΙΑ ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀκαδημίας 80β. Τηλέφωνον 32-96.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς δημοσίους μειοδοτικοὺς διαγωνισμοὺς ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων εἰδῶν καυσίμου ὕλης καὶ εἰδῶν παντοπωλείου λυχνοκαΐας καὶ καθαριότητος εἰς τὰ στρατ. νοσοκομεῖα Ἀθηνῶν ἐνώπιον τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς Προμηθειῶν τοῦ ὑπουργείου κατὰ τὰς ἔναντι ἑκάστου σημειουμένας ἡμέρας καὶ ὥρας.

1) Διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη καυσίμου ὕλης εἰς τὰ ἐνταῦθα Παθολογικόν, Χειρουργικὸν καὶ Στ' Στρατ. Νοσοκομεῖα τὴν 23 μηνὸς Ἰουνίου 1928 ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11ην πρωϊνήν.

2) Διὰ τὰ ἀναγκαιοῦντα εἴδη παντοπωλείου, λυχνοκαΐας καὶ καθαριότητος εἰς τὰ αὐτὰ νοσοκομεῖα τὴν 25ην μηνὸς Ἰουνίου, ἡμέραν Δευτέραν, καὶ ὥραν 11ην πρωϊνήν.

Ὅροι συμφωνιῶν παρὰ τῷ ΙΙΙ Γραφείῳ τῆς καθ' ἡμᾶς Δ)σεως Ὑγειον. Ὑπηρεσίας.

Ἀθῆναι τῇ 24 Μαΐου 1926
Ὁ ὑπουργὸς
Α. ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ ΑΙΝΙΑΝ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΔΗΛΩΣΙΣ

Προκειμένου νὰ προμηθευθῶμεν μίαν πετρελαιομηχανὴν (ἀκαθάρτου πετρελαίου) εἴκοσι πέντε ἵππων δυνάμεως καὶ συστήματος Semi Diesel, καλοῦμεν τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅπως ὑποβάλωσιν, εἰς τὸ Τμῆμα Προμηθειῶν τῆς Ε.Α.Π. Κηφισσίας 3 ἐνταῦθα, τὰς προσφορὰς των μετὰ σχετικῶν λεπτομερειῶν διὰ παράδοσιν τοῖς Πειραιᾶ.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τῆς 8ης Ἰουνίου ἐ. ἔτους.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ε.Α.Π.)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ ἐν ταῖς ὁδοῖς Μητροπόλεως, Φωκίωνος—Πετράκη κείμενον γήπεδον τοῦ Ἰ. Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως ὁ «Εὐαγγελισμός».

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 17 Ἰουνίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11-12 ἐν τῷ προνάῳ τοῦ ναοῦ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπείας καὶ τοῦ συμβολαιογράφου.

Οἱ ὅροι τῆς πωλήσεως κλπ. εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τῷ ναῷ καὶ δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ γίνωσιν ἀγορασταί.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουνίου 1928
Ἡ Ἐπιτροπεία τοῦ Ἰ. Ναοῦ Μητροπόλεως Ἀθηνῶν.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ.

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ—ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σπουδάσας ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις θεραπεύει ἀσφαλῶς καὶ ταχέως τὰ ἀφροδίσια, οὐροποιογεννητικά, γυναικολογικὰ νοσήματα διὰ νεωτάτων μεθόδων. Δέχεται 9 π.μ.—1 1)2 μ.μ. καὶ 4 1)2—8 1)2 ὁδὸς Σωκράτους 58 (Ὁμόνοια).

ΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

ΚΑΝΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ ΕΚ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΚΗΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΩΣ

ΕΝΙΣΧΥΟΝΤΑΙ ΣΟΒΑΡΩΣ ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΚΑΛΛΙΤΕΡΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

ΡΩΜΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)— Ἡ ἔντασις τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας φαίνεται μειουμένη. Οἱ ἰταλικοὶ πολιτικοὶ κύκλοι δὲν ἀποκρύπτουν ὅτι εἶνε ἱκανοποιητικὴ ἡ ἀπάντησις τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βελιγραδίου εἰς τὴν τελευταίαν διαμαρτυρίαν τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως διὰ τὸν ἀντιϊταλικὸν ὀργασμὸν καὶ τὰ συλλαλητήρια τὰ γενόμενα εἰς τὸ Βελιγράδιον καὶ τὰς κυριωτέρας πόλεις τῆς Κροατίας καὶ Δαλματίας.

Ἡ ἀπόφασις τῆς σερβικῆς κυβερνήσεως νὰ κυρώσῃ τὰς ἀπὸ τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1925 ἐκκρεμούσας συμφωνίας τοῦ Νεττοῦνο σχολιάζεται εὐμενῶς ὑπὸ τῶν φασιστικῶν κύκλων οἱ ὁποῖοι παρατηροῦν ὅτι διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ διευκολυνθῇ ἡ προσέγγισις μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν αἱ ὁποῖαι—παρὰ τὸ σύμφωνον τῆς Ρώμης τοῦ 1924 καὶ τῆς ἐπισυναφθείσης τότε συνθήκης φιλίας—πολλάκις ἔφθασαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὰς παραμονὰς ἐνόπλου ρήξεως.

Η ΔΥΣΠΙΣΤΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Οἱ αὐτοὶ κύκλοι δὲν παραγνωρίζουν τὴν ἀντίδρασιν τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις τοῦ Βελιγραδίου ἀντιμετωπίζει ἐν τῷ προσώπῳ τῶν ἡγετῶν τῶν κομμάτων τῆς Κροατίας καὶ τῆς Δαλματίας, οἱ ὁποῖοι δημαγωγικῶς ἐκμεταλλεύονται τὴν δυσπιστίαν τῶν κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρῶν πρὸς τὴν Ἰταλίαν. Τὴν δυσπιστίαν ταύτην ἀποδίδουν ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὰς προλήψεις τὰς κληρονομηθείσας ἀπὸ τὴν παλαιὰν Αὐστροουγγαρίαν καὶ ἀφ' ἑτέρου εἰς τὴν μεταξὺ τῶν ἐμπορικῶν κύκλων τῆς Κροατίας ἐπικρατοῦσαν ἀντίληψιν ὅτι εἶνε ἀσυμβίβαστα τὰ οἰκονομικὰ συμφέροντα τῶν δύο χωρῶν.

Παρὰ τὴν ἀντίδρασιν ταύτην οἱ ἐν λόγῳ κύκλοι ἐλπίζουν ὅτι τελικῶς θὰ ἐπικρατήσουν αἱ κυβερνητικαὶ ἀπόψεις.

ΑΝΑΜΕΝΟΝΤΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Τὴν προσεχῆ Τρίτην θὰ γίνῃ σχετικὴ μὲ τὰς ἰταλο-γιουκοσλαυϊκὰς σχέσει συζήτησις εἰς τὴν γερουσίαν. Κατ' αὐτὴν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ κ. Μουσσολίνι ἐκθέτων τὰς ἀπόψεις τῆς φασιστικῆς κυβερνήσεως. Ἡ ὁμιλία αὐτὴ ἀναμένεται μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος.

ΔΙΑΤΙ ΤΟ ΛΑ·Ι·ΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΖΗΤΕΙ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ ΜΕ ΤΟ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΚΟΝ ΠΡΟΣ ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΥ

Αἱ ἀπόψεις τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ὅρους ὑφ' οὓς, ὡς γράφομεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα, θὰ ἐδέχετο τοῦτο νὰ τεθῇ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ζήτημα πολιτεύματος εἶναι αἱ ἑξῆς:

«Ἅπασαι αἱ ἐκλογαὶ αἱ διεξαχθεῖσαι μέχρι τοῦ 1924 ἐν τῇ χώρᾳ καὶ αἵτινες ἔφεραν εἰς τὴν Ἐξουσίαν ὅλα τὰ κυβερνήσαντα κόμματα, διενηργήθησαν μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, μὲ τὸ σφαιρίδιον καὶ μὲ εὐρεῖαν ἐκλογικὴν περιφέρειαν. Καὶ αὐτὸ τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὁσάκις ἀνῆλθεν εἰς τὴν Ἀρχὴν πρὸ τοῦ 1924, ἀνῆλθε στηριζόμενον ἐπὶ Βουλῆς ἐκλεγείσης ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πλειοψηφικοῦ συστήματος, μὲ σφαιρίδιον καὶ μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν, οὐδέποτε δὲ ἐθεώρησεν ἀκατάλληλον τὸ ἐπικρατοῦν ἐκεῖνο ἐκλογικὸν σύστημα παρὰ μόνον ὅταν ἀντελήφθη ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι ἀπώλεσε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἥτις ἐξεδηλοῦτο ἀνοθεύτως διὰ τοῦ ἐπὶ δεκαετηρίδας ἰσχύσαντος ἐκλογικοῦ συστήματος. Εὐθὺς ὡς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἀντελήφθη ὅτι ὁ λαὸς ἐτάχθη ἀντίθετος αὐτοῦ, εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιφέρῃ ἀναστάτωσιν εἰς τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, τὸ ὁποῖον μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὡς ὀρθὸν ἠσπάζετο καὶ οὐδέποτε διενοήθη νὰ μεταβάλῃ δι' οὓς προσχηματικοὺς λόγους τὸ μετέβαλεν ὕστερον. Καὶ μόνον διότι ἤθελε νὰ ἐπιβληθῇ καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ τόπου παρὰ τὴν ἔκδηλον ἀντίθεσιν τοῦ λαοῦ, ἐφεῦρε τὰς διαφόρους γνωστὰς μεταβολὰς τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἵνα χαλκευθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν κατὰ τὸ συμφέρον του. Οὕτως ἐπενοήθη κατὰ πρῶτον τὸ ψηφοδέλτιον καὶ ὕστερον ἡ στενὴ περιφέρεια διὰ νὰ ἐπινοηθῇ βραδύτερον καὶ ἡ ἀναλογικὴ καὶ διαμορφωθῇ διὰ τῶν τριῶν τούτων μεταρρυθμίσεων νέον σύστημα ἐκλογικὸν ὁ ὁποῖον ἐνῷ νοθεύει πρὸς τὸ συμφέρον ὡρισμένων κομμάτων τὴν λαϊκὴν βούλησιν, ἐπιφέρει προσθέτως καὶ ἀκυβερνησίαν τοῦ τόπου διὰ τῆς κατατμήσεως τῶν κομμάτων καὶ τῆς δημιουργίας νέων τοιούτων μὴ εὑρισκομένων ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὴν κοινὴν γνώμην.

«Δεδομένου ὅθεν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ἐπέβαλε τὴν στενὴν περιφέρειαν, τὴν ἀναλογικὴν καὶ τὸ ψηφοδέλτιον, ἵνα διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως πότε τοῦ ἑνὸς καὶ πότε τοῦ ἑτέρου ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰ ἄλλα γνωστὰ καλπονοθευτικὰ μέσα πλαστογραφῇ κατὰ τὰ συμφέροντά του τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ, τὸ Λαϊκὸν κόμμα νομίζει, ὅτι ἐφ' ὅσον γίνεται χρῆσις τῶν μέτρων τούτων τοῦ βενιζελισμοῦ διὰ τὴν διαμόρφωσιν ἐκλογικοῦ συστήματος, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐμπνεύσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοιούτων ἐκλογῶν εἰς οὐδένα ἐμπιστοσύνην. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἀποκλείεται ἐντελῶς ὅπως ἐξ ἐκλογῶν διενεργουμένων μὲ τοιαῦτα συστήματα, συμπεράνῃ τις τὴν πραγματικὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ. Μόνος τρόπος ἐκλογῶν ἐκ τῶν ὁποίων νὰ ἐκπηδήσῃ πραγματικὴ λαϊκὴ θέλησις εἶναι ἐκλογαὶ ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος δημιουργηθέντος παρὰ προσώπων ἀποβλεψάντων εἰς τὸ συμφέρον τοῦ τόπου καὶ ὄχι εἰς κομματικὰ συμφέροντα, ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος ἐφαρμοσθέντος ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν καὶ συνδεθέντος πρὸς τὴν νεωτέραν πολιτικὴν ἱστορίαν τοῦ τόπου.

«Συνεπῶς μόνον εἰς ἐκλογὰς αἵτινες θὰ διεξήγοντο μὲ τὸ πλειοψηφικὸν σύστημα, διὰ σφαιριδίου καὶ μὲ εὐρεῖαν περιφέρειαν, δύναται τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἐμπιστευθῇ ζήτημα τῆς σπουδαιότητος τοῦ πολιτειακοῦ. Καὶ μόνον τὸ ἀποτέλεσμα ἐκλογῶν διεξαχθησομένων ὑπὸ τοιούτους ὅρους δύναται τὸ Λαϊκὸν κόμμα νὰ ἀναγνωρίσῃ τελεσιδίκως.

«Τυγχάνουν αὐτονόητοι οἱ λόγοι δι' οὓς τὰς ἐκλογὰς ταύτας δέον νὰ διενεργήσῃ ὑπηρεσιακὴ Κυβέρνησις κοινῆς ἐμπιστοσύνης ἁπάντων τῶν κομμάτων».

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΔΙΑΡΡΗΚΤΩΝ

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΩΝ ΔΡΑΣΤΩΝ ΔΥΟ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΛΟΠΩΝ

Τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας ἀνεκάλυψε σπεῖραν διαρρηκτῶν, οἱ ὁποῖοι διέπραξαν δύο σοβαρὰς κλοπάς, μίαν κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ παρελθόντος ἔτους εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μητροπόλεως κατάστημα τοῦ καπνοβιομηχανικοῦ ὁμίλου τῆς Ἑλλάδος καὶ ἑτέραν τὴν νύκτα τῆς 31ης παρελθόντος μηνὸς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡροδότου οἰκίαν τοῦ ἀρχιτέκτονος Α. Κωνσταντινίδου. Ἡ ἀνακάλυψις καὶ ἡ σύλληψις τῶν διαρρηκτῶν ἐγένετο ὑπὸ τὰς ἀκολούθους συνθήκας:

Ὁ χωροφύλαξ Ε. Σχιναράκης διερχόμενος προχθὲς διὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων ἀντελήφθη ἐντὸς ἑνὸς ταξὶ τὸν ἀπατεῶνα Γ. Λουβιάκην, καταζητούμενον διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ καπνοβιομηχανικοῦ ὁμίλου ἀφ' ἧς ἡμέρας διεπράχθη αὕτη. Ὁ χωροφύλαξ ἐπιβὰς ἑτέρου αὐτοκινήτου κατεδίωξε τὸν Λουβιάκην ὅταν δὲ τὰ δύο αὐτοκίνητα διήρχοντο διὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων πρὸ τοῦ κήπου τοῦ Μουσείου, ὁ Σχιναράκης ἐπροσπέρασε καὶ διέταξε τὸν σωφὲρ τοῦ Λουβιάκη νὰ σταματήσῃ. Ὁ Λουβιάκης ἐπήδησεν ἀμέσως ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητον καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὸν κῆπον τοῦ Μουσείου. Ὁ χωροφύλαξ ἀφοῦ τὸν ἐκάλεσε νὰ παραδοθῇ καὶ δὲν ὑπήκουσε ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ τετράκις διὰ περιστρόφου. Ὁ Λουβιάκης παρεδόθη ἐν τέλει ἀφοῦ μία τῶν σφαιρῶν τὸν εὗρεν εἰς τὸν ἀγκῶνα καὶ τοῦ διέτρυσε τὸ σακκάκι.

Ὁ Λουβιάκης ἐξεταζόμενος κατόπιν εἰς τὸ τμῆμα γενικῆς ἀσφαλείας ἀπεκάλυψεν ὅτι τὴν κλοπὴν τοῦ καπνοβιομηχανικοῦ ὁμίλου διέπραξαν ἐν συνεργασίᾳ μετ' αὐτοῦ οἱ διεθνεῖς διαρρῆκται Ὄττο ἢ Ὄθων Ἴγκερ ἢ Κούρτογλου ἢ Αὐστριακὸς καὶ Γ. Χατζησταυράκης, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται ἤδη εἰς τὴν Αἴγυπτον.

Ὁ Λουβιάκης ἀπεκάλυψεν ἐξεταζόμενος καὶ τὴν κλοπὴν τῆς οἰκίας τοῦ Κωνσταντινίδη, ἡ ὁποία ἦτο ἄγνωστος μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Τῇ ὑποδείξει του συνελήφθησαν ἀμέσως οἱ διάσημοι διαρρῆκται Α. Πριστούρης καὶ Α. Καμπούρης ἐντὸς τῆς κατοικίας των ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πύργου εἰς τὴν ὁποίαν εὑρέθησαν καὶ κατεσχέθησαν μαζὶ μὲ διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα διάφορα κλοπιμαῖα προερχόμενα ἐκ τῆς ἀνωτέρω οἰκίας.

Ὁ Λουβιάκης εἶνε ὁ διαπράξας πρὸ 4ετίας μαζὶ μὲ τὸν Ι. Βασιλείου τὴν ἀπάτην τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἰσέπραξε μὲ πλαστὴν ἐπιστολὴν 1.250.000 δραχμῶν. Ὁ Λουβιάκης ἦτο τότε κλητὴρ τῆς Τραπέζης ταύτης. Ὁ Ἴγκερ καὶ ὁ Χατζησταυράκης εἶνε οἱ διαπράξαντες πρὸ 3ετίας τὴν κλοπὴν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀργυραμοιβοῦ Δεβλίτσογλου ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀφήρεσαν 500 χιλ. δραχμῶν. Ἐπίσης καὶ οἱ Καμπούρης καὶ Προστούρης εἶχον ἔνδοξον δρᾶσιν ὡς διαρρῆκται.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΝΤΙ ΑΥΤΗΣ ΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΦΟΒΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΟΔΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΥΠΟ ΚΡΙΣΙΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗΜΑΤΑ

Ἡ Βουλὴ σήμερον θ' ἀσχοληθῇ εἰς κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον, κατὰ τὸν κανονισμόν, τῆς ἀντιπολιτεύσεως μὴ δεχθείσης τὴν ἀναβολὴν αὐτοῦ πρὸς συζήτησιν τῆς ἑλληνογερμανικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως καὶ τῆς συμφωνίας Καφαντάρη — Μολλὼφ περὶ τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως. Ἡ ἐπὶ τῶν δύο τελευταίων νομοσχεδίων συζήτησις θ' ἀρχίσῃ κατὰ συνέπειαν ἀπὸ αὔριον, συνερχομένων ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ἀπόγευμα τῶν ἐπιτροπῶν οἰκονομικῶν καὶ ἐξωτερικῶν εἰς κοινὴν συνεδρίασιν πρὸς ἔγκρισιν τῆς συμβάσεως καὶ τῆς συμφωνίας.

Τὴν σειρὰν τῶν ἄλλων νομοθετημάτων τὰ ὁποῖα θὰ εἰσαχθοῦν εἰς τὴν Βουλὴν θὰ καθορίσῃ τὸ αὐριανὸν ὑπουργικὸν συμβούλιον.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΟΔΟΠΟΙ·Ι·ΑΣ

Ἐν τῷ μεταξύ, κατόπιν ἀξιώσεως τοῦ κ. Μεταξᾶ, ἐπισκεφθέντος χθὲς πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τοὺς ἄλλους δύο ἐν τῇ Κυβερνήσει ἀρχηγούς, ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ σχέδιον διὰ τὴν τροποποίησιν τοῦ περὶ ὁδοποιΐας νόμου ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχετικὸν δάνειον μὴ λάβῃ τὸν τύπον νομοθετικοῦ διατάγματος, μέλλοντος νὰ ἐκδοθῇ μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς καταρτισθησομένης διὰ τὰς θερινὰς διακοπὰς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ συζητηθῇ καὶ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὡς νόμος. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐζήτησε προσθέτως ὅπως ἡ συζήτησις τοῦ σχεδίου ἀρχίσῃ ἀμέσως ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ταύτης. Σχετικῶς δὲ συνειργάσθη χθὲς μετὰ μεσημβρίαν μετὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ δημοσίου λογιστικοῦ διὰ τὴν τελικὴν διατύπωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς συμβάσεις διὰ τὰ ἀποξηραντικὰ ἔργα Στρυμόνος, Φιλίππων καὶ Θεσσαλίας, ἀνεκοινώθη ὅτι καὶ δι' αὐτὰς ὑπάρχει παρὰ τῇ κυβερνήσει ἡ πρόθεσις ὅπως ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλήν, ἐφ' ὅσον αἱ διεξαγόμεναι μετ' ἀντιπροσώπων τῶν ἐνδιαφερομένων οἴκων διαπραγματεύσεις ἀπολήξουν συντόμως εἰς συνεννόησιν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου διὰ τοῦ ὁποίου θὰ παρέχεται εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς τὴν σύναψιν τῶν συμβάσεων ἐπὶ τῇ βάσει ὡρισμένων ὅρων ἀναφερομένων ρητῶς εἰς τὸ νομοσχέδιον. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν δὲν θὰ παραστῇ ἴσως ἀνάγκη ὅπως αἱ συμβάσεις ὑποβληθοῦν ἀργότερον πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλήν.

ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Ἡ ἀναφερθεῖσα ἀξίωσις τοῦ κ. Μεταξᾶ ὅπως τὸ τροποποιητικὸν τῆς ὁδοποιΐας νομοσχέδιον ψηφισθῇ ἀπαραιτήτως ὑπὸ τῆς Βουλῆς ἐκρίνετο χθὲς ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ὡς ἐνδεικτικὴ περὶ τῶν κρατούντων εἰς τὸ κυβερνητικὸν συγκρότημα φόβων ὅσον ἀφορᾷ τὰς πραγματικὰς διαθέσεις τοῦ κ. Βενιζέλου ἔναντι τῆς κυβερνήσεως. Ἐλέγετο, δηλαδή, ὅτι ἡ σπουδὴ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ὅπως ἡ ὁδοποιΐα ψηφισθῇ καὶ εἰς τὸ οἰκονομικόν της μέρος ὑπὸ τοῦ νομοθετικοῦ σώματος, πρέπει ν' ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἀντίληψιν ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ἐνδιαφερόμενος ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὸ ζήτημα τῆς Γερουσίας, θὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόμματός του ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν εὐθὺς μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦ νόμου περὶ γερουσιαστικῶν ἐκλογῶν, λαμβάνων ὡς πρόσχημα ἵνα διαφωνήσῃ ἐν οἱονδήποτε νομοθέτημα ἐκ τῶν μελλόντων νὰ τεθοῦν, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως, ὑπὸ τὴν κρίσιν τῆς ἁρμοδίας κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Ὡς τοιοῦτον νομοθέτημα δυνάμενον νὰ δικαιολογήσῃ ἀπολύτως μίαν διαφωνίαν μέχρι ρήξεως, κατὰ τοῦ ὁποίου μάλιστα νομοθετήματος ἔχει ἤδη ἐκφρασθῇ ὁ κ. Βενιζέλος, θεωρεῖται τὸ τροποποιητικὸν τῆς ὁδοποιΐας νομοσχέδιον. Ἐφ' ᾧ καὶ ὁ κ. Μεταξᾶς σπεύδει νὰ δοκιμάσῃ ὅπως ἐξασφαλισθῇ ἀπὸ τοῦδε ἐπ' αὐτοῦ.

Ἀνεξαρτήτως ὅμως τοῦ λόγου τούτου, φαίνεται ὅτι καὶ ὁ ἐκδότης τοῦ δανείου διὰ τὴν ὁδοποιΐαν οἶκος Χάμπρο προβάλλει, καθ' ὑπαρχούσας πληροφορίας, τὴν ἀξίωσιν ὅπως ἡ σχετικὴ σύμβασις ἀποτελέσῃ νόμον ψηφισμένον ὑπὸ τῆς Βουλῆς, μὴ θεωρῶν ἐπαρκὲς τὸ νομοθετικὸν διάταγμα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησις ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου τῆς ὁδοποιΐας, προβλεπομένη ζωηρά, θὰ καθυστερήσῃ κατ' ἀνάγκην τὴν συζήτησιν περὶ Γερουσίας. Εἶναι δὲ προφανὴς ὁ ἐκ τούτου κίνδυνος συγκρούσεως τῶν γνωστῶν ἀπόψεων τοῦ κ. Βενιζέλου πρὸς τὰς ὡς ἄνω κατευθύνσεις τῆς Κυβερνήσεως.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ—ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Εἰς τὸ ἐνδεχόμενον προσεχοῦς ἐκδηλώσεως τῆς διαστάσεως ταύτης μεταξὺ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ κόμματός του στηριζομένης Κυβερνήσεως ἐλέγετο ὅτι περιεστράφη ἰδιαιτέρως ἡ χθεσινὴ συνομιλία τοῦ κ. Παπαναστασίου μὲ τὸν ἐκτὸς τῆς Βουλῆς ἀρχηγὸν τῶν Φιλελευθέρων, εἰς Κηφισσίαν.

Τὰ συμπεράσματα τῆς συνομιλίας ταύτης ὁ ἡγέτης τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» φαίνεται ὅτι κατέστησε γνωστὰ εἰς ὡρισμένον κύκλον «ἀκραιφνῶν» βενιζελικῶν, ἐκ τούτων δὲ καὶ ἐνετάθησαν τὴν νύκτα αἱ ἀνησυχίαι —εἰς οὐδὲν ὅμως θετικὸν στηριζόμεναι μέχρι τῆς στιγμῆς — περὶ τῆς τύχης τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΩΝ ΠΑΝΙΚΟΒΛΗΤΩΝ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ

ΜΕΝΟΥΝ ΟΛΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟΝ ΒΕΒΑΙΟΙ ΟΤΙ ΘΑ ΚΑΤΑΠΟΝΤΙΣΘΟΥΝ

ΑΙ ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΕΝΟΣ ΙΕΡΕΩΣ ΕΚ ΜΕΓΑΡΩΝ

ΚΟΡΙΝΘΟΣ, 3 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν πρωΐαν σήμερον ἐσημειώθη ἐλαφρὰ σεισμικὴ δόνησις, τὴν δὲ 10.40' ἐσημειώθη καὶ ἄλλη μετρίας ἐντάσεως.

Τὴν πρωΐαν ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ διευθυντὴς τῆς γεωλογικῆς ὑπηρεσίας κ. Γεωργαλᾶς, ὅστις ἐπεσκέφθη τὰ χωρία Βέλο, Ἄσσος, Λουτράκι, Καλαμάκι καὶ ἄλλα. Ὁ κ. Γεωργαλᾶς ὡμίλησε πρὸς τοὺς κατοίκους καθησυχάσας αὐτοὺς καὶ βεβαιώσας ὅτι πᾶς ἐκ τῶν σεισμῶν κίνδυνος ἐξέλιπε καὶ ὅτι αἱ φῆμαι περὶ καθιζήσεως εἶνε ἀστεῖαι.

ΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑΙ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΠΑΝΙΚΟΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῶν κυκλοφορησασῶν διαδόσεων περὶ ἐπικειμένης καθιζήσεως ἐδημιουργήθη μέγας πανικὸς τῶν κατοίκων, ὅστις ἐπιτείνεται μάλιστα διαρκῶς περισσότερον.

Τὸν πανικὸν ἐπιτείνουν διάφοροι προφητεῖαι, αἱ ὁποῖαι λόγῳ τῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως τῶν κατοίκων γίνονται πιστευταί. Δύο ἐπιστολαὶ ὑπογραφόμεναι ἀπὸ τὸν ἱερέα τῶν Μεγάρων Παναγ. Καπόλαν ἀπηυθύνθησαν ἡ μία πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς κοινότητος Κορίνθου κ. Παπαδημητρίου καὶ ἑτέρα πρὸς τὸν κ. Ζιώγκαν. Διὰ τῶν ἐπιστολῶν του τούτων ὁ ἱερεὺς Καπόλας προφητεύει ὅτι πολὺ ταχέως ἡ Κόρινθος θὰ ὑποστῇ καθίζησιν.

Ἡ λῆψις καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν ἐγνώσθησαν τὸ ἀπόγευμα μεταξὺ τῶν κατοίκων, τῶν ὁποίων ἐπέτειναν τὸν πανικόν. Ὁ ἐπιστολογράφος γίνεται περισσότερον πιστευτὸς καὶ λόγῳ τῆς ἰδιότητός του καὶ διότι εἶνε διαδεδομένον ἐνταῦθα ὅτι βλέπει ὄνειρα τὰ ὁποῖα πάντοτε πραγματοποιοῦνται.

Λέγεται ἐπὶ παραδείγματι ὅτι ὁ ἱερεὺς οὗτος ἤκουσε εἰς τὸν ὕπνον του πρὸ τῆς καταστροφῆς τῆς Κορίνθου φωνάς: — Δονήσεις! δονήσεις! ἡ Κόρινθος θὰ γίνῃ θάλασσα.

Ἐπίσης ὅτι τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ὁ ἴδιος ἱερεὺς εἶδεν εἰς τὸν ὕπνον του κάποιον ἄγνωστον ὁ ὁποῖος τοῦ εἶπεν ὅτι ἡ Κόρινθος θὰ καταποντισθῇ.

Διὰ τῶν ἐπιστολῶν του ὁ ἱερεὺς συμβουλεύει τοὺς κατοίκους νὰ φύγουν, προσθέτει δὲ ὅτι αὐτὸς προλέγει τὸν κίνδυνον διὰ νὰ μὴ ἔχῃ ἀργότερον. . . εὐθύνας. Αἱ ἐπιστολαὶ εἶνε συντεταγμέναι εἰς κατηγορηματικὸν ὕφος.

Ὁ πανικὸς τὸν ὁποῖον πάντα ταῦτα, καὶ ἰδίως αἱ ἐπιστολαί, προεκάλεσαν εἶνε ἀφάνταστος. Ὅλοι οἱ κάτοικοι κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν νύκτα ἐξῆλθον τῶν σκηνῶν καὶ τῶν ξυλίνων παραπηγμάτων εἰς τὸ ὕπαιθρον, εὑρισκόμενοι εἰς ἀμηχανίαν περὶ τοῦ πρακτέου. Αἱ γυναῖκες θρηνοῦν καὶ οἱ ἄνδρες περιτρέχουν τὴν πόλιν ἐν ἀμηχανίᾳ. Πάντες παρουσιάζουν θέαν ἀνθρώπων μελλοθανάτων. Οὐδεὶς τολμᾷ νὰ κοιμηθῇ, πολλοὶ δὲ ἔχουν καταφύγει εἰς τὰ ὑπὲρ τὴν πόλιν ὑψώματα.

ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΤΙΚΑΙ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Γεωργαλᾶς ἐπανελθὼν τὴν 11ην νυκτερινὴν ἐκ τῆς ἀνὰ τὰ χωρία περιοδείας του προέβη πρὸς τοὺς κατοίκους εἰς τὰς ἑξῆς καθησυχαστικὰς δηλώσεις:

— Δὲν συμβαίνει τίποτε ἐξαιρετικόν. Διερχόμεθα τὴν μετασεισμικὴν φάσιν, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται κανονικῶς, ἐφ' ὅσον οἱ μετασεισμοὶ γίνονται διαρκῶς ἀσθενέστεροι. Οἱ χθεσινοὶ ἦσαν ἀσθενέστεροι τῶν τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος. Τὰ περὶ καθιζήσεων εἶνε φαντασιώδη, οὐδεμία δὲ νέα διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους ἐσημειώθη.

Παρὰ τὰς ἀνωτέρω δηλώσεις ὅμως τοῦ κ. Γεωργαλᾶ, οἱ κάτοικοι, διδόντες περισσοτέραν πίστιν εἰς τὰς προφητείας τοῦ ἱερέως Καπόλα, διατελοῦν ἐν ἀπογνώσει, καταφυγόντες εἰς τὰ ὑψώματα καὶ μένοντες ἐκεῖ ἄγρυπνοι ὁλόκληρον τὴν νύκτα.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνός, ὅστις ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν σήμερον, πληροφορηθεὶς τὴν ἔντασιν τῶν ἀνησυχιῶν μεταξὺ τῶν κατοίκων, ἀνεχώρησε χθὲς τὴν 7ην ἑσπερινὴν διὰ Κόρινθον, ὅπως παράσχῃ καθησυχαστικὰς διαβεβαιώσεις.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ Β' ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΠΟΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΟΥΝ

Τὴν πρωΐαν σήμερον ἀρχίζουν ἐν Γενεύῃ αἱ ἐργασίαι τῆς β' ἐφετεινῆς Συνόδου τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

Τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πρόκειται ν' ἀντιπροσωπεύσουν κατ' αὐτὴν οἱ πρεσβευταὶ κ. κ. Ν. Πολίτης καὶ Β. Δενδραμῆς καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ Α' Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μελᾶς. Εἰς Γενεύην ἔχει μεταβῆ ἐπίσης, ὡς γνωστόν, καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Διομήδης ἵνα παράσχῃ εἰς τὴν δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κ.Τ.Ε. πληροφορίας ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ἔργου τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως, τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ νομίσματος καὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

Πρὸς τὴν Δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρόκειται ἐπίσης νὰ ὑποβάλῃ τὴν δευτέραν τριμηνιαίαν ἔκθεσιν διὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως προσφύγων ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Ἔντυ, εὑρισκόμενος ἐπίσης ἐν Γενεύῃ.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνόδου τοῦ Συμβουλίου εἶνε ἐγγεγραμμένη, ὡς γνωστόν, αἴτησις τῆς ἀλβανικῆς κυβερνήσεως ἐπικαλουμένης τὴν παρέμβασιν τῆς Κοινωνίας διὰ τὴν τακτοποίησιν περιουσιακῶν ζητημάτων τῆς ἀλβανικῆς ἐν Ἑλλάδι μειονότητος.

Ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελεν ἀποσυρθῇ—ὑπάρχουν δὲ περὶ τούτου σχετικαὶ ἐνδείξεις—ἡ αἴτησις ἀπὸ μέρους τῆς ἀλβανικῆς κυβερνήσεως, ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ ἀντικρούσῃ αὐτὴν ὑποστηρίζουσα τὴν ἄποψιν τὴν ὁποίαν διετύπωσε καὶ κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθεῖσαν σχετικὴν συζήτησιν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν ἐν Ἑλλάδι ἀλβανικῶν περιουσιῶν δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ ν' ἀποζημιωθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰσχύοντος ἐν Ἑλλάδι ἀγροτικοῦ νόμου.

Η ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ

Εἶναι λίαν ἐνδεχόμενον κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς συνόδου νὰ προκληθῇ συζήτησις καὶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς μὴ κυρώσεως εἰσέτι ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς τῆς συμφωνίας Καφαντάρη—Μολλώφ.

Τὴν συζήτησιν ταύτην θὰ προκαλέσουν ἐπὶ τούτῳ μεταβάντες εἰς Γενεύην —κατά τινας πληροφορίας ὑποδείξει τῆς Βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως — οἱ κ.κ. Κόρφ καὶ Ρενιὲ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς ἑκουσίας ἑλληνοβουλγαρικῆς μεταναστεύσεως.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία θὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς κυρώσεως τῆς συμφωνίας — διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ὁποίας διετυπώθη ὡς γνωστὸν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν σύνοδον τῆς Κοινωνίας σχετικὴ σύστασις — ἀντικρούουσα τὴν τυχὸν διατυπωθησομένην ὑπόνοιαν ὅτι παρελκύεται σκοπίμως ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος κύρωσίς της.

Ἄλλωστε ὑπολογίζεται ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ προκληθῇ ἡ σχετικὴ συζήτησις νὰ ἔχῃ ψηφισθῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὸ νομοσχέδιον περὶ κυρώσεως τῆς συμφωνίας, ὥστε διὰ τῆς ἀναγγελίας τῆς ψηφίσεως εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κοινωνίας νὰ καταστῇ περιττὴ πᾶσα ἐν προκειμένῳ συζήτησις.

ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΤΗΣΙΝ

Χθὲς τὴν 10 1)2 π.μ. προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τοῦ Τατοΐου τὸ ἀεροπλάνον Μπρεγκὲ 19, προερχόμενον ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ μὲ ἐπιβάτας τοὺς κ. κ. Ἀδαμίδην συνταγματάρχην τῆς ἀεροπορίας καὶ Παπαδᾶκον ὑπολοχαγὸν ἀεροπόρον. Διὰ τοῦ ἀεροπλάνου τούτου θὰ ἐπιχειρήσουν ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαημέρου τοῦ τρέχοντος μηνὸς ταξείδιον ἀνὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου οἱ ἀνωτέρω ἀεροπόροι.

ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ ΚΛΕΠΤΟΜΑΝΗΣ

Συνελήφθη καὶ ἐκρατήθη εἰς τὸ γ' Τμῆμα Ἀσφαλείας ὁ Ἀ. Ἀλεξανδρῆς 23ετὴς κατηγορούμενος ὅτι ἀφήρεσε διαφόρων γειτόνων του 50 περίπου γλάστρες μὲ ἄνθη. Ὁ συλληφθεὶς εἶνε ἑκατομμυριοῦχος φανίεται δὲ ὅτι πάσχει ἀπὸ κλεπτομανίαν.

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἐπροτάθη παμψηφεὶ ὑπὸ τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς ὡς ὑφηγητὴς τῆς Μικροβιολογίας καὶ Ὑγιεινῆς ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὁ μικροβιολόγος ἰατρὸς κ. Νικ. Α. Μιχαηλίδης.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΛΗΡΩΤΩΝ ΤΟΥ 1928

Κατόπιν τῆς ληφθείσης ἀποφάσεως ὅπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1931 οἱ κληρωτοὶ καλοῦνται ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ 21ου ἔτους τῆς ἡλικίας των καὶ οὐχὶ τοῦ 20οῦ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν κατέληξεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως καλέσῃ τὴν 1ην 7)βρίου τὰ 2)3 μόνον τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1928. Τὸ ἕτερον 1)3 θὰ κληθῇ μετὰ τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1929. Τὸ Γεν. Ἐπιτελεῖον τοῦ Στρατοῦ θὰ ἐκδώσῃ συντόμως διαταγὴν καθορίζουσαν τίνα διαμερίσματα θὰ κληθοῦν τὸν 7)βριον καὶ τίνα βραδύτερον.

Ο ΝΕΟΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΤΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Κατὰ χθεσινὴν ἀνακοίνωσιν, εἶνε πιθανὴ ἡ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ὁρκωμοσία τοῦ Καφανταρικοῦ βουλευτοῦ Τρικκάλων κ. Ἀλαμανῆ ὡς ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, διδομένης τηλεγραφικῶς ἐξ Ὕδρας τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

Κατὰ τοῦ διορισμοῦ τοῦ Ἐλευθερόφρονος βουλευτοῦ τῆς ἰδίας περιφερείας κ. Ταλιαδούρου, ὡς ὑφυπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, φαίνεται ὅτι, ἐκτὸς τῶν ἐνδοκομματικῶν, ὑπάρχουν καὶ ἔξωθεν ἀντιρρήσεις, συγκεκριμένως δὲ ἀπὸ μέρους τοῦ κ. Βενιζέλου, νομίζοντος περιττὴν τὴν θέσιν τοῦ ὑφυπουργοῦ ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, πλὴν τῆς τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΤΑ ΑΝΑΜΝΗΣΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΒΙΕΡΟΥ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν διέταξε τὴν ἄρσιν τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τοῦ Φαβιέρου. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὥρισεν ἡμέραν ἄρσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν ἀναμνηστικῶν γραμματοσήμων τῆς ναυμαχίας τοῦ Ναυαρίνου τὴν 31ην Δεκεμβρίου τρ. ἔτους.

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ

Δι' ἐγκυκλίου τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν ἐντέλλονται τὰ Τελωνεῖα, ὅπως εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλουν λεπτομερῆ κατάστασιν περὶ τῆς κινήσεως τοῦ Τελωνείου καὶ τοῦ λιμένος, περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ κτιρίου καὶ περὶ τῆς ἱκανότητος τοῦ προσωπικοῦ.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΝΩΜΑΛΟΣ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

ΕΠΙΔΙΩΚΕΤΑΙ ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ πολιτικὴ ἀτμόσφαιρα παρουσιάζεται ἐξαιρετικῶς νεφελώδης κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας κατόπιν τῶν γενομένων συγκρούσεων μεταξὺ διαδηλωτῶν καὶ ἀστυνομίας. Καὶ αὐτοὶ οἱ ριζοσπαστικοὶ ἔχουν σχηματίσει τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ κατάστασις θὰ διευκρινισθῇ μόνον ἐὰν παραιτηθῇ ὁ κ. Βουκίτσεβιτς τῆς προεδρίας τῆς κυβερνήσεως ἀφήνων ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὸ κόμμα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ συνασπισμὸς τῶν ἐθνικοαγροτικῶν ἐκπροσώπων κυρίως τὰς τάσεις τῶν κατοίκων τῶν νέων χωρῶν, ἀπεφάσισε πᾶσῃ θυσίᾳ νὰ ἀνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν, ἔστω καὶ διὰ τῆς προκλήσεως ἐπεισοδίων ἐντὸς τῆς Βουλῆς. Ἡ ἀντιπολίτευσις ἐκμεταλλεύεται τὴν κατὰ τῆς κυβερνήσεως δυσφορίαν λόγῳ τῆς ἐκ μέρους τῆς τελευταίας ἀπαγορεύσεως τῶν συγκεντρώσεων.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ

ΕΝ ΕΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΕΙΜΗΛΙΟΝ

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα Σοφία, ἐξακολουθοῦσα ἐν τῇ ξένῃ τὴν ἐνεργεσίας της πρὸς οἰκονομικὴν ἀνακούφισιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς περιοχῆς τῆς Κορίνθου, προσέφερεν εἰς λαχεῖον ἐν Φλωρεντίᾳ πολύτιμον οἰκογενειακὸν Αὐτῆς κειμήλιον ἐκ δύο ἀργυρῶν κηροπηγίων παλαιᾶς ἀρίστης τέχνης καὶ μεγάλης ἀξίας. Ἐκ τοῦ λαχείου τούτου συνελέγη ποσὸν 40.000 λιρεττῶν ἤτοι 160 χιλιάδων δραχμῶν περίπου. Ἡ Α. Μεγαλειότης διεβίβασε τὸ ποσὸν αὐτὸ εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυρίων Τσαλδάρη, Μαξίμου, Καλλιγᾶ εἰς τὴν ὁποίαν ἀνέθεσε τὴν φροντίδα τῆς κατὰ τὸν καλύτερον τρόπον διαθέσεως τοῦ. Ἐκφράζει δὲ τὴν ἐπιθυμίαν χωρὶς καὶ νὰ δεσμεύῃ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς, ὅπως ἐὰν ἄλλαι ἀνάγκαι δὲν εἶνε [illegible] τακτικώτεραι, προτιμηθοῦν κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ποσοῦ τούτου ἐνίσχυσιν τὰ παιδία μᾶλλον τῶν σεισμοπαθῶν.

ΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΑΝΕΥΡΕΣΙΝ ΤΗΣ «ΙΤΑΛΙΑΣ»

ΡΩΜΗ, 3. (Ἀσύρματος). — Αὔριον (σήμερον) Δευτέραν ἐκ τοῦ ἀεροδρομίου Σέστο Καλέν[illegible] ἀναχωρεῖ ἀεροπλάνον ἐλαφρὸν τύπου ὅπως μεταβαῖνον εἰς Κίγκ'ς Μπέη συνεργασθῇ μετὰ νορβηγικῶν καὶ σουηδικῶν ἀεροπλάνων πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς «Ἰταλίας».

Ἀγγέλλεται ἀφ' ἑτέρου ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις θὰ διαθέσῃ τὸ γιγαντιαῖον πηδαλιουχούμενον Ρ. 31 καὶ [illegible] 9 ἀεροπλάνα πρὸς πύκνωσιν τῶν προσπαθειῶν διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τοῦ Νόμπιλε.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΦΟΝΟΥ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΣΤΟΥ

ΤΟ ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΝ ΔΡΑΜΑ

Χθὲς τὴν νύκτα ὁ ἐκ Κων)πόλεως Σέργιος Σαρόπουλος 27ετὴς ἐπυροβόλησε τετράκις διὰ περιστρόφου ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Περγάμου 8α οἰκίας τὴν ἐρωμένην του Μαρίαν Κτενᾶ, 29ετίδα, τραυματίσας αὐτὴν σοβαρῶς, καὶ ἀκολούθως ηὐτοκτόνησε βληθεὶς διὰ σφαίρας τοῦ ἰδίου περιστρόφου.

Τὸ δρᾶμα ἐξετυλίχθη ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Μὲ τὴν ἀνωτέρω νεάνιδα ὁ Σαρόπουλος εἶχε συνδεθῇ πρὸ τριμήνου καὶ διέμενε μετ' αὐτῆς εἰς τὴν ἀνωτέρω οἰκίαν. Ἡ Κτενᾶ κατὰ προτροπὴν τούτου ἐδέχετο καὶ ἄλλους φίλους καὶ ὅπως φαίνεται δὲ οὐδεμίαν συμπάθειαν ἔτρεφεν αὐτὴ πρὸς αὐτόν. Χθὲς τὴν μεσημβρίαν εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Κτενᾶ εἷς φίλος της ὀνόματι Καλημπασᾶς, ὁ ποῖος παρέμεινε μετ' αὐτῆς μέχρι τῆς 6 μ.μ. Ὁ Σαρόπουλος εὑρισκόμενος ἐκεῖ ἐξῆλθε τῆς οἰκίας καὶ ἐπανῆλθε πρὸ τοῦ ἀναχωρήσῃ ὁ Καλημπασᾶς. Ὅταν ὁ τελευταῖος οὗτος ἐξῆλθε τῆς οἰκίας, ὁ Σαρόπουλος ἔστειλε τὴν ὑπηρέτριαν τῆς Κτενᾶ Κυριακοῦλαν Κουκουλάκη νὰ ἀγοράσῃ παγωτά. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς ὑπηρετρίας ὁ Σαρόπουλος περιῆλθεν εἰς φιλονεικίαν μὲ τὴν ἐρωμένην του, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο νὰ πυροβολήσῃ κατ' αὐτῆς τετράκις διὰ περιστρόφου μάνλιχερ. Ἡ Κτενᾶ ἔσπευσε νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας ἀπὸ ἕνα χαμηλὸν παράθυρον, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἐδέχθη τὴν τελευταίαν σφαῖραν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἔπεσεν ἀναίσθητος ἐκτὸς τῆς οἰκίας. Μετὰ παρέλευσιν 5 λεπτῶν τῆς ὥρας ὁ Σαρόπουλος ηὐτοκτόνησεν ἐντὸς τοῦ κοιτῶνος τῆς οἰκίας. Ἡ Κτενᾶ μετεφέρθη εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀχαρνῶν κλινικὴν Τσόχα. Φέρει ἓν τραῦμα ξεστὸν ὄπισθεν τοῦ ἀριστεροῦ ὠτός, εἰς τὸν ἀριστερὸν πόδα καὶ ἕτερον εἰς τὸν δεξιὸν πόδα μετὰ κατάγματος.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» συνεκροτήθη τὸ δεύτερον συνέδριον τῆς Ἐργαζομένης Νεολαίας. Ἀπὸ ἐνωρὶς εἶχον ληφθῆ μέτρα διὰ τὴν τήρησιν τῆς τάξεως.

Ὡμίλησαν διάφοροι ῥήτορες ἀναπτύξαντες τὰ αἰτήματα τῆς «Ἐργαζομένης Νεολαίας» ἐν τέλει δὲ ἐνεκρίθη ψήφισμα περιέχον τὰ κάτωθι αἰτήματα:

Νὰ δοθῇ δικαίωμα ψήφου εἰς τοὺς ἐργαζομένους νέους καὶ νέας ἄνω τῶν 18 ἐτῶν. Νὰ μὴ δίδεται ἐργασία εἰς παιδιὰ κάτω τῶν 14 ἐτῶν. Εἰς τοὺς μικροὺς μαθητευομένους νὰ δίδεται κάπως ἱκανοποιητικὸς μισθός. Νὰ περιορισθοῦν αἱ ὧραι ἐργασίας εἰς 44 τὴν ἑβδομάδα. Νὰ δοθῇ ψῆφος εἰς τοὺς ναύτας καὶ στρατιώτας. Νὰ [illegible] εἰς τοὺς χάριν τῆ[illegible] καταδικασθέντας. Κατόπιν ὡμίλησαν τινὲς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς διενεργείας προπαγάνδας εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ οἱ [illegible] διελύθησαν ἡσύχως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

Η ΣΥΓΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ συγκριτικὴ κίνησις τῶν καταστάσεων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, τῆς 23ης Μαΐου ἐ. ἔ. πρὸς τὴν τῆς 14ης Μαΐου ἐ. ἔ. ἡ ὁποία εἶνε καὶ ἡ πρώτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας της, ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ		ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 14ης Μαΐου	ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 23ης Μαΐου
Χρυσὸς εἰς νομίσματα καὶ ράβδους	Δρ.	876,306.260.97	876.795.101.07
Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἀριθ. 62)	»	3.191.081,165.12	3.191.548.725.68
Ἕτερον ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα	»	9.827.589,72	11.416.282.07
Ἐμπορικαὶ συναλλαγματικαὶ καὶ γραμμάτια	»	49.999.308,06	43.151.464.20
Ἕτεραι πιστώσεις πληρωταῖαι εἰς δραχμὰς	»	—.—	61.000.—
Χρέος τοῦ Δημοσίου	»	3.759 525.381,32	3.759.525.381.32
Κτίρια Τραπέζης καὶ ἐγκαταστάσεις	»	—.—	295.630.05
Ἕτερα στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ	»	42.938.226.45	21.861.930.13
Σύνολον	»	7.929,677.932.10	7.904.655.514.52

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 14ης Μαΐου		ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ 23ης Μαΐου
Κεφάλαιον καταβεβλημένον		Δρχ. 400.000.000.—		400.000.000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ		» 4.863.352.807.61		5.249.264.377.11
Λ)σμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων:				
α) Δημοσίου	666.738.253.69		584.348.463.48	
β) Τραπεζῶν	964.587 723.41		563.031.352.76	
γ) Ἕτεροι λ)σμοὶ	891.430.858.98	» 2.522.756.836.08	978.762.022 09	2.126.141.838.33
Ὑποχρεώσεις εἰς ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα:				
α) Ἐξωτερικὸν συνάλλαγμα εἰς χρυσὸν (κατασ. ἀρ. 62)	103.383.316.—		103.761,561.27	
β) ἑτερ. ἐξωτ. σ)μα	9.827.589.72	» 113.210.905.72	10.230.565.01	113.992.126.28
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις		» 30.357.382.77		15.257.172.80
Σύνολον		» 7.929.677,632.18		7.904.655.514.52

Συγκρίνοντες ἀμφοτέρας τὰς καταστάσεις ταύτας παρατηροῦμεν ὅτι ἡ κίνησις τῆς Τραπέζης ἐμειώθη κατὰ 25.022.417.66 δρ. ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας της. Ἐν τῇ ἐξετάσει δὲ τῶν στοιχείων, παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς:

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Α') Μείωσιν:		
α') Ἐμπορικῶν καὶ συναλλαγματικῶν γραμματίων κατὰ		Δρ. 6.847.843.86
β') Ἑτέρων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ (ὡς ἐκ τοῦ διακανονισμοῦ ἐκκρεμούντων εἰσέτι λογαριασμῶν)		» 21.076.296.86
Σύνολον μειώσεως		» 27.924.140.72
Β') Αὔξησιν:		
α') Χρυσοῦ εἰς νομίσματα καὶ ράβδους κατὰ	488.840.10	
β') Ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσὸν	467.560.56	
γ') Ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος (προερχομένου ἐκ καταθέσεων τοῦ Δημοσίου εἰς μὴ σταθεροποιηθέντα εἰσέτι νομίσματα)	1.588.692.35	
δ') Πιστώσεων πληρωτέων εἰς δρχ.	61.000.—	
ε') Κτίρια Τραπέζης κ.τ.λ.	295 630.05	
Σύνολον αὐξήσεως	2.901.723.06	
Ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον ἐν τῇ καταστάσει τῆς 23)5)28		» 2.901.723.06
		» 25.022.417.66

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Α') Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι καὶ καταθέσεων		
Μείωσις:		
α') Δημοσίου κατὰ	82.389.790.21	
β') Τραπεζῶν (ἀναλήψεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ της)	401.556 370.65	
Σύνολον	483.946.160.86	
Αὔξησις:		
γ') Ἑτέρων λ)σμῶν (καταθέσεις διὰ λ)σμὸν Δ.Ο.Ε. καὶ γενικώτερον διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Δημοσίου Χρέους	87.331.163.11	Δρ. 396 614.997.75
Β') Μείωσιν ἑτέρων ὑποχρεώσεων		» 15.100.209.97
Σύνολον μειώσεως		» 411 715.207.72
Αὔξησις:		
α') Τραπεζικῶν γραμματίων κατὰ	385.911.569.50	
β') Ἐξωτ. συν)τος εἰς χρυσὸν (Καταστ. ἀριθ. 62)	378.245.27	
γ') Ἑτέρου ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος	402.975.29	
Σύνολον αὐξήσεως	386.692.790.06	
Ἤτοι ἐπὶ ἔλαττον ἐν τῇ καταστάσει τῆς 23)5)28		» 386.691.790.06
		» 25.022.417.66

Η ΑΝΑΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΛΥΜΜΑΤΩΝ

Συμφώνως πρὸς τὰς ἀνωτέρω καταστάσεις ἡ ἀναλογία χρυσοῦ καὶ καθαροῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος εἰς χρυσόν, πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ὄψεως, ἔχει οὕτω:

Κάλυμμα (Καταστατικὸν ἄρ. 62)	14ης Μαΐου		23ης Μαΐου	
Χρυσὸς		Δρχ. 876.306.260.97		876.795.101.07
Καθαρὸν ἐξωτ. συνάλλαγμα	3.191.081.165.12		3.191.548.725.68	
Μεῖον	103.383.316.—	» 3.087.697.849.13	103.760.561.27	3.087.787.164.41
Σύνολον (α)		» 3.964.004.110.09		3.914.582.265.48
Ὑποχρεώσεις ὄψεως				
Τραπεζικὰ γραμμάτια		Δρχ. 4.863.352.807 61		5.249.264.377.11
Ἕτεραι ὑποχρεώσεις ὄψεως εἰς δρχ.		» 2.522.756.836.08		2.126.141.838.33
Σύνολον (β)		» 7.386.109.643.69		7.375.406.215.44

Συγκρίνοντες τὰς ὡς ἄνω καταστάσεις τοῦ καλύμματος καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ὄψεως, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ καταστατικοῦ κάλυμμα ηὐξήθη κατὰ 578.155.39 δρχ. Τοὐναντίον δὲ αἱ ὑποχρεώσεις ὄψεως ἠλαττώθησαν κατὰ 703.428.25. Ἑπομένως ἡ ἀναλογία τοῦ συνόλου (α) πρὸς τὸ σύνολον (β) ἤτοι ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων ὡς πρὸς τὴν **δυναμικὴν κυκλοφορίαν** κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς 23 Μαΐου ἀνέρχεται εἰς 53.75 τοῖς ἑκατόν, ἔναντι 53.67 τοῖς ἑκατόν, εἰς ἣν ἀναλογίαν ἦσαν τὰ σύνολα ταῦτα κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς Τραπέζης. Κατὰ ταῦτα ἔχομεν αὔξησιν τοῦ καλύμματος ὡς πρὸς τὴν **δυναμικὴν κυκλοφορίαν** κατὰ 0.08 τοῖς ἑκατόν.

Τοὐναντίον ἡ ἀναλογία τῶν καλυμμάτων ὡς πρὸς τὴν πραγματικὴν πιστωτικὴν κυκλοφορίαν ἠλαττώθη. Καθ' ὅσον ἐνῷ κατὰ τὴν πρώτην κατάστασιν τῆς Τραπέζης, ἤτοι τῆς 14ης Μαΐου, ἡ ἀναλογία τοῦ συνόλου (α) ὡς πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια—4.863.352.867.61—ἀνήρχετο εἰς 81.51 τοῖς ἑκατόν, ἤδη ἡ ἀναλογία τοῦ αὐτοῦ συνόλου (α) κατὰ τὴν κατάστασιν τῆς 23 Μαΐου, ὡς πρὸς τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεζικὰ γραμμάτια—5.249.264.377.11—ἀνέρχεται εἰς 75.52 τοῖς ἑκατόν ἐλαττωθεῖσα κατὰ 5.99 τοῖς ἑκατόν.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΡΑΣΤ

Ἀπό τινος διεξάγονται συνεννοήσεις πρὸς ἵδρυσιν συνδικάτου μεταξὺ ἀγγλικῶν, ἰταλικῶν καὶ ἑλληνοαλβανικῶν ὁμάδων κεφαλαιούχων ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Διεθνὲς Συνδικᾶτον Βαλκανικῶν Σιδηροδρόμων». Τὸ συνδικᾶτον τοῦτο θέλει ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν κατασκευὴν σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἀπὸ Δυρραχίου μέχρι τῶν Ἑλληνικῶν συνόρων, συναντῶσαν τὴν γραμμὴν Κων)πόλεως παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν τοῦ Σόροβιτς.

ΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Τελωνείου Πειραιῶς εἰσεπράχθησαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα Μάϊον εἰς χαρτονομίσματα δρ. 130.876.984.14, ἤτοι ἐπὶ πλέον τῶν περυσινῶν κατὰ δρ. 2.837.116.90.

ΤΑ ΦΑΡΙΚΑ ΤΕΛΗ

Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα εἰσεπράχθησαν παρὰ τοῦ Λιμεναρχείου Πειραιῶς φαρικὰ καὶ Ὑγειονομικὰ τέλη δρ. 1.197.999.30.